

**ČUDESNÁ TAJNA
SVETE KRUNICE
ZA OBRATITI SE I
SPASITI SE**

ČUDESNA TAJNA SVETE KRUNICE ZA OBRATITI SE I SPASITI SE

Naslov originala: *Le secret admirable du trčs sanit Rosaire pour se convertir et se sauver u Oeuvres complčtes*, Edition du seuil, Paris 1966, str. 263 - 360.

Prijevod s francuskog originala i bilješke: p. Miljenko Sušac s.m.m – misionar monfortanac.

Predgovor

Krunica zauzima jako važno mjesto u duhovnom iskustvu, apostolatu i spisima sv. Ljudevita Marije Grigniona Montfortskoga. Svetac u *Raspravi* govori o Krunici kao o jednoj pobožnoj praksi koja ima veliku važnost u duhovnom životu. U izvornim pravilima koja je svetac napisao za svoju družbu misionara Ružarij je opisan kao najpogodnije sredstvo za obnovu kršćanskog duha među samim kršćanima (RM 56).

Dirljivo je svjedočanstvo samoga sveca: “Što se tiče mene koji ovo pišem, osobno sam vidio djelotvornost ove molitve za obraćanje najtvrdokornijih srdaca. Tijekom jednih misija susreo sam ljude koji nisu bili nimalo dirnuti propovijedima o najstrašnijim istinama, ali su prihvatili moj savjet da svakog dana mole Krunicu te su se potom obratili i potpuno se predali Bogu. Čak sam uočio i ogromnu razliku u ponašanju među stanovništvom župa u kojima sam propovijedao misije: jedni su, napustivši molitvu Krunice ponovno zapali u grijeh; drugi su, ustrajući u njenoj molitvi, sačuvali Božju milost i iz dana u dan rastu u kreposti”(*Čudesna tajna svete Krunice za obratit se i spasiti se* 113.).

Da bi potakao širenje pobožnosti među kršćanima pred kraj svoga života Montfort je napisao djelo *Čudesna tajna svete Krunice za obratit se i spasiti se*. Montfort je svjestan da je ovo njegov spis u kojem se najviše poslužio drugim autorima, na poseban način spisom dominikanca A. Thomasa, *Mistični ružičnjak*.

Sv. Ljudevit je bio pučki misionar te sva njegova dijela, a posebno ovo o sv.Krunici odišu tim pastoralnim duhom. U tom smislu i knjiga obiluje izvješćima o izvanrednim događajima koje svetac ne istražuje kritičkim duhom. On sam daje jedno pravilo razumijevanja tih izviješća. “Ne treba biti previše lakovjeran, ali ni previše kritički nastrojen i u svemu treba održavati zlatnu sredinu ako se želi saznati gdje su istina i krepost” (*Čudesna tajna...33.*). Izvještaji o čudesima su samo primjeri i poticaji na molitvu svete Krunice.

Ono što je bitno u ovom dijelu jesu nutarnji elementi i dinamike molitve svete Krunice koje svetac kao veliki molitelj Ružarija potanko i fino opisuje. Krunica je za Montforta vrsna molitva koja, ako se moli po uputama koje on daje, dovodi dušu sigurnim putem do visokog stupnja molitve i kontemplacije s velikim zaslugama i plodovima. Na posebno dubok način sv. Ljudevit duhovno tumači *Oče naš* i *Zdravo Mariju*, te u *Petoj desetici* vodi dušu vjernu molitvi svete krunice kroz sve kušnje i prepreke koje se mogu javiti kod njenog moljenja.

Dao Bog da po Marijom zagovoru i ova knjiga koja se po prvi puta objavljuje na hrvatskom jeziku donese obilje duhovnih plodova, pomogne onima koji već mole Krunicu da rastu u duhu molitve te potakne mnoge druge da prigrle tu divnu molitvu koja je toliko draga kršćanskom katoličkom puku ali i mnogim svecima. Pobožnost prema Majci Božjoj i molitva svete Krunice su na poseban način obilježili hrvatski katolički duh. Objavljivanje ove knjižice želi biti jedan čin zahvalnosti za sve milosti koje je Hrvatski narod u svojoj stoljetnoj tradiciji dobio po zagovoru Majke Božje i molitvi svete Krunice i jedan poticaj svima na obnovljenu ljubav prema Mariji i Krunici.

SKRAĆENICE

PP = Rasprava o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici

LJVM = Ljubav vječne Mudrosti

MT = Marijina tajna

PK= Pismo prijateljima Križa

SK= Čudesna tajna svete krunice za obratiti se i spasiti se

GM = Goruća molitva

ČDM = Članovima Družbe Marijine

PL = Latinska patrologija

PG= Grčka patrologija

ČUDESNA TAJNA SVETE KRUNICE ZA OBRATITI SE I SPASITI SE

Uvod

BIJELA RUŽA

Svećenicima¹

1. Poslanici Svevišnjeg, propovjednici istine, glasnici Evandjelja, dopustite da vam predstavim bijelu ružu ove male knjige kako bih vam jednostavno i skromno stavio u srce i na usne istine koje su u njoj izložene. U srce, kako biste vi sami pobožno prihvatili molitvu svete Krunice i tako kušali njene plodove. Na usne, kako biste drugima prenijeli njezinu uzvišenost da biste ih na taj način mogli obratiti.

Pazite, molim vas, da ne smatrate ovu svetu i pobožnu vježbu beznačajnom i bezvrijednom, kako to čine mnoge neznalice, pa čak i mnoge učene oholice. Ona je uistinu velika, uzvišena i božanstvena. Samo nebo nam ju je dalo, baš za obraćenje najokorijelijih grješnika i najtvrdokornijih krivovjernih. Bog je uz nju povezo milost u ovom životu i slavu u drugom. Sveci su je molili, a pape odobrili.

Sretan li je svećenik i duhovni vođa, kojemu je Duh Sveti objavio ovu tajnu koju većina ljudi ne poznaje ili poznaje vrlo površno! Ako je on bude uistinu iskustveno poznavao, molit će krunicu svaki dan i činit će tako da je i drugi mole. Bog i njegova sveta Majka ulijevat će mu obilje milosti u dušu kako bi ga učinili sredstvom svoje slave; svojom riječju, iako jednostavnom, postići će više plodova u mjesec dana, nego što će ostali postići propovijedajući godinama.

2. Draga braćo, nemojmo se dakle zadovoljiti time da drugima preporučimo krunicu; nego je mi sami moramo moliti. Ako mi, iako teoretski uvjereni u važnost svete Krunice, prvi ne molimo ovu molitvu, drugi će obraćati jako malo pažnje na ono što im savjetujemo, jer nitko ne može dati ono što nema. *Isus je činio i učio* (Dj 1,1): nasljedujmo dakle Isusa Krista, koji je najprije činio pa onda učio. Nasljedujmo Apostola koji je poznavao i propovijedao samo razapetoga Isusa Krista. Mi ćemo to učiniti, propovijedajući svetu Krunicu koja, kao što ćete kasnije vidjeti, nije samo slijed *Očenaša* i *Zdravomarija*, već je božanski sažetak otajstava života, muke, smrti i slave Isusa i Marije.

¹ U rukopisu se prvih osam brojeva nalazi pred kraj djela (str. 202-213). Bez sumnje Montfort je napisao uvod nakon što je izložio cijelo gradivo koje je trebao obraditi. Dakle logično je, osim što je i korisno za shvaćanja teksta, da se ove stranice vrte na njihovo mjesto kao uvod.

Kada bih znao, da vas osobno iskustvo koje mi je Bog udijelio, o učinkovitosti propovijedanja Krunice za obraćenje duša, može uvjeriti da propovijedate svetu Kronicu, unatoč suprotnoj sklonosti propovjednika, tada bih vam ispričao čudesna obraćenja koja sam doživio propovijedajući svetu Kronicu. Ograničiti ću se da vam, u ovoj knjizi, donesem nekoliko starih i sigurno dokazanih događaja. Sam sam, radi vaše koristi, umetnuo podosta latinskih tekstova uzetih od dobrih autora, koji potvrđuju ono što objašnjavam narodu na francuskom jeziku.

CRVENA RUŽA

Grešnicima

3. Vama, grešnici i grešnice, jedan koji je griješio više od vas pruža ovu ružu, crvenu od krvi Kristove, kako biste njome okitili i spasili. Bezbožnici i nepokajani grešnici stalno viču: *Okrunimo se ružama!* (Mud 2,8) I mi pjevamo: Okrunimo se ružama svete Krunice. Ali koliko su drugačije njihove crvene ruže od naših! Njihove su ruže sjetilni užici, isprazne časti, prolazna bogatstva koje će brzo uvenuti i istrnuti.

Naše su pak ruže *Oče Naš i Zdravo Marijo*, koje ako su dobro izmoljene i popraćene dobrim djelima pokore, nikada neće uvenuti niti proći. Za sto, za tisuću godina njihova će ljepota i dalje blistati kao danas. Njihove toliko opjevane ruže samo slične ružama: ustvari one su trnje koje bode uz grižnju savjesti kroz čitav život, koje u trenutku smrti probada uz oplakivanje, koje vječno gori u bijesu i očaju. Ako naše ruže i imaju trnje, to je trnje od Isusa Krista koje on pretvara u ruže. Ako naše ruže bodu, one bodu samo nekoliko trenutaka, jedino zato da bi nas ozdravile od grijeha i da bi nas spasile.

4. Natječimo se kako bismo se okrunili tim rajskim ružama, moleći svaki dan Ružarij, odnosno tri krunice od pet desetica, s isto toliko vjenčića od cvijeća: 1. da bismo častili tri krune Isusa i Marije: krunu milosti Isusove u Utjelovljenju, njegovu trnovu krunu u trpljenju, njegovu krunu slave na nebu, i trostruku krunu koju je Marija dobila na nebu od Presvetog Trojstva; 2. da bismo dobili od Isusa i Marije tri krune: krunu zasluga u ovom životu, krunu mira u trenutku smrti, rajsku krunu slave u Nebu.

Ako budete vjerno i pobožno molili Kronicu sve do svoje smrti, unatoč množine vaših grijeha, vjerujte mi: *primit ćete neuveli vijenac slave* (1 Pt 5,4). Ako se nalazite na rubu ponora ili s jednom nogom u Paklu, čak i ako ste prodali dušu đavlu kao kakav vrač ili ste okorjeli i tvrdokorni krivovjernik kao kakav demon, prije ili kasnije ćete se obratiti i spasiti. Samo ako, ponavljam i dobro pripazite na riječi moga savjeta, svakodnevno do smrti pobožno molite svetu Kronicu, da biste upoznali istinu, zadobili milost pokajanja i oprostjenje svojih grijeha. U ovoj knjizi naći ćete više primjera velikih grešnika koji su se obratili pomoću svete Krunice. Pročitajte ih i razmislite o njima. *Bog sam.*

MISTIČNI RUŽIČNJAK

Vjernicima

5. Pobožne duše, prosvijetljene Duhom Svetim, neka vam ne bude žao ako vam ponudim mali mistični ružičnjak, koji je nebeskog porijekla, da biste ga vi presadili u vrt vaše duše. On neće škoditi miomirisnom cvijeću vaših kontemplacija.² Jako je mirisan i posve božanstven:

² Sv. Ljudevit će puno puta u ovom djelu izložiti istu misao. Svetac bi htio poučiti čitatelja molitvi svete krunice koja je duboko kontemplativna molitva. U trećoj i petoj desetici (brojevi 60- 98 i 116-154) nam daje i praktične naputke za kontemplativni način moljenja svete krunice.

neće nimalo pokvariti plan vaših lijeva. Prečist i dobro uređen on sve dovodi u sklad i blistavost. Ako ga svaki dan zalijevamo i pravilno obrađujemo, on čudesno raste i širi se tako ne samo da ne priječi sve ostale pobožnosti, već ih čuva i usavršava. Vi koji ste duhovni, razumijete me! Ovaj su ružičnjak Isus i Marija u životu, smrti, vječnosti.

6. Zeleno lišće ovog ružičnjaka označava radosna otajstva Isusa i Marije; trnje, žalosna; a cvijeće, slavna. Ružini pupoljci podsjećaju na djetinjstvo Isusa i Marije, procvale ruže predstavljaju Isusa i Mariju u trpljenju, potpuno otvorene ruže označavaju Isusa i Mariju u slavi i pobjedi. Ruža razveseljuje svojom ljepotom: evo Isusa i Marije u radosnim otajstvima. Ona bude svojim trnjem: evo ih u žalosnim otajstvima. Ona nas raduje ugodnošću svog mirisa: evo ih konačno slavnim otajstvima.³

Ne prezrite, dakle, moju malu blagoslovljenu i božansku biljku u cvatu. Posadite je i vi sami u svoju dušu odlučni da ćete moliti Kronicu. Uzgajajte i zalijevajte je moleći je vjerno svaki dan, čineći dobra djela. Primijetite ćete da će ovo sjeme, koje sada izgleda tako malo, s vremenom postati veliko stablo, gdje će se ugnijezditi i nastaniti nebeske ptice, odnosno predodređene duše visokih kontemplacija. U njegovom hladu biti će zaštićene od sunčeve žege, na njegovim će vrhovima naći utočište od divljih zemaljskih zvijeri i otkrit će fini ukus njegovog ploda; Isus dostojan štovanja, kojem neka je svaka čast i slava u vjeke vjekova. Amen. Tako neka bude. *Bog sam.*

RUŽIN PUPOLJAK

Djeci

7. Vama djeco pružam jedan lijepi ružin pupoljak. To je jedno od malih zrnaca vaše krunice, koja se vama čini sitnicom. Ali kako je vrijedno to zrnce! Kako je divan ovaj pupoljak! Kako će se pupoljak potpuno otvoriti ako pobožno molite *Zdravo Marijo!* Kad bih vam savjetovao da svakog dana molite Ružarij⁴ tražio bih previše. Barem pažljivo molite svaki dan kronicu od pet desetica, što predstavlja jedan mali vijenac od ruža kojeg stavljate Isusu i Mariji na glavu. Poslušajte me. A sada poslušajte ovu lijepu priču i ne zaboravite je.

8. Dvije su sestrice stajale na ulazu kuće, pobožno moleći Kronicu, kada se ukaza lijepa Gospođa i približi se mlađoj, koja je imala otprilike sedam godina, uze je za ruku i povede sa sobom. Starija sestra, začuđena, odmah ju je stala tražiti; ne našavši je vratila se kući plačući da javi da je sestra oteta. Tata i mama tri dana su je uzalud tražili, sve dok je trećeg dana uvečer nisu našli na pragu kuće. Bila je vesela i radosna lica. Pitali su je otkuda dolazi, a ona je odgovorila da ju je Gospođa, kojoj je molila svoju Kronicu, odvela u jedno lijepo mjesto, dala joj je jesti finih jela i položila joj u ruke dražesno dijete koje je ona puno puta poljubila. Roditelji, koji su se prije malo vremena obratili, pozvali su oca isusovca koji ih je poučio u vjeri i pobožnosti Krunice te mu ispričali što se dogodilo. Upravo smo od njega saznali za ovaj događaj koji se dogodio u Paragwayu.⁵

³ Anton Thomas, *Rosier mystique*, 1.desetica,c.7, usp. Uvod

⁴ U cijelom dijelu sveti Ljudevit razlikuje *rosaire*, to jest molitvu od petnaest otajstava svete krunice i *chapelet*, to jest molitvu od pet otajstava svete krunice. U francuskom jeziku postoji jasna razlika između ta dva pojma. U hrvatskom jeziku se koriste pojmovi *ružarij* i *krunica* ali bez razlikovanja i obično se pod njima podrazumijeva molitva od pet desetica. U prijevodu smo koristili ta dva hrvatska pojma kao sinonime a napominjemo da tijekom cijelog djela Montfort govori o molitvi od petnaest otajstava svete krunice, *rosaire*.

⁵ Anton Boissieu, S.J. , *Le chrétien prédestiné par la dévotion à la Ste. Vierge*, st.752; QN, st.189-190. Montfort je bio pučki misionar te sva njegova dijela, a posebno ovo o Krunici odišu tim pastoralnim duhom. U tom smislu i knjiga obiluje izvješćima o izvanrednim događajima koje svetac ne istražuje kritičkim duhom. On sam daje

Djeco, ugledajte se na ove dvije sestrice. Kao i one, molite svakoga dana Kronicu i zaslužiti ćete doći u Raj, da vidite Isusa i Mariju, ako ne baš u ovom životu onda sigurno nakon smrti, vječno i zauvijek. Tako neka bude. Učeni i neuki, pravedni i grešnici, veliki i mali, svi dakle neka dan i noć slave i pozdravljaju Isusa i Mariju sa svetom Kronicom. “Pozdravite Mariju koja se za vas mnogo mučila” (usp. Rim 16,6).

Prva desetica: UZVIŠENOST SVETE KRUNICE ZBOG NJENOG PORIJEKLA I IMENA

Prva ruža

1.1. Usmena i misaona molitva svete Krunice⁶

9. Krunica sadrži dva elementa: misaonu i usmenu molitvu. Misaona molitva se sastoji od meditacije glavnih otajstava života, smrti i slave Isusa Krista i njegove presvete Majke. Usmena molitva se sastoji od petnaest desetica *Zdravo Marija*, a prije svake molimo jedan *Oče Naš*. U petnaest otajstava svete Krunice meditiramo i kontempliramo petnaest glavnih kreposti koje su živjeli Isus i Marija. U prvoj krunici, koja se sastoji od pet desetica, moli se i razmatra pet radosnih otajstava; u drugoj pet žalosnih; u trećoj pet slavnih. Tako sastavljena Krunica je jedna sveta pobožnost koja sadrži usmenu molitvu i meditaciju, da bi smo na taj način štovali i nasljedovali otajstva i kreposti života, muke i slave Isusa Krista i Marije.

Druga ruža

10. Budući da se sveta Krunica u biti sastoji od molitve Isusa Krista - *Oče naš* i od anđeoskog pozdrava - *Zdravo Marijo*- te od meditacije o otajstvima Isusa i Marije, bez sumnje da je najvažnija molitva i glavna pobožnost vjernika, koja je od vremena Apostola i prvih učenika, kroz stoljeća stigla do nas.

1.2. Čudesno porijeklo svete Krunice

11. Ipak, sveta Krunica, u svom današnjem obliku i načinu moljenja, bila je nadahnuta svetom Crkvi. Gospa ju je savjetovala svetom Dominiku za obraćenje albigenških krivovjernika⁷

jedno pravilo razumijevanja tih izvješća. “Ne treba biti previše lakovjeran, ali ni previše kritički nastrojen i u svemu treba održavati zlatnu sredinu ako se želi saznati gdje su istina i krepost” (*Čudesna tajna...br.33.*). Izvještaji o čudesima su primjeri i poticaji na molitvu svete Krunice.

⁶ Podjela ovog spisa na pet desetica i na 49 ruža potiče od sv. Ljudevita. Svi podnaslovi su od prevodioca s nakanom da se olakša shvaćanje pojedinih poglavlja a i da se u naknadnim konzultacijama u sadržaju mogu pronaći cjeline koje nas zanimaju.

⁷ U 12. stoljeću Europom se širio krivovjerni patarenski pokret (katari). On je izrastao iz manihejsko – dualističkog korijena i širio se iz Armenije preko Balkana na ostale dijelove kontinenta. Taj pokret je u sebi sadržao starognostičke pojmove koje je kasnije seoski svećenik Bogumil u Makedoniji sažeo: svijet je stvorio đavao, zloduh Starog zavjeta i taj vlada svijetom. Čiste su duše ljudi zatvorene u zlu materiju. Dobri novozavjetni Bog je poslao jednog od svojih anđela Isusa Krista, da bi ljude poučio kako da se očiste i čisti (kathario – katari) uđu u svoju nebesku domovinu. Askeza i uzdržavanje od svijeta su neophodni da se to postigne. Savršeni moraju izbjegavati ne samo brak, spolno općenje i uživanje mesa nego i svaku vrstu ručnog rada, posjed imovine ili bogatstva. Te ideje su se proširile i na zapadne zemlje tako da se 1167. kod Tuluza održao veliki katarski sabor. Katari su se jednako nepomirljivo borili i protiv cara koga su nazivali sotoninim namjesnikom. Budući da su se jako proširili na jugu Francuske, napose u području Albija (otud ime albigenzi) to su se brzo složili s velikašima koji su se spremali za borbu protiv francuskog kraljevstva. Obračun se zbio u krvavom poluvjerskom i polu političkom albigenškom ratu (1209- 1229). Dominik je vidio na svom putu u Rim

i grešnika, 1214. godine, na način koji ću izložiti, onako kako nam to predaje blaženi Alan de la Roche u svojoj poznatoj knjizi *De dignitate psalterii*.

Sveti Dominik, uvidjevši da su ljudski grijesi prepreka obraćenju Albigena, povukao se u šumu kod Tuluza i tamo je ostao tri dana i tri noći u neprekidnoj molitvi i pokori. I toliki su bili njegovi uzdasi i plač, njegova pokora i bičevanje kako bi ublažio Božju srdžbu, da je pao u nesvijest. Tada mu se ukazala Presveta Djevica, praćena trima nebeskim dostojanstvenicima, i rekla mu: “Znaš li ti, dragi moj Dominiče, kojim se oružjem poslužilo Presveto Trojstvo da bi obnovilo svijet?” – “Gospo moja -on joj je odgovorio- Vi ste bili najvažnije sredstvo našeg spasenja.” Ona je dodala: “Znaj da je anđeoski Pozdrav, koji je temelj Novog Saveza, bio najdjelotvornije oruđe u obnovi svijeta; zato ako ti želiš osvojiti za Boga ona otvrdnuta srca, propovijedaj moj Psaltir.”

Svetac se utješi i, goreći od želje za spasenjem naroda, ode u katedralu. Odmah su počela neprekidno zvoniti zvona koja su anđeli pokretali da bi okupili stanovnike. Na početku njegovog propovijedanja buknuo je veliko nevrijeme; tlo je uzdrhtalo, sunce je pomračilo, zbog neprestanih gromova i munja probljedio je čitav auditorij. Njihov se strah još povećao kada su vidjeli Mariju sa slike koja je bila izložena na dobro vidljivom mjestu kako tri puta uzdiže ruke k nebu tražeći Božju osvetu nad njima, ako se ne obrate i ne uteku pod zaštitu Presvete Majke Božje. Ovo čudo s neba je ulilo veliko strahopoštovanje prema novoj pobožnosti svete Krunice i raširilo glas o njoj. Nevrijeme je konačno prestalo zahvaljujući molitvama svetog Dominika, koji je nastavio govoriti objašnjavajući uzvišenost svete Krunice s tolikim žarom i djelotvornošću da je potakao skoro sve stanovnike Tuluza da prihvate tu molitvu i odustanu od svojih zabluda. Za kratko vrijeme u gradu se primijetila velika promjena u ponašanju i životu ljudi.⁸

Treća ruža

1.3. Sveta Krunica u propovijedima svetaca

12. Čudesno porijeklo svete Krunice, koje pomalo podsjeća na način na koji je Bog objavio Zakon na Sinaju, jasno pokazuje važnost ove uzvišene pobožnosti. Sveti Dominik, kojeg je Duh Sveti nadahnuo, kojega su Presveta Djevica i njegovo osobno iskustvo poučili, do smrti je propovijedao Krunicu primjerom i riječju, u gradovima i selima, velikima i malima, učenicima i neukima, katolicima i krivovjernicima. Sveta Krunica, koju je on svakodnevno molio, bila je njegova priprema za propovijed i njegov susret s Bogom nakon propovijedanja.

13. Jednog dana – na spomendan sv. Ivana Evanđeliste - Svetac je bio u kapelici iza glavnog oltara katedrale Notre-Dame u Parizu i molio je Svetu Krunicu kako bi se pripremio za propovijed. Ukazala mu se Presveta Djevica i rekla mu: “Dominiče, dobra je propovijed koju si pripremio, ali je puno bolja ova koju ti ja donosim”. Sv. Dominik je primio iz njezinih ruku knjigu u kojoj je bio napisao nagovor. Pročitao ga je, uživao u njemu, usvojio ga i zahvalio Presvetoj Djevici.

U trenutku predviđenom za propovijed svetac se popeo na propovijedaonicu i, nakon što je pohvalno govorio o svetom Ivanu Evanđelisti kako je zaslužio da bude čuvar Kraljice neba, on je izjavio pred čuvenim auditorijem velikih dostojanstvenika i učenih pariških doktora, koji su navikli na izvanredne i uglađene govore, da neće nastaviti s učenim riječima ljudske mudrosti, već jednostavnošću i snagom Duha Svetog. I zadržao se je na Krunici,

1204. strašne posljedice pokreta katara pa je odlučio da se kao propovjednik – putnik posveti u apostolskom siromaštvu njihovom obraćenju.

⁸Anton Thomas, *Rosier mystique*, 1. desetica, c. 3.

objašnjavajući im anđeoski pozdrav, riječ po riječ, kao što bi učinio govoreći djeci, koristeći se vrlo jednostavnim mislima i razlozima, koje je pročitao na papiru koji mu je dala Marija.

14. Događaj je, barem djelomično, preuzet iz knjige blaženog Alana de la Roche: *De dignitate Psalterii*, i kako ga je prenio Cartagena. Blaženi Alan tvrdi da mu je sveti Dominik jednog dana u objavi rekao: “Sine moj, ti propovijedaš i to je dobro; ali da ne bi tražio ljudsku pohvalu više od spasenja duša, poslušaj što mi se dogodilo u Parizu. Trebao sam propovijedati u velikoj crkvi posvećenoj Blaženoj Djevici Mariji i htio sam oštroumno govoriti, ne iz oholosti, već iz obzira prema vrlo biranom slušateljstvu. Dok sam molio, kako je to bio moj običaj otprilike sat vremena prije nagovora, moleći Kronicu, pao sam u zanos. Vidio sam Majku Božju, moju prijateljicu, kako mi pruža knjižicu i govori: “Dominiče, koliko god bio dobar govor koji namjeravaš održati, ja ti donosim jedan puno bolji”. Sav sretan uzeh knjigu, čitavu je pročitah i, kao što je ona rekla, našoh ono što je trebalo propovijedati. Zahvalih joj od srca.

Kad je došlo vrijeme za propovijed, imao sam pred sobom čitavo pariško Sveučilište i veliki broj gospode, koji su bili dobro obaviješteni ili su sami bili svjedoci čudesnih djela koja je Bog učinio preko mene. Popeh se na propovijedaonicu. Bio je blagdan svetog Ivana Evanđeliste, ali ja se suzdržah govoriti o apostolu iznoseći samo da je zaslužio biti izabran za čuvara nebeske Kraljice. A tada počeh ovako govoriti slušateljstvu: “Gospodo i čuveni učitelji, vi ste navikli slušati uglađene i uzvišene govore, ali ja vam se danas ne želim obratiti učenim riječima ljudske mudrosti, već vam želim otkriti Božjega Duha i njegovu snagu”. I tada je sveti Dominik, opaža Cartagena zajedno sa blaženim Alanom, jednostavnim usporedbama i prisposodobama objasnio anđeoski pozdrav – *Zdravo Marijo*.

15. I sam Alan de la Roche, kako još prenosi Cartagena, priča o mnogim drugim ukazanjima našeg Gospodina i Blažene Djevice Marije svetom Dominiku, kako bi ga potaknuli da sve to više i gorljivo propovijeda svetu Kronicu da bi se tako iskorijenio grijeh i obratili grešnici i krivovjernici.

U određenom trenutku Cartagena piše: “Blaženi Alan priča da mu je Presveta Djevica Marija objavila kako se njezin Sin Isus Krist ukazao svetom Dominiku i rekao mu: “Dominiče, zadovoljan sam kada vidim da se ne oslanjaš na svoju ljudsku mudrost, da ponizno radiš za spasenje duša i ne pokušavaš se dopadati ljudima koji se odaju ispraznosti. Mnogi pak propovjednici od početka običavaju grmjeti protiv najtežih grijeha, ne znajući da prije nego li se daje gorki lijek treba pripremiti bolesnika da ga primi te da tako od njega ima koristi. Zbog toga bi trebali najprije potaknuti slušatelje da zavole molitvu a posebno moj anđeoski pozdrav – *Zdravo Marijo*. Ako svi počnu tako moliti, Božja dobrohotnost će bez sumnje biti naklonjena onima koji budu ustrajni. Propovijedaj dakle moj Psalterij!”

16. A drugdje kaže: “Svi kršćanski propovjednici na početku nagovora potaknu vjernike na molitvu anđeoskog pozdrava kako bi pridobili Božju naklonost. Taj običaj se temelji na objavi koju je Presveta Djevica dala svetom Dominiku: “Dijete moje – rekla mu je – nemoj se čuditi ako ne uspijevaš u svojoj propovjedi: ti radiš na zemljištu koje još nije zaliveno kišom. Znaj da je Bog, kada je htio obnoviti svijet, najprije poslao kišu, odnosno anđeoski pozdrav: na taj je način svijet bio obnovljen. U svojim propovijedima, dakle potiči da se moli Krunica i pobrat ćeš velike plodove za duše”. Tako je sveti Dominik činio i to objašnjava njegov veliki uspjeh u propovijedanju.⁹

17. S radošću citiram riječ po riječ ove odlomke (*prevedene s latinskog*) koje sam uzeo od dobrih pisaca da bi poslužili kao pomagalo propovjednicima i učenim osobama koje bi mogle posumnjati u čudesnu učinkovitost svete Krunice. Dok su propovjednici širili svetu Kronicu,

⁹ “Sve ovo se čita u *Knjizi čudesa svete Krunice (Libro dei miracoli del santo Rosario)* napisanoj na talijanskom i u Justinovu 143 govoru.” Tako u tekstu piše Montfort; zapravo se nalaze u *Discorsi Predicabili sulle Litanie Lauretane* od Justina Mieckovica u 243 govoru.

po primjeru svetog Dominika, pobožnost i žar su cvjetali u redovničkim zajednicama koje su je vjerno molile i u kršćanskom svijetu. Ali od kada se počelo zapuštati ovaj dar koji nam je došao s neba, posvuda se vidi samo grijeh i nered.

Četvrta ruža

18. Sve stvari, pa čak i one najsvetije, posebno kada ovise o ljudskoj volji, podložne su promjenama. Onda se ne treba čuditi ako je Bratovština svete Krunice ustrajala u prvotnoj gorljivosti samo u razdoblju od otprilike sto godina od svog utemeljenja. Bratovština je kasnije skoro pala u zaborav. Napuštanju svete Krunice su bez sumnje pridonijeli zloba i ljubomora đavla koji je htio zaustaviti tijek Božjih darova koje je ta pobožnost donosila svijetu. Naime, 1349. godine Božja pravda je kaznila sva Europska kraljevstva najgorom kugom koja se ikad pojavila. Kuga se s Istoka proširila na Italiju, Njemačku, Francusku, Poljsku, Mađarsku. Sve su te zemlje bile tako opustošene da je od sto ljudi jedva jedan preživio. U tri godine dok je trajala zaraza, gradovi, sela, zaseoci i samostani bili su gotovo potpuno opustjeli. Tom Božjem biču slijedila su druga dva: krivovjerje bičevalaca i nesretni raskol 1376. godine.

1.4. Obnova pobožnosti svete Krunice

19. Kada su konačno, po Božjem milosrđu, te nesreće prestale, Presveta Djevica je naredila blaženom Alanu de la Roche, čuvenom doktoru i slavnom propovjedniku Reda svetog Dominika iz samostana Dinana u Bretanji, da obnovi drevnu Bratovštinu svete Krunice. I tako, po Marijinoj odluci, čast obnove poznate Bratovštine pripala je redovniku iz iste pokrajine gdje je ona i nastala.

Kako bi sproveo to u djelo, blaženi Alan je počeo na tome raditi 1460. godine. Pogotovo nakon što mu je Gospodin Isus Krist, da bi ga uvjerio propovijedati Krunicu - kako on sam prenosi – rekao iz Svete Hostije dok je slavio Misu: “Kako to – reče mu Isus- da me ti opet razapinješ?” “Što to govoriš, Gospodine?”, odgovorio mu je blaženi Alan prestravljen. “Da, tvoji me grijesi raspinja na križu – dodao je Isus Krist – i radije bih još jednom bio raspet na križu nego da gledam svog Oca ponovo vrijeđanog grijesima koje si počinio u prošlosti. A i sada me ti razapinješ na križ jer posjeduješ znanje i sve ono što je potrebno za propovijedanje Krunice moje Majke kako bi tim sredstvom podučio mnoge duše i izvukao ih grijeha da se tako spase te da se spriječe mnoga druga zla, ali ti to ne činiš i tako si kriv za grijeha koji su počinjeni.” Ovi užasni prijekori potakli su blaženog Alana da odluči bez prestanka propovijedati Krunicu.¹⁰

20. Kako bi ga potakla da sve više propovijeda Krunicu i Marija mu jednog dana reče: “Ti si bio veliki grešnik u mladosti, ali ja sam od svog Sina zadobila tvoje obraćenje. Molila sam za tebe i čak sam bila poželjela, kad bi to bilo moguće, trpjeti sve moguće muke da te spasim i da te učinim dostojnim da posvuda propovijedaš moju Krunicu, jer su obraćeni grešnici moja slava.”

Sveti Dominik, otkrivajući blaženom Alanu velike plodove obraćenja koje je on zadobio u narodu posredstvom te lijepe pobožnosti koju je stalno propovijedao, reče mu: “Vidiš li plod koji sam pobrao propovijedajući Krunicu? Učinite i vi tako, ti i svi oni koji vole Presvetu Djevicu; ako želite privući sve narode k istinskoj spoznaji kreposti učinite to po pobožnosti svete Krunice.”¹¹ Evo, ukratko, čemu nas uči povijest o utemeljenju svete Krunice po svetom Dominiku i njezina obnova po djelu blaženog Alana.

¹⁰ Usp. Alan, *De dignitate psalterii*, p.2, c.9.

¹¹ Alan, *ibid.*, c.13, in finem, citirano iz: Cartagena, *De sacris Arcanis Dei parae*, 1.ultimus, Mirac.125.

1.5. Bratovština svete Krunice i kršćanska sloboda u preuzimanju obveza njene molitve

21. Strogo govoreći, postoji samo jedna vrsta bratovštine svete Krunice od 150 *Zdravo Marija*. Ali ako se gleda gorljivost i pobožnost različitih osoba koje mole krunicu, postoje tri vrste bratovštine: obična i opća Bratovština svete Krunice, Bratovština vječne Krunice i Bratovština svakodnevne Krunice.¹²

Bratovština *obične* Krunice zahtijeva njenu molitvu jedanput tjedno; bratovština *vječne* Krunice samo jednom na godinu; bratovština *svakodnevne* Krunice zahtijeva da je moli svaki dan sveta Krunica i to čitava, od 150 *Zdravo Marija*. Izostavljanjem jedne od ovih Krunica ne pada se u grijeh, ni u onaj laki, jer je zalaganje u molitvi 15 otajstava potpuno svojevoljno; ali se ne smije upisati u bratovštinu onaj koji nije odlučio moliti krunicu kako je to propisano u pravilnicima, po svojim mogućnostima, i u skladu sa staleškim dužnostima.¹³ Zbog toga, kada se molitva krunice podudara s obvezama koje nalažu staleške dužnosti, one se moraju izvršavati ma koliko bila sveta Krunica. Kada se, u slučaju bolesti, ne može moliti krunica, ni čitava ni djelomično, a da se ne pogorša stanje bolesnika, tada je nije obavezno moliti. Kada, zbog legitimne poslušnosti ili nenamjernog zaborava ili hitnog slučaja nije moguće moliti krunicu ne pada se ni u laki grijeh. U tom slučaju niti ne prestajemo sudjelovati u milostima i zaslugama braće i sestara koji po svijetu mole svetu Krunicu.

Kršćanine, ako iz čistog nemara ti ne moliš krunicu, pod uvjetom da je formalno ne prezireš, apsolutno govoreći ti ne grijesiš; ali gubiš sudjelovanje u molitvama, dobrim djelima i zaslugama bratovštine. Osim toga, zbog tvojih nevjernosti u malim stvarima, po vlastitom slobodnom izboru, past ćeš neprimjetno u nevjernost i u velikim stvarima i na koje te dužnost obavezuje, *jer tko prezire male stvari, brzo će pasti* (Sir 19,1).

1.6. Psalterij Isusa i Marije, Ružarij, Krunica: različiti nazivi ove molitve i njihovi razlozi

22. Otkada je sveti Dominik utemeljio ovu pobožnost pa do 1460. godine kada ju je blaženi Alan de la Roche po naredbi s neba obnovio, nju se naziva Psalterijem Isusa i Marije, zato što sadrži toliko anđeoskih pozdrava – *Zdravo Marijo* - koliko Davidov psalterij ima psalama, i zato što jednostavni i neuki vjernici, koji ne mogu moliti Davidov psalterij, dobivaju po molitvi svete Krunice iste pa čak i obilatije plodove: 1. zato jer je anđeoski pozdrav donio plemenitiji plod, to jest, Utjelovljenu Božju Riječ, dok ju je Davidov psalterij samo nagovijestio; 2. jer kako stvarnost nadilazi sliku i tijelo sjenu, tako psalterij Djevice Marije nadilazi onaj Davidov koji je bio samo njegova sjena i lik; 3. jer je samo Presveto Trojstvo sastavilo psalterij Blažene Djevice Marije, odnosno Krunicu, koja se sastoji od *Očenaša* i *Zdravomarija*.

¹² Montfort će se u djelu više puta pozivati na ove tri vrste bratovštine koje on donekle i opisuje. Radi se o jednoj crkvenoj praksi koja je bila jako raširena u vremenu kad je svetac živio a koja je danas drugačija. Koliko je nama poznato ne postoje više ovakve strukturalne podjele u Bratovštinama svete Krunice.

¹³ U različitim povijesnim vremenima u Crkvi su nicali različite udruge koje se nadahnjuju na molitvi svete krunice. Tako je i u naše vrijeme u Hrvatskoj utemeljen *Pokret krunice za obraćenje i mir* kojeg su odobrili Uzoritni Kardinale Franjo Kuharić i Vinko Puljić. Sveti Ljudevit će u knjizi puno puta potaći vjernike da pristupe Bratovštini svete Krunice, u tom duhu sve one koji žele potičemo da pristupe ovom pokretu koji je jako raširen među katolicima u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini i broji preko 80 000 članova. U tu svrhu donosimo sve potrebne informacije u dodatku broj 4. ovog izdanja.

Evo kako o tome izvješćuje učeni Cartagena: “Slavni pisac d’Aix-La-Chapelle (J. Beysell) u svojoj knjizi *Kruna od ruža* posvećenoj caru Maksimilijanu kaže: “Ne može se tvrditi da je Marijin pozdrav ne tako davno izmišljen, naprotiv on je nastao i proširio se sa samom Crkvom. Naime, na samim izvorima Crkve zreliji vjernici su marljivo slavili Boga trostrukom pedeseticom Davidovih psalama. Među jednostavnima vjernicima, koji su imali puno poteškoća u Božjoj službi, rodilo se sveto natjecanje... Oni su pomislili, i to s pravom, da su u nebeskoj pohvali svete Krunice sadržani svi Božji misteriji koji su opjevani u psalmima; ponajviše zato što su psalmi pjevali o Onome koji je trebao doći, dok se ovaj način molitve odnosio na Njega koji je već došao. Zato su počeli nazivati Marijinim psalterijem tri pedesetice andeoskih pozdrava *Zdravo Marijo*, moleći prije svake desetice *Oče naš* kako su vidjeli da to rade oni koji mole psalme.”¹⁴

23. Psalterij ili Ružarij Blažene Djevice Marije sastavljen je od tri krunice, svaka se sastoji od pet desetica, s nakanom: 1. da se štuju tri Osobe Presvetog Trojstva; 2. da se štuje život, smrt i slava Isusa Krista; 3. da se nasljeđuje slavna Crkva, da se pomogne vojujućoj Crkvi, da se olakša čistilišnoj Crkvi; 4. da se ugledamo na tri dijela psalterija, od kojih se prvi odnosi na put čišćenja, drugi na put prosvijetljenja, a treći na put sjedinjenja; 5. da se ispunimo milostima u ovom životu, mirom na samrti, a slavom u vječnosti.

Sedma ruža

24. Otkad je blaženi Alan de la Roche obnovio ovu pobožnost, glas naroda, što je glas Božji, nazvao ju je Ružarijem, odnosno krunom od ruža. Tim se želi kazati da svaki put kada se pobožno moli sveta Krunica stavlja se Isusu i Mariji na glavu kruna od 153 bijelih i 16 crvenih rajskih ruža, koje nikada neće izgubiti ljepotu i sjaj.

Presveta Djevica je odobrila i potvrdila to ime Krunici objavljujući mnogima da joj se sa *Zdravomarijama* koje se mole u njenu čast poklanja isti toliki broj lijepih ruža; i toliko kruna od ruža koliko ima izmoljenih Krunica.

25. Brat Alfonso Rodriguez iz Družbe Isusove molio je Krunicu s takvim žarom da je često vidao kako mu iz usta izlaze jedna crvena ruža iza svakoga *Očenaša* i jedna bijela iza svake *Zdravomarije*, jednake ljepote i mirisa, različite samo po boji.

Ljetopisi Svetog Franje pričaju da je jedan mladi redovnik imao pohvalnu naviku da svaki dan prije jela moli Marijinu krunicu. Jednog dana ju je, ne zna se zašto, preskočio. Kada je zazvonilo vrijeme ručka, zamolio je gvardijana da mu dopusti da ode izmoliti svetu krunicu prije nego što sjedne za stol i s njegovim dopuštenjem povukao se u ćeliju. Pošto je dosta kasnio pri povratku, gvardijan je poslao jednog redovnika po njega. Subrat ga je našao kako svijetli nebeskim svjetlom; Presveta Djevica i dva anđela bili su pored njega: Anđeli su brali ruže, jednu za drugom stavljali su ih Gospi na glavu koja je očigledno bila zadovoljna. I druga dva redovnika, koje su poslali da vide koji je razlog tolikog kašnjenja, mogli su se diviti iznenađujućem prizoru, jer je Djevica nestala tek kada je molitva bila završena.¹⁵

Ružarij je dakle velika kruna od ruža; Krunica, dio Ružarija, je mali vijenac cvijeća ili mala kruna nebeskih ruža koja se stavlja Isusu i Mariji na glavu. Kao što je ruža kraljica cvijeća, tako je Ružarij prvi među pobožnostima.

¹⁴ Cartagena, *De sacris Arcanis*, 1.16, hom.1, QN, p.156.

¹⁵ A. Boissieu S.J., *Le chrétien prédestiné*, p.752; QN, p.189.

1.7. Vrijednost Krunice u očima Majke Božje

26. Nije moguće reći koliko Blažena Djevica Marija cijeni Krunicu više od svih ostalih pobožnosti, koliko velikodušno nagrađuje onoga tko je propovijeda, predlaže i moli; i obrnuto, koliko je strašna prema onima koji priječe molitvu svete krunice.

Svetom Dominiku ništa nije bilo toliko pri srcu tijekom njegovog života koliko slavljenje Djevice Marije, propovijedanje njezine veličine i poticanje svih da je štuju svetom Krunicom. Sa svoje strane, moćna Kraljica neba nije nikada prestala punim rukama blagoslivljati toga sveca; njegove je napore okrunila tisućama čuda i čudesa, od Boga je uvijek zadobila što je on tražio preko nje; kao najveći dar učinila ga je pobjednikom nad krivovjerjem Albigenza te ocem i patrijarhom jednog velikog Reda.¹⁶

27. A što ću reći o blaženom Alanu de la Roche, obnovitelju ove pobožnosti? Presveta Djevica ga je više puta počastila svojim posjetima da ga pouči o sredstvima po kojima bi mogao osigurati svoje spasenje, postati dobar svećenik, savršen redovnik i nasljedovatelj Isusa Krista. U napastima i užasnim đavolskim progonima koji su ga doveli u krajnju žalost, skoro do očaja, Ona ga je tješila, raspršujući, svojom slatkom prisutnošću, oblake i tmine. Ona je bila ta koja ga je podučila načinu moljenja svete Krunice; upoznala ga sa njezinom uzvišenošću i plodovima; odlikovala ga slavnom čašću njezinog novog zaručnika i kao znak njegove čistoće i čiste naklonosti stavila mu na ruku prsten, na vrat ogrlicu učinjenu od njezine kose i dala mu svetu Krunicu.

Opat Tritemio, učeni Cartagena, mudri Martino Navarro i drugi pričali su o njemu s velikim pohvalama. Nakon što je privukao u Bratovštinu svete Krunice više od sto tisuća osoba, umro je u Zwolle-u u Flandriji, 8. Rujna 1475¹⁷.

28. Đavao, ljubomorani na velike plodove koje je blaženi Toma od svetog Ivana, vrstan propovjednik Krunice, ubirao ovom pobožnošću, uz zlostavljanja mu je prouzročio dugu i dosadnu bolest koju su liječnici proglasili neizlječivom. Jedne noći kada mu se ukazao đavao u užasnom obliku bio je siguran da će umrijeti. On je pobožno podigao oči i srce prema slici Djevice Marije koja je bila obješena na uzglavlju kreveta i viknuo iz sve snage: “U pomoć! Pomozi mi, moja preslatka Majko.”

Tek što je izgovorio te riječi kada mu Marija, sa svete slike, pruži ruku i stišećući njegovu ruku reče: “Ne boj se, Toma, sine moj, evo me tebi u pomoć. Ustani i nastavi propovijedati pobožnost moje Krunice, kako si i počeo. Ja ću te braniti od svih tvojih neprijatelja.” Na Marijine riječi đavao je pobjegao, bolesnik se ustao potpuno izliječen, zahvalio se svojoj dragoj Majci obilno lijevujući suze i nastavio propovijedati svetu Krunicu s čudesnim uspjehom.

29. Sveta Djevica ne nagrađuje samo propovjednike svete Krunice: ona darežljivo nagrađuje i onoga koji, svojim primjerom, potiče druge na tu pobožnost.

Alfons, kralj Leona i Galicije, želeći da njegova posluga štuje molitvom Krunice Presvetu Djevicu, pomislio je da bi bilo dobro oko pojasa nositi veliku krunicu kako bi ih potaknuo svojim primjerom, iako je on sam nije molio. Na taj je način naveo sve pripadnike dvora da pobožno mole svetu Krunicu. Kralj se razbolio i bio je na samrti. Mislili su da je već umro, a on je pak samo u zanosu bio doveden pred sud Isusa Krista. Vidio je đavle kako ga optužuju za sve grijeha koje je učinio; božanski Sudac se već spremao da ga osudi na vječnu kaznu, kada se kod Sina u korist kralja umiješala Djevica Marija. Tada su uzeli vagu, na jedan

¹⁶ Alan, *Apologia*, c.22; *Ros.myst.*, 9. desetica, c.8.

¹⁷ Alan, *ibid.*, c. 7; *Ros.myst.*, 9. desetica c. 9.

su tanjur bacili sve kraljeve grijeha; na drugi je tanjur Presveta Djevica stavila veliku Kronicu koju je Alfons nosio kao znak njenog štovanja, dodala je i sve Krunice koje su izmoljene zbog njegovog primjera. Sve je to težilo više od grijeha. I tada, dobroćudno ga gledajući, Gospa mu reče: “Da te nagradim za malu uslugu koju si mi učinio noseći kronicu, uspjela sam izmoliti od svoga Sina da živiš još nekoliko godina. Dobro ih iskoristi i čini pokoru.”

Kada je došao k sebi kralj uskliknu: “O blaženi Ružariju Presvete Djevice, kojem dugujem to što sam izbjegao vječno prokletstvo!” Nakon što je ozdravio pobožno je molio svaki dan svetu Kronicu. Neka se osobe pobožne Djevici Mariji potruže privući što veći broj vjernika u Bratovštinu svete Krunice, po primjeru ovih svetaca i ovog kralja. Uživat će njezinu naklonost ovdje na zemlji i zadobiti život vječni.¹⁸

Deveta ruža

30. Pogledajmo sada koja je nepravda sprečavanje širenja Bratovštine svete Krunice i kojim je kaznama Bog kaznio više nesretnika koji su je prezirali i htjeli uništiti. Iako je pobožnost svete Krunice potvrđena s neba mnogim čudesima i prihvaćena od Crkve u mnogim papinskim bulama, niti danas ne nedostaju slobodnjaci, grešnici i jaki duhovi koji nastoje ozloglasiti Bratovštinu svete Krunice ili barem od nje udaljiti vjernike. Lako je uvidjeti da su njihovi jezici zaraženi paklenim otrovom i da je njih potaknuo zli duh. Nitko naime ne bi mogao ne odobriti pobožnost svete Krunice, a da ne osudi ono što je u kršćanstvu najsvetije, tj. Gospodnju molitvu, *Oče naš*, anđeoski pozdrav, *Zdravo Marijo*, te otajstva života, smrti i slave Isusa Krista i njegove svete Majke.

Ovi oholi duhovi, koji ne mogu podnijeti molitvu svete Krunice, padaju - a da to često niti ne primijete - u osude dostojni duh krivovjernika koji mrze kronicu i Ružarij. Zgražati se nad Bratovštinom znači udaljavati se od Boga i prave pobožnosti, jer Isus Krist nam jamči da se on nalazi među onima koji se sastaju u njegovo ime. Isto tako, ne priliči dobrom katoliku zanemariti mnoge i velike oproste koje je Crkva udijelila Bratovštinama. I napokon, neprijatelj je spasenja duša onaj koji udaljava vjernike od Bratovštine svete Krunice, jer oni po njoj ostavljaju grijeha i prihvaćaju pobožnost. Sveti Bonaventura je s pravom rekao, da će umrijeti u grijehu i biti zauvijek osuđen onaj tko zanemaruje pobožnost prema Presvetoj Djevici.¹⁹ Koje kazne tada mogu očekivati oni koji druge udaljuju od pobožnosti prema njoj!²⁰

31. Dok je sveti Dominik propovijedao ovu pobožnost u Carcassone-u, jedan krivovjernik je ismijavao čudesa i petnaest otajstava svete Krunice: to je sprječavalo obraćenje krivovjernika. Za kaznu Bog je dopustio da bude opsjednut od petnaest tisuća demona. Njegovi su ga roditelji tada doveli blaženom Ocu kako bi ga oslobodio od zlih duhova. On je počeo moliti i potaknuo je mnoštvo da s njim na glas moli svetu Kronicu. I tada, na svaku *Zdravo Mariju*, Presveta Djevica je izgonila iz tijela krivovjernika sto đavola u obliku gorućeg ugljena. Posve oslobođen, onaj nesretnik se zakletvom odrekao svojih zabluda, obratio se i htio se upisati u Bratovštinu svete Krunice;²¹ potreseni ovom kaznom i snagom svete Krunice mnogi drugi krivovjerci su slijedili njegov primjer.

32. Učeni Cartagena, iz Reda svetog Franje, izvješćuje, skupa s mnogim drugim autorima, da su 1482. godine, kada su cijenjeni Otac Jakov Sprenger i njegovi redovnici radili s velikom marljivošću kako bi ponovno uspostavili Bratovštinu svete Krunice u Kelnu, dva poznata propovjednika, ljubomorna na velike plodove koje su ovi ubirali po ovoj pobožnosti, počela su je ozloglašavati u svojim propovijedima, i pošto su bili vrlo talentirani i cijenjeni, odvrćali su mnoge od ulaska u Bratovštinu. Jedan od dvojice pak, kako bi bolje uspio u zloj nakani,

¹⁸ *Sir* 24,31; *Ros.myst.*, 9.desetica, c.8.

¹⁹ S. Bonaventura, *Psalterium*, lect.4.

²⁰ *Rosier mystique*, 9.desetica

²¹ *Ibid* .9.desetica,c.9.

napisao je o tome propovijed koju je trebao održati u nedjelju. Kada je došlo vrijeme za propovijed on se nije pojavio; čekali su ga, tražili i našli ga mrtvog. Umro je a da nikoga nije bilo uz njega da mu pomogne.

Drugi propovjednik, uvjeren da je ovaj događaj ovisio samo o prirodnim uzrocima, odlučio je zamijeniti ga u zloj nakani da se ukine Bratovština. Ali za vrijeme propovjedi Bog ga je kaznio paralizom koja mu je oduzela kretanje i govor. Tada on priznajući svoju i koleginiu krivicu, zazva u svom srcu Presvetu Djevicu, obećavajući joj da će posvuda propovijedati svetu Krunicu istom gorljivošću kojom se borio protiv nje; preklinjao ju je da mu zbog toga povрати snagu i glas. Presveta Djevica mu je uslišala želju; a on se, nakon što je odjedanput ozdravio, ustao promijenjen - kao mladi Saul- te od progonitelja postao apostol svete Krunice. Učini javnu zadovoljštinu i ubuduće je gorljivo propovijedao uzvišenost svete Krunice.²²

Deseta ruža

1.8. Kojom vjerom vjerovati izvještajima o čudesima?

33. Siguran sam da će jaki i kritički duhovi našeg doba, čitajući ove izvještaje, posumnjati u njihovu vjerodostojnost, kao što to i uvijek čine. A ipak ja nisam učinio ništa drugo nego sam ih prepisao od dobrih suvremenih pisaca i djelomično iz nedavno tiskane knjige dominikanskog oca Antuna Thomasa, koja se zove *Mistični Ružičnjak*. Uostalom svi znaju da postoje tri vrste vjere kojom trebamo vjerovati izvještajima. Događajima ispričanim u Svetom Pismu moramo vjerovati božanskom vjerom; svjetovnim pričama koje se ne protive razumu i koje su napisali ozbiljni pisci trebamo vjerovati ljudskom vjerom; pobožnim pričama koje nam prenose razboriti pisci, koje se ne protive ni vjeri ni moralu, iako su ponekad izvanredni, trebamo vjerovati pobožnom vjerom.

Ne treba biti previše lakovjeran, ali ni previše kritički nastrojen i u svemu treba održavati zlatnu sredinu ako se želi saznati gdje su istina i krepost. A ja sam uvjeren da kao što ljubav lako vjeruje svemu što nije protivno vjeri i dobrom ponašanju: *Ljubav sve vjeruje* (1 Kor 13,7), isto tako oholost navodi da se poriču skoro svi nadnaravni događaji, iako utvrđeni, pod izlikom da ih nema u Svetom Pismu. Ovo je zamka koju je postavio Sotona i u koju su pali krivovjernici koji poriču Tradiciju i u koju padaju, a da to i ne primijete, današnji kritički duhovi koji ne vjeruju ono što ne razumiju ili što ne pristaje uz njihov duh, ne vjeruju zbog ikakvog drugog razloga osim zbog svoje oholosti i umišljene samodostatnosti svoga duha.

Druga desetica: UZVIŠENOST SVETE KRUNICE ZBOG MOLITAVA OD KOJIH JE SASTAVLJENA

Jedanaesta ruža

2.1. Vjerovanje i važnost vjere

34. Vjerovanje ili Simbol Apostola je molitva s velikim zaslugama kada ga molimo na križiću svete krunice, budući da je ono sveti sažetak kršćanskih istina. Vjera je osnova, temelj i princip svih kršćanskih kreposti, svih vječnih istina i svih molitava koje su Bogu mile. *Onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati* (Heb 11,6): tko se približi Bogu u molitvi mora

²² G.Lopez, *Liber miraculorum sancti Rosarii*, citiran iz Cartagene, u *De sacris Arcanis*, lib.ultimus; mirac.209; *Ros.myst.*,9.decina, c.10.

započeti činom vjere; što će imati više vjere to će njegova molitva biti plodonosnija i zaslužnija za njega i slavnija za Boga.

Neću se zaustaviti na objašnjenjima članaka Apostolskog Vjeronanja. Ali ne mogu a da ne ustvrdim da prve tri riječi: *Vjerujem u Boga* - koje sadrže čine triju teoloških kreposti, vjere, ufanja i ljubavi - imaju čudnovatu učinkovitost u posvećenju duša i pobjedi nad đavlima. Mnogi su sveci ovom ispoviješću vjere za života i na samrti pobijedili napasti, pogotovo one protiv vjere, ufanja i ljubavi! One su zadnje riječi koje je sveti Petar mučenik napisao, kako je bolje mogao, prstom po pijesku kada je, nakon što ga je neki krivovjernik udario sabljom po glavi, umirao.

35. Vjera je jedini ključ koji nas uvodi u razumijevanje otajstava Isusa i Marije koji se nalaze u svetoj Krunici. Zato treba na početku moliti *Vjeronanje* s velikom pažnjom i pobožnosti, jer što je življa i jača naša vjera to ćemo zadobiti više zasluga moleći svetu Krunicu. Ta vjera mora biti gorljiva i prožeta ljubavlju: drugim riječima, da bi se dobro molilo svetu Krunicu treba biti u Božjoj milosti ili barem biti odlučni da je ponovo zadobijemo. Ta vjera treba biti jaka i postojana, to jest u molitvi svete Krunice ne smijemo tražiti samo osjetnu slast i duhovnu utjehu. Znači, ne smijemo je napustiti kada nas muče tolike nenamjerne rastresenosti ili neka čudna odbojnost u duši ili neka mučna dosada ili produžena obamrlost u tijelu. Da bi se dobro molila sveta Krunica nisu potrebne duhovne slasti, utjehe, zanosi, uzdisaji, suze. Niti se traži stalna sabranost mašte. Dovoljne su čista vjera i isprava nakana. *Dovoljna je sama vjera!*²³

Dvanaesta ruža

2.2. Važnost molitve Očenaša

36. *Oče naš* ili Gospodnja molitva svu svoju uzvišenost ima od autora koji nije bilo kakav čovjek, nije anđeo, već je Kralj Anđela i ljudi Isus Krist. “Bilo je potrebno - kaže sveti Ciprian²⁴- da onaj koji je došao kao Spasitelj koji nam daruje život milosti, da nas i kao nebeski Učitelj pouči kako moliti.” Mudrost božanskog Učitelja zasjala je u redoslijedu, snazi i jasnoći ove božanske molitve, koja je kratka, ali bogata u poukama, pristupačna jednostavnima dok je prepuna otajstava za učene.

Oče naš sadrži sve naše obveze prema Bogu, čine svih kreposti i molbe za sve naše potrebe duhovne i materijalne. “To je sažetak Evanđelja”-kaže Tertulian²⁵. “Nadilazi sve želje svetaca”- kaže Toma Kempenac²⁶- i ukratko sadrži sve slatke prošnje Psalama i himana; moli sve ono što nam je potrebno, na izvrstan način hvali Boga, uzdiže dušu od zemlje k nebu i sjedinjuje je s Bogom.

37. Sveti Ivan Krizostom²⁷ kaže da tko ne moli kako je molio i naučavao božanski Učitelj, taj nije njegov učenik. Bog Otac ne voli da ga se zaziva molitvama koje je sastavila ljudska mudrost, već onom koju nas je naučio njegov Sin.

Moramo moliti sa sigurnošću da će vječni Otac uslišati našu molitvu, jer je to molitva njegova Sina koju On uvijek uslišava, i jer smo mi njegovi udovi. Bi li naime, tako dobar Otac mogao odbiti jednu dobro smišljenu prošnju koja se temelji na zaslugama tako dostojnog Sina i koju mu on upravlja? Sveti Augustin²⁸ jamči da, kada dobro molimo *Oče naš*, zadobijemo oproštenje lakih grijeha. Pravednik pada sedam puta na dan, ali po sedam prošnji koje sadrži

²³ Iz himna *Pange lingua*.

²⁴ S. Ciprian, *De oratione dominica*, n.1-2, PL 4,537.

²⁵ Tertulian, *Liber de Oratione “Evangelii Breviarium”*, c.1, PL 1,1255.

²⁶ Toma Kempenac, *Enchiridion Monachorum*, c.3.

²⁷ S. Ivan Krizostom, *Homilia XIX in Matth.* C.6, PG 57,278.

²⁸ S. Augustin, *Sermo 182 De Tempore*; ili bolje: *De civitate Dei*, L.21, c.27, PL 41, 748.

Oče naš on se može dići iz svojih padova i ojačati protiv svojih neprijatelja. Molitva Gospodnja je kratka i lagana kako bi nama, krhkima kakvi jesmo i podložnima mnogim nedaćama, bilo moguće pobožno i često je moliti te tako često zadobiti željenu pomoć.

38. Pobožne duše, koje zapostavljate molitvu koju je sastavio sam Sin Božji i zapovjedio svim vjernima da je mole, oslobodite se zablude. Vi cijenite samo molitve koje su ljudi sastavili, kao da bi čovjek, pa čak i najprosvijetljeniji, znao bolje od Isusa Krista kako trebamo moliti. Vi koji tražite u knjigama koje su ljudi napisali način kako slaviti i moliti Boga kao da se stidite koristiti molitvu koju nam je njegov Sin preporučio. Vi ste uvjereni da su molitve sadržane u knjigama za učene i bogate, dok je Krunica dobra samo za žene, djecu i narod; kao da su molitve koje čitate u njima ljepše i Bogu ugodnije od onih koje sadrži *Oče naš*. Zapostaviti molitvu koju Isus Krist preporučuje da bismo se služili molitvama koje je sastavio čovjek, jest opasna napast.

Mi odobravamo molitve koje su sveci napisali kako bismo potakli vjernike slaviti Boga, ali ne možemo prihvatiti da su one draže od one molitve koja je proizišla iz usta utjelovljene Mudrosti, da se ostavi izvor kako bi se išlo u potragu za potocima, da se odbaci bistra voda kako bi se pila ona mutna. Da, jer sve u svemu Krunica koja je sastavljena od *Očenaša* i od *Zdravomarije*, jest ta trajno bistra voda koja izvire iz izvora milosti, dok su ostale molitve koje se tu i tamo traže u knjigama, potocići koji iz njega proizlaze.

2.3. Kratko objašnjenje Očenaša

39. Možemo zvati sretnim onoga tko moli molitvu koju je Gospodin naučio razmišljajući pažljivo o svakoj riječi. Tu će naći sve ono što mu je potrebno i sve što treba željeti. Ovom čudesnom molitvom, prije svega, zarobljavamo Božje Srce zazivajući ga imenom *Oče*.

Oče naš. Najnježniji od svih očeva, svemoguć u stvaranju, čudesan u uzdržavanju, preljubazan u svojoj Providnosti, uvijek dobar, dapače beskrajno dobar u Otkupljenju! Bog je naš Otac a mi smo svi braća, raj je naša domovina i naša baština. Zar nije dosta samo to da ljubimo Boga i bližnjega i oslobodimo se svih navezanosti na zemlju? Ljubimo, dakle, jednoga Oca i ponavljajmo mu na tisuće puta: *Oče nas koji jesi na nebesima*. Ti koji ispunjaš zemlju beskonačnošću svoje biti, ti koji si svugdje prisutan; ti koji si u Svecima po svojoj slavi, u osuđenima po svojoj pravednosti, u pravednicima po svojoj milosti, u grješnicima po svojoj ustrajnoj strpljivosti, učini da se uvijek sjećamo svog nebeskog porijekla, da živimo kao tvoji pravi sinovi i da uvijek sve naše goruće želje budu prema tebi usmjerene.

Sveti se ime tvoje. Ime Gospodnje je sveto i strašno - reče kralj prorok - i nebo odzvanja od neprestane slave serafina kojom slave svetost Gospodina Boga nad vojskama-kliknu Izaija. S tim riječima tražimo da ga cijela zemlja upozna te da se klanja otajstvima tako velikog i svetog Boga; da On bude upoznat, da ga ljube i da mu se klanjaju bezbožnici, Turci, Hebreji, pogani i svi nevjernici; da mu svi ljudi služe i slave ga živom vjerom, čvrstom nadom i žarkom ljubavlju odričući se svakoga grijeha. Jednom riječi, tražimo da svi ljudi budu sveti jer je i on Svet.

Dođi kraljevstvo tvoje. Kraljuj, o Gospodine, u našim dušama, svojom milošću u ovome životu, kako bismo zaslužili kraljevati s tobom poslije smrti, u tvome kraljevstvu koje je najviša i vječna sreća u koju vjerujemo, kojoj se nadamo i koju iščekujemo: sreća koju nam je Očeva dobrota obećala, koju su nam zasluge Sina Božjega omogućile, i koju nam Duh Sveti po svome svjetlu objavljuje.

Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji. Ništa naravno ne izmiče promislama Božje providnosti, koja je sve predvidjela i sve uredila još prije nego li se nešto dogodi. Ni jedna zapreka ne može je spriječiti u ostvarenju cilja koji je odredila. Zato kada tražimo od Boga da vrši svoju volju, nemojmo se bojati, kaže Tertulian, da se netko može uspješno

usprotiviti ostvarenju njegovih planova, ali ponizno prihvatimo sve ono što je on htio providonosno za nas pripraviti. A mi molimo da vršimo uvijek i u svemu njegovu presvetu volju, koju spoznajemo po zapovijedima, s istom spremnošću, ljubavlju i ustrajnošću kojom ga Anđeli i sveci slušaju u nebu.

40. *Kruh naš svagdašnji daj nam danas.* Isus Krist nas uči tražiti od Boga ono što nam je u životu potrebno za dušu i tijelo. Ovim riječima ponizno ispovijedamo našu bijedu i iskazujemo čast Božjoj Providnosti, izjavljujući da očekujemo od njegove dobrote sva vremenska dobra. Riječju *kruh* tražimo od Boga ono što je neophodno za život; suvišno je isključeno iz te prošnje. Taj kruh tražimo *danas*, tj. ograničavamo svaku našu brigu na tekući dan, s pouzdanjem u Boga za sutradan. Tražeći kruh svagdašnji mi ispovijedamo našu trajnu potrebu Božje zaštite i pomoći.

Otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim. Naši grijesi, kažu sv. Augustin i Tertulijan - jesu naši dugovi koje imamo kod Boga, dugovi za koje njegova pravednost zahtijeva da budu isplaćeni do zadnjeg novčića. Svi mi imamo ove žalosne dugove. Ali usprkos našim brojnim grijesima, približimo mu se s povjerenjem i kažimo mu iskrenim kajanjem: "Oče naš, koji jesi na nebesima, oprosti grijeh našeg srca i naših ustiju, grijeh naših djela i propusta, koji nas čine neizmjerljivo krivima u očima tvoje pravde. Da, oprosti ih zato što i mi, sinovi jednoga tako blagog i milosrdnog Oca, opraštamo iz poslušnosti i ljubavi onima koji su nas uvrijedili."

I ne uvedi nas u napast nego izbavi nas od zla. I nemoj dozvoliti da zbog svoje nevjernosti tvojim milostima podlegnemo napastima svijeta i tijela. Nego *oslobodi nas od zla* koje je grijeh, od zemaljskih muka, i od vječne muke koju smo zaslužili.

Amen. Izraz je to vrlo utješan jer je – kaže Sveti Jeronim – kao pečat stavljen od Boga našim prošnjama na završetku kako bi nas uvjerio da nas je uslišao. To je kao da nam sam Bog kaže: "*Amen!* Neka vam bude po vašim prošnjama. Ja sam ih uslišao." To je značenje riječi *Amen*.

Trinaesta ruža

2.4. Božja savršenstva koja častimo molitvom Očenaša

41. Svakom riječju *Očenaša* častimo Božja savršenstva. Nazivajući ga *Oče* štujuemo njegovu plodnost: "Oče, ti vječno rađaš Sina koji je Bog kao i Ti, vječan, istobitan s tobom, iste moći, iste dobrote, iste mudrosti s Tobom. Oče i Sine, ljubeći se nadišete Duha Svetoga koji je Bog kao i Vi. Vi, tri Božanske osobe dostojne klanjanja, vi ste samo jedan Bog." *Oče naš.* Oče ljudi po stvaranju, uzdržavanju i otkupljenju, milosrdni Oče grješnika, Oče prijatelju pravednih, veličanstveni Oče svetih.

Koji jesi. Ovim riječima divimo se beskonačnosti, veličini, slavi i savršenstvu biti Boga, koji se uistinu naziva *Onaj koji jest.* Jest onaj koji bitno, nužno i vječno postoji. Biće svih bića; uzrok svih bića, koji u sebi eminentno sadrži savršenstva svih ostalih bića. On je svugdje po svojoj biti, prisutnosti i moći, bez da ga to ograničava.

Štujuemo njegovu uzvišenost, slavu i veličanstvo riječima: *koji jesi na nebesima*, to jest kao onaj koji sjedi na prijestolju, usredotočen na ispunjenje pravde nad svim ljudima.

Moleći da se *sveti ime njegovo*, klanjamo se njegovoj svetosti. Tražeći *dodi kraljevstvo tvoje* prepoznavamo njegovo kraljevanje nad svakim stvorenjem i pravednost njegovog zakona želeći tako da ga ljudi slušaju tu *na zemlji* kao što ga Anđeli slušaju *na nebu*. Moleći ga da *nam dade kruh svagdanji*, vjerujemo u njegovu Providnost. Tražeći ga da *nam oprosti grijeh*, zazivamo njegovo milosrđe. Pokorno ga moleći da *nas ne pusti da padnemo u*

napast, utječemo se njegovoj moći. I nadajući se da će nas *izbaviti od zla*, uzdamo se u njegovu dobrotu.

Sin Božji je uvijek proslavljao Oca u svojim djelima, došao je na svijet da bi ga ljudi slavili, naučio ih je kako da ga štiju ovom molitvom koju je on s radošću naučavao. Zato je trebamo često i pažljivo moliti u istom Duhu u kojem ju je On sročio.

Četrnaesta ruža

2.5. Molitva Očenaša i vježbanje u kršćanskim krepostima

42. Pobožno moleći ovu božansku molitvu mi vršimo toliko čina najplemenitijih kršćanskih kreposti koliko je riječi koje izgovaramo. Na riječi *Oče naš koji jesi na nebesima*, vršimo čine vjere, klanjanja, poniznosti. Moleći da *se sveti njegovo ime* te da bude slavljeno, pokazujemo žarku gorljivost za njegovu slavu. Moleći ga da *dode njegovo kraljevstvo*, vršimo čin nade. *Želeći da se vrši njegova volja kako na nebu, tako i na zemlji*, pokazujemo duh savršene poslušnosti. Tražeći od *njega kruh svagdašnji*, živimo siromaštvo duha i slobodu od navezanosti na zemaljska dobara. Moleći ga da nam oprostí naše grijehе, vršimo čin kajanja. *Opraštajući onima koji su nas uvrijedili*, vršimo čin savršenog milosrđa. Pokorno moleći *pomoć u napastima*, vršimo čine poniznosti, razboritosti i jakosti. Čekajući da nas *oslobodi od zla*, vježbamo strpljivost. Napokon, moleći sve to, ne samo za sebe, nego i za svoga bližnjega, i za sve članove Crkve, ponašamo se kao prava djeca Božja, nasljedujemo ga u njegovoj ljubavi koja obuhvaća sve ljude i ispunjamo zapovijed ljubavi prema svome bližnjemu.

43. Kada molimo ovu molitvu a srce i jezik se slažu i naše nakane su usklađene smislu riječi koje ponavljamo, odbacujemo sve grijehе i opslužujemo sve Božje zapovijedi. *Dok razmišljamo da je Bog na nebu*, to jest beskrajno nad nama po veličini svoje uzvišenosti, u nama se bude osjećaji dubokog poštovanja za Božju prisutnost, te prožeti pravednim strahom, odbacujemo oholost i ponizujemo se do svog ništavila. Kad izgovaramo ime *Oče*, sjetimo se da smo od Boga posredstvom naših roditelja primili život i da su nas naši učitelji odgajali; svi oni – roditelji i učitelji – tu na zemlji zastupaju Boga i njegove su žive slike. Dakle, mi ih trebamo poštivati, ili bolje rečeno, poštivati Boga u njihovim osobama i dobro paziti da ih ne bismo prezreli i ožalostili.

Kada želimo da *sveto ime Božje bude slavljeno*, daleko smo od toga da ga obeščaćujemo. *Kad smatramo Božje kraljevstvo svojom baštinom*, odričemo se svake navezanosti na dobra ovoga svijeta. Kad iskreno tražimo za svoga bližnjega ista dobra koja želimo i za sebe same, odričemo se mržnje, nesloge i zavisti. *Kad molimo Boga za kruh naš svagdanji*, gnušamo se proždrljivosti i neumjerenog uživanja hrane. *Kad iskreno molimo Boga za oprostjenje, tako kako mi opraštamo onome tko je nas uvrijedio*, suzbijamo svoju srditost, svoje osvete, uzvraćamo dobrom na zlo, i ljubimo svoje neprijatelje. Kad skrušeno molimo Boga da *nam u trenutku napasti ne dopusti pasti u grijeh*, time pokazujemo da izbjegavamo lijenost i tražimo sredstva za borbu s porocima i za spasenje. Na kraju, kad molimo Boga da *nas izbavi od zla*, strahujemo od njegove pravde, i blago nama jer strah Božji je početak mudrosti: strah Božji nas potiče da izbjegavamo grijeh.

2.6. Otajstvena narav andeoskog pozdrava Zdravo Marijo

44. Andeoski pozdrav - *Zdravo Marijo* - toliko je uzvišen i plemenit da je blaženi Alan de la Roche zaključio kako ga ni jedno stvorenje ne može razumjeti. "Samo Isus Krist - tvrdio je - rođen od Marije Djevice, sposoban je objasniti ga." On dobiva svoju uzvišenost, poglavito od Presvete Djevice, kojoj je upućen, radi Utjelovljenja Riječi Božje zbog čega je i bio upućen s neba, i od arkanđela Gabrijela, koji ga je prvi izgovorio. Andeoski pozdrav sažima na najkraći način sve kršćansko bogoslovlje o Presvetoj Djevici. On sadrži pohvalu i zaziv. Pohvala sadrži sve ono što čini stvarnu Marijinu veličinu a zaziv sve onog što trebamo moliti i možemo očekivati od njezine dobrote prema nama.

Presveto Trojstvo nam je objavilo prvi dio andeoskog pozdrava; sveta Elizabeta, prosvijetljena Duhom Svetim, pridodaje drugi; a Crkva na svom saboru u Efezu 431 g. je savjetovala zaključak nakon što je osudila Nestorijevu zabludu i svečano proglasila da je Djevica Marija uistinu Majka Božja. Crkveni sabor je utvrdio da Djevica Marija bude zazivana tom slavnom titulom riječima "Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grješnike, sada i na čas smrti naše."²⁹

45. Djevica Marija je osoba kojoj je bio upućen taj božanski pozdrav da bi se ostvarilo najveće i najvažnije djelo na svijetu: Utjelovljenje Vječne Riječi, pomirenje između Boga i ljudi te oslobođenje i otkupljenje ljudskoga roda. Poslanik ove radosne vijesti je bio Anđeo Gabrijel, jedan od najviših dostojanstvenika nebeskog dvora.

Andeoski pozdrav sadrži vjeru i nadu patrijarha, proroka i apostola. On je postojanost i snaga mučenika, znanje naučitelja, ustrajnost vjernika i život redovnika (blaženi Alan)³⁰. To je novi himan zakona milosti, radost anđela i ljudi, strava i pomutnja đavola. Zahvaljujući Andeoskom pozdravu, Bog postade čovjekom, jedna Djevica postade Majka Božja, duše pravednika bijahu oslobođene iz limba, ruševine u nebu bijahu popravljene i prazna prijestolja popunjena; grijeh bijaše oprošten, milost nam je dana, bolesni ozdraviše, mrtvi uskrsnuše, prognanici se vratiše, Presvetom Trojstvu bijaše dana zadovoljština i ljudi zadobiše vječni život. Na kraju, andeoski pozdrav je duga, znak Božjeg praštanja i milosti darovanih svijetu.

46. Premda ništa nije veće od Božjeg veličanstva, ništa dostojnije prezira od čovjeka grješnika, ovo uzvišeno Veličanstvo ne odbacuje naše čašćenje i smatra svojom čašću kad ga slavimo hvalospjevima. Andeoski pozdrav je jedna od najljepših himni kojima možemo slaviti Svevišnjeg: "*Pjevat ću ti Bože pjesmu novu*" (Ps 144, 9). Ova nova pjesma, koja je po Davidovom proroštvu, trebala biti pjevana pri dolasku Mesije, jest upravo andeoski pozdrav.

Postoji stara i nova pjesma. Stara pjesma je ona koju su Izraelci pjevali u zahvalu za stvaranje, uzdržavanje, oslobođenje od ropstva, prijelaz preko Crvenog Mora, manu i za sve nebeske darove.

Nova pjesma je ona koju kršćani pjevaju u zahvalu za Utjelovljenje i Otkupljenje. Ova su se čudesa dogodila po andeoskom pozdravu; zato mi ponavljajmo ovaj isti pozdrav kako bismo zahvalili Presvetom Trojstvu na njegovim neprocjenjivim dobročinstvima. Slavimo Boga Oca jer je toliko ljubio svijet da mu je dao svoga Sina jedinorođenca kako bi ga spasio. Blagoslivljamo Boga Sina jer je sišao s neba na zemlju, postao čovjekom i otkupio nas. Slavimo Boga Duha Svetog zato što je u utrobi Presvete Djevice oblikovao ono najčišće tijelo

²⁹ *Rosier mystique*, 2. desetica

³⁰ Alan, *De dignitate...*, p. 2, c. 10.

koje je bilo žrtvom naših grijeha. S tim osjećajima zahvalnosti trebamo moliti anđeoski pozdrav, vršeći, naime, čine vjere, ufanja, ljubavi i zahvale za dobročinstvo našega spasenja.

47. Istina je da je ova nova pjesma izravno upućena Majci Božjoj i sadrži njene pohvale; ipak ona je jako slavna i za Presveto Trojstvo, jer svaka čast koju mi iskazujemo Djevici Mariji, vraća se Bogu, zbog svih njezinih savršenstava i kreposti. Bog Otac je proslavljen zato što častimo najsavršenije od svih njegovih stvorenja; Bog Sin je proslavljen jer slavimo njegovu prečistu Majku; Bog Duh Sveti je proslavljen, jer se divimo milostima kojima je ispunio svoju Zaručnicu. Kako je jednog dana Presveta Djevica sa svojim lijepim hvalospjevom, *Veliča*, Bogu uzvratila slavu i blagoslov koji joj je uputila rođakinja Elizabeta, zbog uzvišene časti što je postala Majka Gospodinova (usp. Lk, 1, 45-46), tako i danas ona spremno ponovno Bogu uzvraća pohvale i blagoslove koje joj mi upućujemo po anđeoskom pozdravu.

48. Ako po anđeoskom pozdravu iskazujemo slavu Presvetom Trojstvu, on je isto tako najsavršenija pohvala koju možemo uputiti Mariji. Sveta Matilda je željela upoznati najbolji način kako bi u pobožnosti posvjedočila svoju nježnu ljubav prema Majci Božjoj. Jednog dana u zanosu je vidjela Presvetu Djevicu koja je na prsima nosila zlatnim slovima urezane riječi anđeoskog pozdrava, *Zdravo Marijo*. Ona joj reče:

“Znaj, kćeri moja, da me nitko ne može počastiti ugodnijim pozdravom od onog koje mi posredstvom anđela uputi klanjanja dostojno Trojstvo i po kojem sam uzdignuta na čast Majke Božje. Riječju *Zdravo* (Ave) koja znači ime Eve shvatila sam kako me je Bog u svojoj svemoći sačuvao od svake ljage grijeha i bijede kojima je bila podvrgnuta prva žena. Ime *Marija*, koje znači prosvijetljena Gospa, pojašnjava da me je Bog ispunio mudrošću i svjetlošću da bih kao sjajna zvijezda obasjala nebo i zemlju. Riječi *puna milosti* podsjećaju me da me Duh Sveti toliko ispunio milošću da je mogu obilno dijeliti onima koji je traže po mom zagovoru. Govoreći mi: *Gospodin s tobom*, u mom srcu se obnavlja neizreciva radost koju sam kušala kad se Vječna Riječ utjelovila u mom krilu. Kada čujem riječi: *Blagoslovljena ti među ženama*, slavim Božje milosrđe što me je uzdiglo na tako visok stupanj sreće. I na kraju na riječi: *Blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus* cijelo nebo se raduje sa mnom videći kako je moj sin Isus čašćen i slavljn zato što je spasio ljude.”

Sedamnaesta ruža

2.7. Zdravo Marijo, znak razlikovanja duhova

49. Među divnim stvarima koje je Presveta Djevica objavila blaženom Alanu de la Roche – a mi znamo da je ovaj veliki Marijin pobožnik pod zakletvom potvrdio primljene objave – tri su najvažnije: *prva*, da su nemar, mlakosti i odbojnost prema anđeoskom pozdravu, koji je obnovio svijet vjerojatni i skori znak vječne osude; *druga*, da osobe pobožne tom istom božanskom pozdravu imaju veliki predznak predodređenja; *treća*, da oni koji su primili od Boga milost da ljube Presvetu Djevicu i da joj s ljubavlju služe, u tome trebaju biti krajnje brižni i nastaviti je ljubiti i služiti joj, sve dok ih njezin Sin po njoj ne učini građanima neba, u stupnju slave koja će biti srazmjerna njihovim zaslugama.³¹

50. Krivovjernici i svi đavolski sinovi koji imaju očigledne znakove odbačenja preziru *Zdravomariju*. Doduše, još nauče *Oče naš*, ali ne i *Zdravo Marijo*: radije bi sobom nosili zmiju nego li krunicu ili ružarij. Također i među katolicima, oni koji imaju predznak osude ne mare za krunicu i ružarij, zapostavljaju molitvu krunice ili je izmole mlako i u žurbi.

³¹ Alan, *De dignitate...*, c. 11.

Kada ne bih vjerovao ni jednoj objavi koje je imao blaženi Alan, dosta bi mi bilo moje osobno iskustvo da se uvjerim u ovu zastrašujuću a ipak utješnu istinu. Ne znam i ne vidim jasno, kako jedna na izgled tako malo vrijedna pobožnost može biti nepogrešiv znak vječnog spasenja a ne imati je znak odbačenja. Ipak, to je istinito. Vidimo također kako i sljedbenici novih nauka osuđenih u današnje vrijeme od Crkve, da usprkos svoje velike prividne pobožnosti, jako zanemaruju kronicu i nastoje je pod najraznovrsnijim izgovorima izbaciti iz duha i srca osoba koje im se približavaju. Dakako, oni dobro paze da javno ne osude kronicu, ružarij, škapular, kao što to čine Kalvinisti, ali njihov način djelovanja da uspiju u svojoj nakani je toliko više opasan i štetan koliko je podmukao. O tome ćemo malo naprijed govoriti.³²

51. Moja *Zdravo Marijo*, moj Ružarij, moja krunica je moja molitva; to je moje najsigurnije sredstvo kako bih razlučio one koji su vođeni Duhom Božjim od onih koji su u zabludama zloga duha. Ja sam poznavao duše koje izgleda kao da su letjele kao orlovi preko oblaka po njihovoj uzvišenoj kontemplaciji a bile su nažalost prevarene od đavla. Mogao sam otkriti njihovu zabludu samo pomoću *Zdravomarije* i Ružarija jer su je oni odbacivali kao onu molitvu koja ne zaslužuje njihovo poštovanje.³³

Zdravomarija je jedna nebeska i božanska rosa koja, padajući u dušu predodređenika, donosi joj čudesnu plodnost i proizvodi svaku vrstu krijeposti. I što više je duša natopljena ovom molitvom, to više postaje prosvijetljena u duhu, rasplamsala u srcu i ojačana protiv svakog svog neprijatelja. *Zdravomarija* je jedna prodorna i usijana strjelica: ako je jedan propovjednik sjedini s Božjom Riječju koju propovijeda, dobija snagu da probode, potrese i obrati i najtvrdja srca, pa sve i ako nije nadaren velikim prirodnim talentom za propovijedanje. Bila je to otajstvena strijela koju je Presveta Djevica – kako sam već rekao – preporučila Svetom Dominiku i blaženom Alanu kao najučinkovitije sredstvo za obraćenje krivovjernika i grješnika. Od tada propovjednici imaju običaj – tvrdi sveti Ante – moliti *Zdravomariju* prije svojih propovijedi.

Osamnaesta ruža

2.8. Zdravo Marijo, izvor Božjeg blagoslova

52. Ovaj božanski pozdrav privući će na nas jedan obilat blagoslov Isusa i Marije. Isus i Marija sigurno i bez sumnje na jedan veličanstven način uzvraćaju onome tko ih slavi; oni uzvraćaju stotruko za primljene hvale: *Ja ljubim one koji me ljube...dajem dobra onima koji me ljube i napunjam njihove riznice* (Iz 8,17-21). To nam otvoreno kažu Isus i Marija: “Ljubimo one koji nas ljube, obogaćujmo ih i punimo blagom njihove kovčege.” *Tko obilato sije, obilato će i žeti* (2 Kor 9,6). Ne znači li dakle, pobožno moliti Zdravo Marijo ljubiti, blagoslivljati i slaviti Isusa i Mariju?

Svaki put kada molimo Zdravo Marijo dva puta blagoslivljamo, jedanput Isusa, i jedanput Mariju: “*Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus!*” Osim toga, sa svakom izmoljenom *Zdravomarijom* iskazujemo Gospi istu čast kojom ju je Bog počastio pozdravljajući je po ustima Arkandela. Tko bi, dakle mogao i pomisliti da Isus i Marija, koji toliko puta čine dobro onome tko ih proklinje, odgovaraju prokletstvom onima koji ih blagoslivljaju i časte sa Zdravo Marijo? Bi li možda Kraljica neba – pitaju se sveti Bernard i sveti Bonaventura - trebala biti manje zahvalna i manje pravedna od uglednih i učenih osoba ovoga svijeta? Naprotiv, Ona ih puno nadilazi u toj kreposti kao i u svim ostalim

³² Vidi brojeve 147-148.

³³ Ovdje u originalnom tekstu nailazimo na neprevodivi francuski izraz *qu'elles rejetaient comme au-dessous d'elles*. U stvari smisao bi bio slijedeći: Te osobe odbacuju kronicu kao molitvu koja je ispod njihova nivoa ili koju su one nadišle.

savršenostima; zato ona nikada neće dopustiti da je s poštovanjem častimo a da nam stostruko ne uzvrat. "Marija nas – nadodaje Sveti Bonaventura – pozdravlja milošću ako mi nju pozdravljamo sa Zdravo Marijo."³⁴

I sada, tko bi uopće ikada mogao stvoriti predodžbu o milostima i blagoslovima koje pozdrav i dobrohotni Marijin pogled privlače na nas? U istom trenutku kad je čula pozdrav Majke Božje, sveta Elizabeta se napuni Duhom Svetim i dijete koje je nosila u utrobi zaigra joj od radosti. Ako postanemo dostojni blagoslova Presvete Djevice tako da nam uzvrat pozdrav, i mi ćemo isto tako bez sumnje, biti ispunjeni milošću, i bujica duhovne utjehe će se izliti u našu dušu.

Devetnaesta ruža

53. Pisano je: *Dajte, i dat će vam se* (Lk 6,38). Uzmimo usporedbu Blaženog Alana: "Da ti dadem svaki dan 150 dijamanata, pa sve da si i moj neprijatelj, ne bi li mi oprostio? A kao prijatelj ne bi li mi učinio svaku moguću uslugu? Ako se želiš obogatiti dobrima milosti i slave, pozdravljaj Presvetu Djevicu, časti svoju dobru Majku".³⁵ *Tko časti Majku svoju sabire blago* (Sir 3,4).

Prikaži joj svaki dan najmanje 50 *Zdravo Marijo*, svaka sadrži 15 bisera, koji su njoj draži od svega zemaljskog bogatstva. Što dakle ne bi tada mogao očekivati od njezine širokogrudnosti? Ona je naša Majka, naša prijateljica, kraljica svemira i ljubi nas više nego što su sve majke i kraljice ljubile jednog smrtnog čovjeka, jer – kaže sveti Augustin – ljubav presvete Djevice nadilazi svaku prirodnu ljubav svih ljudi i svih anđela.

54. Jednoga dana naš Gospodin Isus Krist ukaza se svetoj Gertrudi. Videći ga kako broji zlatnike, svetica se usudi pitati ga što to broji: "Brojim tvoje *Zdravomarije* – odgovori Isus; one su zlatnici po kojima se zadobiva Raj." Pobožni i učeni Suarez, iz Družbe Isusove, toliko je cijenio anđeoski pozdrav da je običavao reći: "Rado bih dao sve svoje znanje za vrijednost samo jedne *Zdravomarije*".³⁶

55. Blaženi Alan se ovako obraća Djevici Mariji: "Onaj tko te ljubi, o božanstvena Marijo, neka sluša i neka se raduje. Nebo klikće, zemlja je zadivljena svaki puta kad molim: "Zdravo Marijo." Prezirem svijet i ljubav Božja kraljuje u mom srcu kad kažem: *Zdravo Marijo*. Moji strahovi nestaju, moje strasti se gase kad kažem *Zdravo Marijo*. Rastem u pobožnosti i kajem se za svoje grijehе kad kažem *Zdravo Marijo*. Učvršćuje se moja nada, raste moja utjeha kada kažem *Zdravo Marijo*. Moj duh se raduje, iščezava moja žalost kad kažem *Zdravo Marijo*. Tako je velika slast ovog ljupkog pozdrava, da je ljudska riječ ne uspijeva izreći. I, nakon što sam rekao ove čudesne stvari o anđeoskom pozdravu, on ostaje tako skriven i otajstven da izmiče svakom istraživanju. Riječi su mu kratke, ali je prebogat otajstvima. Sladi je od meda, dragocijeniji od zlata. Treba ga trajno nositi u srcu i meditirati, pobožno izgovarati i ustima ponavljati."

Sam blaženi Alan izvješćuje u 69. poglavlju svojeg Psalterija, kako se jedna redovnica, jako pobožna prema svetoj krunici, poslije svoje smrti ukazala svojoj susestri i rekla: "Kad bih se mogla vratiti u život i izmoliti samo jedamput *Zdravo Marijo*, makar i bez puno žara, za zasluge samo ove molitve rado bih ponovno trpjela sve velike patnje prije smrti." Napominjem da je ona godine i godine prije smrti jako trpjela.³⁷

³⁴ Sv. Bonaventura, *Psalterium*, lec. 4.

³⁵ Alan, *De dignitate...*, p. 4, c. 1.

³⁶ Poire, *La triple...*, p. 3, c. 13.

³⁷ Alan, c.69. Citirano po Cartageni.

56. Mihael de Lisle, biskup Salubrijski, učenik i suradnik blaženog Alana de la Roche u obnovi pobožnosti Svete Krunice, tvrdi da je anđeoski pozdrav pobožno izmoljen u čast Presvete Djevice lijek protiv svakoga zla koje bi nas moglo mučiti.

Dvadeseta ruža

2.9. Kratko objašnjenje Zdravomarije

57. Nalaziš li se u nesretnom stanju onoga koji je u grijehu? Zazivaj božansku Mariju. Kaži joj *Zdravo*, što znači: Pozdravljam te s dubokim poštovanjem, Ti koja si bez grijeha i bez drugih zala! Ona će te osloboditi od nesreće tvojih grijeha. Nalaziš se u tminama neznanja i zabluda? Pozdravi Mariju i kaži joj *Zdravo Marijo*, što znači: osvjetljena sunčevim zrakama pravde i Ona će te učiniti dionikom svoga sjaja. Jesi li izgubio put koji vodi u nebo? Uteci se Mariji, što znači, Zvijezda mora; zvijezdo sjevernjačo, voditeljice naše plovidbe ovim svijetom. Ona će te odvesti u luku vječnog spasenja. Žalostan si? Uteci se Mariji, što znači: Gorko more, ispunjeno gorčinom kada je bilo na ovome svijetu i koje je sada, u nebu, postalo more čiste slasti. Ona će pretvoriti tvoju žalost u sreću i tvoje jade u utjehu.

Izgubio si milost? Časti preobilje milosti kojima je Bog ispunio Presvetu Djevicu, i reci Mariji: *Puna milosti* i svih dara Duha Svetog – i ona će te učiniti dionikom toga blaga. Osjećaš se samim, kao da si napušten od Boga? Obrati se Mariji i reci joj: *Gospodin s tobom* prisnije i dostojanstvenije nego u pravednicima i svecima jer ti si s njim sjedinjena. On je uistinu tvoj Sin, njegovo tijelo je tvoje tijelo. Budući da si mu ti Majka, ti si s Gospodinom zbog te uzajamne ljubavi i zato jer mu savršeno nalikuješ. Još joj reci: cijelo Presveto Trojstvo je s tobom, jer ti si dragocijeni hram. Ona će te čuvati i staviti pod Gospodinovu zaštitu.

Jesi li možda postao predmet Božjeg prokletstva? Reci Mariji : *Blagoslovljena si među ženama* i blagoslovljena od svih naroda zbog tvoje čistoće i plodnosti; zahvaljujući tebi Božje prokletstvo je promijenjeno u blagoslov.³⁸ I ona će te blagosloviti. Gladan si kruha milosti, kruha života? Približi se njoj koja je nosila kruh živi koji je sišao s Neba; i reci joj: *Blagoslovljen plod utrobe tvoje*, kojega si začela ostavši Djevica, nosila bez muke i porodila ga bez ijedne boli. Blagoslovljen Isus koji otkupi mrtvog čovjeka, koji vrati prognanika u domovinu, opravda grješnika, spasi izgubljenog čovjeka. Bez sumnje, tvoja će se duša nasititi kruhom milosti u ovome životu i vječnom slavom u drugom. Amen.

58. Završi svoju molitvu govoreći s Crkvom: *Sveta Marijo*, sveta u tijelu i u duši, sveta zbog tvojeg jedinstvenog i vječnog predanja Bogu na služenje, sveta zbog toga što si Majka Boga koji te je obdario preuzvišenom svetošću kako to i priliči toj neizmjerljivoj časti. *Majko Božja* koja si i naša majka, naša Posrednica i Zagovornica, Blagajnica i Djeliteljica Božje milosti, isprosi nam oprostjenje naših grijeha i pomirenje sa božanskim Veličanstvom.

Moli za nas, grješnike, ti koja toliko ljubiš bijednike, ti koja ne prezireš niti odbacuješ grješnike, bez kojih ne bi bila Majka Spasitelja. Moli za nas *sada*, tijekom ovoga kratkog, prolaznog i jasnog života. *Sada*, zato što sigurno imamo samo ovaj trenutak. *Sada*, zato što smo i danju i noću opkoljeni moćnim i okrutnim neprijateljima koji nas napadaju.

I na čas smrti naše, tako strašne i opasne, kada će naše snage biti iscrpljene, kada će naš duh i tijelo biti shrvani od boli i straha. *U času naše smrti*, kada će sotona podvostručiti sve napore da nas zauvijek upropasti; trenutak kada će se odlučiti naša sudbina sretna ili nesretna za cijelu vječnost. Oh, dođi, dakle tada u pomoć svojim jasnim sinovima, milosrdna Majko, zagovornice naša i utočište grješnika. U tom trenutku, udalji od nas đavle, naše optužitelje, naše neprijatelje, čiji će nas strašan izgled prestraviti; dođi i prosvijetli nas u tmini

³⁸ Montfort aludira na antitezu Marija – Eva koja je draga tema otačke teologije još od vremena sv. Irene.

smrti. Vodi nas i prati do suda našeg Suca, koji je isto tako i tvoj Sin, moli se za nas da nam oprost i da nas primi među svoje izabranike u vječnoj slavi. Tako neka bude. *Amen.*

59. Tko se neće diviti uzvišenosti svete Krunice koja se sastoji od ova dva dijela: *Oče naš i Zdravo Marijo?* Postoji li, možda, Bogu i Presvetoj Djevici ugodnija molitva a lakša, milija i spasonosnija za ljude? Imajmo neprestano u srcu i na usnama ove molitve i tako častimo Presveto Trojstvo, Isusa Krista našeg Spasitelja i njegovu presvetu Majku Mariju. Na kraju svakog otajstva bilo bi dobro dodati *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome, kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vjeke vjekova. Amen.*

Treća desetica: UZVIŠENOST SVETE KRUNICE ZBOG MEDITACIJE ŽIVOTA , SMRTI

I USKRSNUĆA NAŠEGA GOSPODINA ISUSA KRISTA

Dvadeset prva ruža

3.1. Narav otajstava i njihovo razmatranje u svetoj Krunici

60. Otajstvo je sveta stvar koja se vrlo teško može razumjeti. Djela Isusa Krista su sva sveta i božanska, zato što je on istovremeno Bog i čovjek; ona Djevice su sveta, zato što je ona najsavršenija od svih stvorenja. Djela Isusa Krista i njegove svete Majke su s razlogom nazvana otajstvima zato što sadrže bezbroj tajni, savršenstava, uzvišenih i dubokih pouka koje Duh Sveti otkriva poniznima i jednostavnima koji ih časte. Ova djela Isusa i Marije mogu se nazvati čudesnim cvijećem. Njegov miris i njegova ljepota su poznati samo onima koji mu se približe, koji udišu njegov prijatan miris i koji mu otvaraju latice pažljivim i ozbiljnim razmatranjem.

61. Sveti Dominik je razdijelio život Našeg Gospodina Isusa Krista i Presvete Djevice Marije na petnaest otajstava koja nam predočuju njihove kreposti i glavna djela. To je petnaest slika, čiji nam prizori trebaju služiti kao pravilo i vodič u našem načinu života; kao baklje koje osvjetljavaju naše korake u ovom svijetu. To je petnaest osvjetljenih i prikladnih zrcala da upoznamo Isusa i Mariju, da spoznamo nas same i da se upali u našim srcima plamen njihove ljubavi; petnaest pećnica da bismo sasvim izgorili u njihovim nebeskim plamenovima.

Presveta Djevica Marija je sama naučila svetog Dominika ovaj izvanredan način molitve i naložila mu da ga propovijeda kako bi kršćane potakao na pobožnost i probudio u njihovim srcima ljubav prema Isusu Kristu. Naučila je to isto i blaženog Alana: “Molitva sto pedeset *Zdravomarija* je jako korisna - rekla mu je – to je jedan dar koji neizmjereno rado primam. Ovo prikazivanje anđeoskog pozdrava još mi se i više sviđa, ako ga oni koji mole, sjedine s razmatranjem života, muke i slave Isusa Krista, budući da je to razmatranje duša ove molitve”. Doista, bez razmatranja o svetim tajnama našeg otkupljenja, Krunica bi bila skoro kao jedno tijelo bez duše, jedna izvrsna tvar lišena svoga oblika, jer je upravo razmatranje ono što razlikuje krunicu od ostalih pobožnosti.

62. Prvi dio Krunice sastoji se od pet otajstava: prvo je *Navještenje* Arkandela Gabrijela Djevici Mariji, drugo je *Marijin pohod* svetoj Elizabeti, treće *rođenje Isusa Krista*, četvrto je *prikazanje djeteta Isusa u hramu* i očišćenje Presvete Djevice, peto je *pronalazak Isusa u hramu* među pismoznancima. Ova otajstva se zovu *radosna* zbog radosti koju donose čitavom svijetu. Djevica Marija i Anđeli bijahu preplavljeni radošću u sretnom trenutku kada se Sin Božji utjelovio. Sveta Elizabeta i Ivan Krstitelj bijahu preplavljeni radošću zbog pohoda Isusa i Marije. Nebo i Zemlja se raduju rođenju Spasitelja. Šimun bijaše utješeno i ispunjen radošću kada je primio Isusa u naručje. Pismoznanci s divljenjem slušahu Isusove odgovore. A tko bi znao izraziti radost Marije i Josipa kad su ponovno pronašli Isusa nakon tri dana odsutnosti?

63. I drugi dio Krunice se sastoji od pet otajstava koja se zovu *Žalosna otajstva*, jer nam predočuju Isusa žalošću pritješnjena, izranjena, izložena ruglu, trpljenju i mukama. Prvo od ovih otajstava je *Isusova smrtna tjeskoba* i molitva u Maslinskom vrtu, drugo *Isusovo bičevanje*, treće njegovo *krunjenje trnovom krunom*, četvrto *Isusov križni put prema Kalvariji*, peto *razapinjanje i smrt Isusova* na Križu.

64. Treći dio Krunice sadrži pet preostalih otajstava koja se zovu *slavna* jer u njima razmatramo Isusa i Mariju u pobjedi i slavi. Prvo je *Uskrsnuće* Isusa Krista, drugo njegovo *Uzašašće na nebo*, treće *Silazak Duha Svetoga* na Apostole, četvrto *Uznesenje* Blažene Djevice Marije, peto *Krunjenje* Marijino na nebu.

To su tih petnaest mirisnih cvjetova mističnog Ružičnjaka na kojima se pobožne duše vole zadržavati kao pčele radilice da bi sakupile čudesan sok i napravile med jedne sigurne pobožnosti.

Dvadeset druga ruža

3.2. Razmatranje otajstava nas suobličuje Isusu Kristu

65. Glavna briga kršćanske duše je težnja k savršenstvu: *Nasljedujte Boga, budući da ste ljubljena djeca* (Ef 5,1), poručuje nam veliki Apostol. To je obveza koja je sadržana u vječnom Božjem planu našeg predodređenja, kao jedino sredstvo za postizanje vječne slave.

Sveti Grgur iz Nise lijepo kaže da smo mi slikari. Naša duša je pripremljeno platno po kojem prelaze kistovi, original koji treba naslikati je Isus Krist, živa slika i savršen odraz vječnog Oca, a kreposti su boje koje služe da bi ga istaknule.³⁹ Kako dakle jedan slikar, da bi uživo naslikao pravi portret, stane pred originalom i pri svakom potezu kista ga promatra, tako kršćanin uvijek treba držati pred sobom život i kreposti Isusa Krista kako bi govorio, mislio i radio samo ono što je njemu suobličeno.

66. Da bi nam pomogla u važnom djelu našeg predodređenja, Presveta Djevica Marija je naredila svetom Dominiku da vjernicima koji mole Krunicu predochi, sveta otajstva života Isusa Krista ne samo da bi mu se klanjali i slavili našeg Gospodina, već nadasve da uredi svoj život po uzoru na njegove kreposti. Djeca, u biti, oponašaju svoje roditelje promatrajući ih, i razgovarajući s njima te se tako nauče izražavati slušajući njih kako pričaju. Jedan naučnik uči umijeće zanata gledajući svog učitelja kako radi. Tako i vjernici, subraća Krunice, pobožno

³⁹ Montfort je sam isklesao više kipova i raspela tako da i u svojim spisima rado koristi usporedbe iz slikarstva i kiparstva kada govori o oblikovanju Isusa Krista u duši vjernika. U tom kontekstu on u *Raspravi o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji* govori i o važnosti posvete Mariji da bi Ona u našim dušama učinila to najveće djelo: "Pazite, molim lijepo. Ja velim da se sveti oblikuju prema Mariji. Velika je razlika: izraditi lik u reljefu udarcima čekića i dljeteta, ili izraditi taj lik lijevanjem u formi. Vajari i kipari s velikim trudom izrađuju likove na prvi način, i treba im puno vremena; dok radeći na drugi način trude se malo i upotrijebe sasvim malo vremena. Sv. Augustin naziva Presvetu Djevicu Božjom formom: "Dostojna si da te nazovem Božjom formom", formom za lijevanje, kadrom proizvesti i izrađivati bogolike ljude. Tko je bačen u tu božansku formu, taj je brzo oblikovan i izrađen u Isusu Kristu, a Krist u njemu. S malim troškom i u kratko vrijeme on postaje sličan Bogu, jer je ubačen u istu formu, u kojoj je dobio ljudski lik i Sin Božji. Čini mi se da s pravom mogu one duhovne vođe i pobožne osobe, koje hoće oblikovati u sebi ili u drugima Isusa Krista drugim pobožnostima, a ne ovom, mogu usporediti s kiparima koji, uzdajući se u svoju sposobnost, vještinu i umijeće, udaraju bezbroj puta čekićem ili dljetom u tvrd kamen ili u komad neotesana drveta, da izrade lik Isusa Krista. Taj im lik kadšto ne iziđe naravan, bilo što ne poznaju osobe Isusa Krista, niti ga mogu poznati, bilo što im se omakne koji neoprezan udarac koji im pokvari djelo. Dok, nasuprot, oni koji prigrlje ovu tajnu milosti, koju im prikazujem, s pravom mogu biti uspoređeni s taliocima i ljevačima koji, našavši lijepu uzor-formu, Mariju, u kojoj je Krist bio oblikovan naravno i na božanski način, bacaju se u Mariju i u njoj se gube, da izađu odatle kao vjeran otisak Isusa Krista." (*Rasprava* brojevi 219-220).

razmatrajući o krepostima Isusa Krista u petnaest otajstava njegovog života, postaju nalik božanskom Učitelju pomoću njegove milosti i zagovorom Presvete Djevice Marije.

67. Ako je Mojsije, po Božjem nalogu, zapovjedio izraelskom narodu da nikada ne zaboravi dobročinstva kojim ih je Bog obdario, s većim pravom Sin Božji nama može zapovjediti da utisnemo u naše srce i da imamo neprekidno pred očima otajstva njegova života, muke i slave. U biti, ona su također dobročinstva kojima nas je On obdario i po kojima nam je posvjedočio svoju preobilnu ljubav za naše spasenje. “*Svi vi što putem prolazite – kaže nam- pogledajte i vidite ima li boli kakva je bol kojom sam ja pogođen ljubeći vas. Spomeni se bijede moje i stradanja, pelina i žući koje kušah u svojoj mucij*” (usp. Tuž 1,12 i 3,19). Ove i mnoge druge riječi kojih bismo se mogli prisjetiti, dovoljno nas uvjeravaju da ne trebamo samo usmeno moliti Krunicu u čast Isusa Krista i Presvete Djevice, već da je molimo razmatrajući o svetim otajstvima.

Dvadeset treća ruža

3.3. Krunica, spomen života, smrti i uskrsnuća Isusa Krista

68. Isus, božanski zaručnik naše duše, najslađi prijatelj, želi da pamtimo njegova dobročinstva i da ih iznad svega cijenimo. On kuša preobilnu radost kao i Djevica Marija i svi rajski sveci, kada mi pobožno i s ljubavlju razmišljamo o otajstvima Krunice, koja su najočigledniji dokazi njegove ljubavi prema nama, i najbogatiji darovi koje nam može dati. Upravo po tim darovima Djevica Marija i svi sveci uživaju vječnu slavu.

Blažena Anđela Folinjska je jednog dana molila Našeg Gospodina da je nauči s kojom bi ga pobožnošću mogla još više častiti. I ukaza joj se Isus pribijen na križu te joj reče: “Kćeri moja, razmatraj moje rane.” I tako ona nauči od ljubljenog Spasitelja da mu ništa nije bilo draže od razmatranja njegove muke. Zatim joj je Isus pokazao rane svoje glave, otkrio joj je puno pojedinosti o pretrpljenim mukama i dodao: “Sve to sam trpio za tvoje spasenje. Što ti možeš učiniti da me ljubiš istom ljubavlju kojom sam ja tebe ljubio?”⁴⁰

69. Sveta Misna žrtva beskrajno časti Presveto Trojstvo zato što je spomen čin Muke Isusa Krista i zato što se mi sa svoje strane sjedinjujemo s njom i prikazujemo Bogu zasluge njegove poslušnosti, njegove muke i njegove krvi. I cijeli nebeski dvor prima po njoj izobilje slave. Razni pisci, sa svetim Tomom, kažu nam da se iz istog razloga Anđeli raduju kada vide vjernike da idu na pričest; bilo zato što je Presveti Sakrament spomen Muke i Smrti Isusa Krista, bilo što na taj način ljudi sudjeluju u plodovima otkupljenja i osiguravaju vlastito spasenje.

Dakle, Krunica, koju molimo razmatrajući sveta otajstva, je žrtva hvale Bogu za dobročinstvo našeg Otkupljenja; to je jedno pobožno prisjećanje na muku, smrt i slavu Isusa Krista. To je istina, zato što Krunica pribavlja akcidentalnu⁴¹ slavu i radost Isusu Kristu, Presvetoj Djevici, svim blaženicima, jer oni ne žele ništa više, za našu vječnu sreću, nego da nas vide kako pobožno molimo tu molitvu koja pribavlja toliko slave našem Spasitelju i nama pribavlja toliko zasluga za spasenje.

70. Evanđelje nam jamči da se raduju svi Anđeli zbog jednog grješnika koji se obrati i čini pokoru. Ako je dosta, da jedan grješnik ostavi svoje grješne putove i čini pokoru, da bi se radovali Anđeli, koja sreća i kakvo klicanje će biti u čitavom Nebeskom dvoru, koja slava za Isusa Krista kada nas vidi ovdje na zemlji da pobožno i s ljubavlju razmišljamo o njegovim

⁴⁰ *Rosier mystique*, p.4. c.7.

⁴¹ Filozofski pojam koji se koristi u tomističkoj teologiji. U ovom kontekstu sv. Ljudevit njime želi naglasiti da je Isus Krist Sin Božji istobitan Ocu te da kao takav ima istu nepromjenjivu slavu kao i Otac, dok je slava o kojoj svetac govori vezana uz poslanje, utjelovljenje i smrt Isusa Krista.

poniženjima, mukama, okrutnoj i sramotnoj smrti? Može li što biti poticajnije da nas gane i navede na iskrenu pokoru?

Kršćanin koji ne razmišlja o otajstvima Krunice vrlo je nezahvalan prema Isusu Kristu i pokazuje da malo cijeni ono što je božanski Spasitelj propatio za spasenje svijeta. Njegovo ponašanje kao da govori da on ne poznaje život Isusa Krista, da se malo brine da upozna što je on učinio i propatio kako bi nas spasio. Takav kršćanin trebao bi se dosta bojati, budući da nije upoznao Isusa Krista⁴² ili ga je zaboravio, da će ga On odbiti na sudnjem danu ovim prijekorom: *Uistinu ti kažem, ne poznajem te* (Mt 25,12). Razmišljajmo, dakle, o životu i mucu Spasitelja moleći svetu Kronicu, potrudimo se da ga dobro upoznamo, upoznajmo njegova dobročinstva, da bi nas On na Sudnji dan prepoznao kao svoje sinove i prijatelje.

Dvadeset četvrta ruža

3.4. Razmatranje otajstava muke i rana Isusa Krista veliko sredstvo za postizanje savršenstva i izvor snage u protivštinama

71. Život Isusa Krista je bio glavni predmet izučavanja svetaca. Oni su razmišljali o njegovim krepostima i patnjama i tako su stigli do kršćanskog savršenstva. Sveti Bernard je počeo s takvim pobožnim vježbama i ustrajao u njima do kraja: “Od početka mojeg obraćenja – kaže – napravih jednu kiticu miomirisne pomasti, sastavljenu od muke mog Spasitelja i postavih je u moje srce misleći na bičeve, trnje i čavle njegovih muka. Potrudih se čitavom dušom razmatrati svaki dan o tim otajstvima”.

To je isto tako bila vježba mučenika. Mi se divimo načinu na koji su oni znali pobijediti najokrutnije muke. Ali otkuda je mogla doći – primjećuje sveti Bernard – ta divna ustrajnost mučenika ako ne od rana Isusa Krista, o kojima su oni često razmišljali? Gdje je bila duša ovih velikodušnih i jakih ljudi, kada je tekla njihova krv i kada su njihova tijela bila zlostavljana tjelesnim mukama? U ranama Isusa Krista! I te rane su ih učinile nepobjedivima.

72. Presveta Majka Spasiteljeva je razmišljala cijeli svoj život o krepostima i mukama svoga Sina. Kada je kod njegovog rođenja čula Anđele kako pjevaju radosni hvalospjev, kada je vidjela pastire kako mu se klanjaju u štali, zadivljenom je dušom razmišljala o svim tim otajstvima. Ona je uspoređivala veličinu Utjelovljene Riječi i njegovu duboku poniznost, slamu i jasje s prijestoljem i krilom Očevim, Božju moć i mudrost sa slabošću i jednostavnošću jednog djeteta.

Djevica Marija jednog dana reče Svetoj Brigiti: “Kada sam promatrala ljepotu, skromnost i mudrost svoga Sina, moja duša je bila izvan sebe od sreće. I kada sam razmišljala da će njegove ruke i noge biti probodene čavlima, proljevala sam bujicu suza i srce mi se lomilo od tuge i boli”.

73. Poslije Uzašašća Isusa Krista, Blažena Djevica Marija je provela ostatak svoga života posjećujući sveta mjesta koja je Spasitelj posvetio svojom prisutnošću i svojim mukama. Tu je razmišljala o njegovoj velikoj ljubavi i njegovim dubokim patnjama. Isto to je učinila i sveta Marija Magdalena koja je živjela trideset godina sama u svetoj špilji. Sveti Jeronim kaže da je to bila pobožnost prvih kršćana. “Oni su dolazili iz svih krajeva svijeta – piše Jeronim – u Svetu Zemlju da bi, posjećujući sveta mjesta rođenja, muke, patnji, njegove smrti i promatrajući svete predmete dublje utisnuli u svoje srce ljubav i spomen na Spasitelja svijeta.”

⁴² Montfort ne govori o spoznaji koja je jedna informacija nego o iskustvenoj kontemplativnoj spoznaji koja oblikuje dušu kako je to svetac izrazio u br. 65 – 67.

74. Svi kršćani imaju samo jednu vjeru, klanjaju se samo jednom Bogu, nadaju se istom blaženstvu u nebu. Svi priznaju samo jednog Posrednika, Isusa Krista. Svi moraju nasljedovati ovaj božanski primjer i zato trebaju razmatrati otajstva njegova života, njegove kreposti, i njegovu slavu.

Pogrešno je vjerovati da je razmišljanje o istinama vjere i o otajstvima Isusovog života samo za svećenike, redovnike i za one koji su se povukli iz ovoga svijeta. Ako redovnici i svećenici imaju obvezu razmatranja o velikim istinama naše svete vjere da bi dostojno odgovorili na svoj poziv, laici su isto toliko dužni to činiti barem zbog opasnosti u kojima se nalaze svaki dan da se izgube. Trebaju se zato naoružati ustrajnim prisjećanjem na život, kreposti i muku⁴³ Spasitelja, koje predstavlja petnaest otajstava svete krunice.

Dvadeset peta ruža

3.5. Blaga posvećenja sadržana u molitvama i razmatranju Krunice

75. Nitko nikada neće moći razumjeti čudesna bogatstva posvećenja koja su sadržana u molitvama i otajstvima svete Krunice. Razmišljanje o otajstvima života i smrti Našega Gospodina Isusa Krista jest izvor najčudesnijih plodova za onoga tko se tome posveti.

Danas se traže stvari koje pogađaju, potresaju i ostavljaju duboki dojam u duši. Zar postoji na svijetu dirljivija i čudesnija povijest od Spasiteljeve, koja nam je predočena u petnaest slika koje prikazuju velike prizore života, smrti, slave Spasitelja svijeta? Koje su molitve tako vrsne i uzvišene kao što su to *Oče naš* i *Zdravo Marijo*? U njima su sadržane sve naše želje, sve naše potrebe.

3.6. Put rasta u molitvi: vježbanje u krepostima te po meditaciji do kontemplacije

76. Meditacija otajstava svete Krunice je najjednostavnija od svih molitava. Uistinu raznolikost kreposti i stanja Isusa Krista o kojima se razmišlja, na čudesan način obnavlja i jača dušu te sprječava rastresenosti. Učeni nalaze u ovim formulama najdublji nauk, a jednostavni najprisniju pouku.

Prije nego što se uzdignemo do najvišeg stupnja kontemplacije⁴⁴ potrebno je proći ovu lakšu meditaciju⁴⁵. To je misao svetog Tome Akvinskog⁴⁶; to je savjet koji on daje kada kaže da se prvo treba vježbati, kao na bojnopolju, u zadobivanju svih kreposti⁴⁷, čiji savršeni uzorak imamo u otajstvima svete Krunice. I upravo u toj meditaciji -kaže učeni Kajetan- ostvarit ćemo sjedinjenje s Bogom, bez kojega je kontemplacija samo iluzija koja može zavesti duše.

⁴³ Bernhard Haring jedan od najpoznatijih i najcjeljenijih teologa moralnog bogoslovlja našeg stoljeća piše: "Presveto Isusovo čovječstvo mora se častiti klanjanjem (latrijski); jer je, zbog osobnog sjedinjenja, ispunjeno slavom božanstva. Krist, naš proslavljeni Gospodin čija je sveta Muka najveća objava Božje ljubavi, sja u punini stvarnosti u Očevoj slavi, i stoga traži našu klanjalačku ljubav s posebnog naslova njegove Muke, koja za sve nas znači put prema nebeskoj slavi i prema pravom klanjanju Božjem veličanstvu u slavi i ljubavi" (*Kristov zakon* II, Zagreb 1980, st.168.).

⁴⁴ Pojam dolazi od latinske riječi *contemplatio* što znači gledanje, motrenje, duševno promatranje. U duhovnom životu kontemplacijom se označava duhovno promatranje i motrenje kod kojeg osoba, po vjeri nutarnjim pogledom u ljubavi, gleda i promatra otajstva vjere što se tjelesnim okom ne može vidjeti. Duhovni učitelji drže da je prijelaz na kontemplaciju znak napretka u duhovnom životu i veliki poticaj za daljni rast.

⁴⁵ Pojam dolazi od latinske riječi *meditatio* što znači razmišljanje, umovanje. U duhovnom životu tim se pojmom označava razmišljanje o vjerskim istinama uz buđenje čuvstava i stvaranje odluka za budući život.

⁴⁶ *Summa Th. II. 2.q. 182, čl.3.*

⁴⁷ Rast u krepostima je vezan uz vježbanje u njima i molitvu po kojoj dobivamo milost napretka u duhovnom životu.

3.7. Duhovna oholost uzrok zabluda i padova u molitvi

77. Da su kvijetisti⁴⁸, lažno prosvijetljeni naših dana, slijedili ovaj savjet, ne bi bili doživjeli tolike strašne padove niti uzrokovali toliko sablazni u pobožnosti. Posebne su đavolske zablude vjerovati da postoje uzvišenije molitve od *Oče naš* i *Zdravo Marijo*, i napustiti ove božanske molitve koje su oslonac, snaga i čuvar duše.

Slažem se da nije uvijek potrebno moliti naglas, i da je nutarnja molitva, u određenom smislu, savršenija od usmene ali uvjeravam vas da je vrlo opasno, da ne kažem pogubno, svojevrijedno napustiti molitvu Krunice pod izgovorom jednog savršenijeg sjedinjenja s Bogom. Duša profinjeno ohola, prevarena od đavla što hara o podne (usp Ps 91,6), nastoji koliko joj je to moguće u nutrini, uzdići se do uzvišenog stupnja molitve svetaca. Ona zato prezire i zanemaruje tradicionalne načine molitve koje smatra dobrima samo za obične duše; sama sebi zatvara uho anđeoskom pozdravu i čak molitvi koju je Bog sam sastavio, molio i zapovjedio: *A vi molite ovako: Oče naš...* (Mt 6,9). Na taj način ta duša pada iz obmane u obmanu, iz ponora u ponor.

3.8. Molitva svete Krunice sigurnim putem uzdiže dušu po meditaciji do kontemplacije

78. Vjeruj mi, dragi subrate svete Krunice, želiš li doći do visokog stupnja molitve, bez pretvaranja i opasnosti od pada u đavolske obmane, u koje redovito padaju pobožne osobe⁴⁹ moli svaki dan, ako možeš, cijeli ružarij ili barem jednu krunicu?⁵⁰ Može biti, da si s Božjom milošću, već stigao do toga; onda ako želiš ostati i napredovati u poniznosti, moli svetu krunicu. Duša koja svakodnevno vjerno moli svetu krunicu, naime, nikada neće biti formalno krivovjerna niti je može đavao prevariti. Ovu tvrdnju bih potpisao svojom krvlju.

Ako te zatim Bog, po svojem milosrđu, privlači sebi dok moliš krunicu, tako snažno kao što je to činio i s nekim svecima, pusti se privući, prepusti se njemu, pusti da on djeluje i moli u tebi, a na svoj način moli krunicu; i ovo će ti biti dovoljno za jedan dan. Međutim, ako si samo u aktivnoj kontemplaciji ili uobičajnoj molitvi i miru, u Božjoj prisutnosti i ljubavi, onda imaš još manje razloga ostaviti krunicu.

Daleko od toga da ćeš moleći krunicu nazadovati u kontemplaciji i kreposti, naprotiv ona će ti čudesno pomoći, kao prave Jakovljeve ljestve od petnaest stepenica po kojima ćeš se penjati iz kreposti u kreposti, iz svjetla u svjetlo i stići ćeš jednostavno, bez obmana do zrele dobi Isusa Krista.

79. Pazi dobro da ne slijediš tvrdoglavost one pobožne osobe iz Rima o kojoj se govori u knjizi *Le Meraviglie del Rosario* (*Čudesna krunice*). Ona je bila toliko pobožna i gorljiva da je svojim svetim životom zbunila i redovnike najstrožeg života u Crkvi Božjoj. Jednog dana se htjela posavjetovati sa sv. Dominikom i ispovjerala se kod njega. On joj za pokoru naloži

⁴⁸ Kvijetizam je bio jedan duhovni pokret u Katoličkoj Crkvi koji ima svoje korijene u nauku M. Molinosa. U biti radi se o odnosu između kontemplacije i meditacije – akcije. Molinos je naučavao potpuno predanje u Boga a bitno umanjivao ljudsku odgovornost i držao suvišnim čine, djela i vježbe u vjeri. Papa Inocent XI. 1687. je osudio taj nauk kao krivovjerman. Montfort aludira na svoje suvremenike i njihove sljedbenike Madame Guyon (+ 1717) i biskupa F. Fénelona (+ 1715) koji su bili osuđeni kao kvijetisti.

⁴⁹ Svetac se često u svojim spisima vraća na tu misao te tako govoreći o posveti piše: “Tko god, dakle, želi napredovati na putu savršenstva bez ikakva straha i varke, kojima su lako podložne osobe odane molitvi, i naći Isusa sigurno i savršeno, neka se prihvati dragovoljno, “velikodušno i spremna duha”, ove Marijine pobožnosti, koju možda do sada nije poznavao, i neka udari ovim izvrsnim putem, koji je za nj nov, a što mu ga evo pokazujem kao još uzvišeniji put” (*Rasprava o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji br.* 168). Da su osobe molitve izložene profinjenim napastima i pretvaranjima svjedoče i drugi sveci. Dosta je citirati samo prvih 14 poglavlja *Tamne noći* sv. Ivana od Križa.

⁵⁰ Sam Montfort u bilješci na ovom mjestu donosi tekst iz *Objava* sv. Katarine Sijenske: “Bilo pravednik, bilo grešnik ako se utekne Mariji s pobožnim poštovanjem, neće biti prevaren niti će ga progutati đavao pakleni”.

molitvu samo jedne krunice i još joj je savjetovao da svaki dan moli svetu krunicu. Istog trena ona se počne ispričavati: da ima svoje pobožnosti, sve dobro određene, da svaki dan zadobiva oprost u rimskim postajnim Crkvama, da je uvijek nosila kostrijet, da se bičuje više puta u tjednu, posti i čini mnoge druge pokore. Sv. Dominik ju je uporno nagovarao da poslušaj njegov savjet, no ona ne htjede niti čuti za to. Izade iz ispovjedaonice gotovo sablažnjena zbog načina na koji joj se je taj novi duhovni vođa obraćao i koji ju je htio nagovoriti da prihvati pobožnost koja se njoj nije sviđala.

Nešto kasnije, u molitvi pade u zanos, i ona vidje svoju dušu koja se morala pojavila pred Vrhovnim sucem. Sv. Mihael stavi na jednu posudu od vage sve njene pokore i molitve a na drugu njene grijeha i nesavršenosti. Zatim podigne vagu i evo: posuda s dobrim djelima se diže, diže, ali ne dosiže biti u ravnini s posudom grijeha i nesavršenosti. Ona sva u tjeskobi, moljaše Boga i obrati se Blaženoj Djevici Mariji, svojoj Zagovornici, koja stavi na posudu dobrih djela jedinu krunicu koju je izmolila za pokoru. Ona je toliko teška da je uspostavila ravnotežu između grijeha i dobrih djela. Istodobno ju Presveta Djevica ukori zato što nije poslušala savjet njenog sluga sv. Dominika, da svaki dan moli svetu Krunicu. Pobožna žena došavši k sebi ode i pade pred noge sv. Dominiku ispričavši što joj se dogodilo, molila ga je da joj oprost za nepovjerenje i obećala mu da će moliti krunicu svakoga dana. Tako je dosegla kršćansko savršenstvo i vječnu slavu.⁵¹

O kontemplativne duše, naučite iz ovog primjera koliko je djelotvorna, vrijedna i važna molitva svete Krunice s razmatranjem otajstava.

80. Tko se u kontemplaciji uzdigao više od svete Magdalene koju su anđeli sedam puta na dan nosili na svetu goru Pillon i koja je bila u školi Isusa i njegove svete Majke? Pa ipak, ona je jednog dana molila Boga za jedno djelotvorno sredstvo kako bi napredovala u ljubavi prema njemu i dosegla još više savršenstvo. S Božje strane, arkandeo Mihael joj reče da ne zna za drugo sredstvo osim da razmatra, pred križem koji je postavljen na ulazu u špilju gdje se ona sklonila, žalosna otajstva koja je vidjela svojim vlastitim očima kako su se dogodila.

Primjer Svetog Franje Saleškog, velikog duhovnog vođe u svom vremenu, neka vas potiče da se učlanite u Bratovštinu svete krunice. Svet kakav je bio, zavjetovao se da će moliti cijeli Ružarij svakog dana svog života. Sveti Karlo Baromejski molio je krunicu svaki dan i preporučavao je svojim svećenicima, sjemeništarcima i svom narodu. Sveti Pio V., jedan od najvećih Papa koji su upravljali Crkvom, molio je svakodnevno krunicu. Sv. Toma Vilanovski nadbiskup Valenze, sv. Ignacije, Sv. Franjo Ksaverski, Sv. Franjo Borgia, Sv. Tereza, Sv. Filip Neri i mnoge druge ugledne osobe koje ne imenujem, odlikovali su se u ovoj pobožnosti. Nasljedujte ovaj primjer, vaši duhovni vođe bit će zadovoljni i ako ih obavijestite o plodovima koje ste po molitvi Krunice zadobili, oni će biti prvi koji će vam je savjetovati.

Dvadeset sedma ruža

81. Kako bih te još više potakao da prigliš ovu pobožnost velikih duša, dodajem da molitva Krunice s razmatranjem otajstava: 1. nas postupno vodi do savršenog poznavanja Isusa Krista; 2. čisti naše duše od grijeha; 3. po njoj pobjeđujemo sve naše neprijatelje; 4. olakšava vršenje kreposti; 5. raspaljuje u nama ljubav prema Isusu; 6. obogaćuje nas milošću i zaslugama; 7. daje nam sredstva da s Bogom i s ljudima izravnamo sve naše dugove te na kraju zadobijemo svaku vrstu milosti.

82. Spoznaja Isusa Krista je znanost kršćana, znanost spasenja. Ona nadmašuje - kaže sv. Pavao - sve ljudske znanosti po vrijednosti i uzvišenosti i to: 1. zbog dostojanstva svojeg predmeta koji je Bogo-čovjek, pred čijim je licem cijeli svemir samo jedna kap rose ili jedno zrno pijeska; 2. zbog koristi, budući da nas ljudske znanosti ispunjavaju samo dahom

⁵¹ Cavanac, *Le Meraviglie del Rosario*, p. 2. c. 450.

ispraznosti i dimom oholosti; 3. zbog njene potrebe, budući da je nemoguće spasiti se bez poznavanja Isusa Krista, dok će onaj tko ne poznaje sve druge znanosti, ali je poučen u spoznaji Isusa Krista, biti spašen.

O blagoslovljena krunice, koja nam daješ ovo znanje i spoznaju Isusa Krista potičući nas da razmišljamo o njegovom životu, muci, smrt, i slavi! Kraljica od Sabe zadivljena Salamonovom mudrošću uskliknu: *Blago tvojim ljudima, blago ovim tvojim slugama, koji su neprestano pred tobom i slušaju tvoju mudrost!* (1 Kr 10,8). Blaženiji su vjernici koji pažljivo razmišljaju o životu, krepostima, patnjama i slavi Spasiteljice, zato što na taj način rastu u savršenoj spoznaji Njega a baš u tome se sastoji vječni život (usp. Iv 17,3).

3.9. Važnost molitve svete Krunice za obraćenje i pobjedu u duhovnim borbama

83. Presveta Djeвица je objavila blaženom Alanu da su se najokorjeliji grješnici kajali i gorko oplakivali svoje grijehе, čim bi sv. Dominik počeo propovijedati krunicu. Čak su i mladići činili nevjerovatne pokore. Gdje god je propovijedao krunicu, gorljivost i poticaji su bili toliko veliki da su se grješnici obraćali dajući svima dobar primjer svojom pokorom i promjenom života.

Ako dakle osjećaš da ti je savjest opterećena krivicom, uzmi krunicu i moli je na čast kojeg otajstva života, muke i slave Isusa Krista. I budi uvjeren, da dok ti budeš razmatrao i častio ta otajstva, On će prikazivati nebeskom Ocu svoje svete Rane, zagovarat će te i zadobiti ti pokajanje i oprostjenje grijehа. Naš Gospodin jednog dana reče blaženom Alanu: “Da ovi jadni grješnici često mole moju krunicu sudjelovali bi u zaslugama moje muke, i ja bih kao njihov Zagovornik ublažio božansku pravdu.”

84. Život je jedan rat i neprestana napast. Mi se moramo boriti ne sa neprijateljima, od krvi i mesa, nego protiv samih paklenih silа (usp. Ef, 6,12). Koje ćemo dakle bolje oružje upotrijebiti ako ne molitvu *Očenaša* koju nas je naučio naš veliki Predvodnik, ako ne anđeoski pozdrav *Zdravo Marijo* koji je protjerao đavle, razorio grijeh i obnovio svijet, ako ne razmatranje o životu i muci Isusa Krista, čijom mišlju se moramo oboružati- kako nalaže sveti Petar- da bismo se obranili od istih neprijatelja koje je On pobijedio i koji nas svakodnevno napadaju?

“Otkada je đavao pobijeden po poniznosti i muci Isusa Krista - piše kardinal Hugues - gotovo da više ne može napasti dušu koja je oboružana razmatranjem ovih otajstava. I ako je napadne, onda je sramotno poražen. *Obucite se dakle u bojnu opremu Božju* (Ef 6,11).

85. Uzmite ovo Božje oružje, svetu krunicu, i satrt ćete glavu đavlu, odupriet ćete se svim napastima. Vjerojatno zbog tog razlogа čak i jednostavni predmet svete krunice budi toliko straha kod đavla da su se sveci često njome služili kako bi ga okovali u lance i istjerali iz tijela opsjednutih kako nam to svjedoče mnogi događaji.

86. Jedna je osoba - priča blaženi Alan- vršeći sve vrste pobožnosti uzalud nastojala da se oslobodi od đavla koji ju je bio zaposjeo, te pomisli staviti sebi oko vrata krunicu. Osjetila je olakšanje. Potom je primijetila, kada bi je skinula, da ju je đavao nastavljao okrutno mučiti, odluči nositi krunicu oko vrata dan i noć. Na taj je način zauvijek otjerala đavla koji nije mogao trpjeti taj strašan lanac. Blaženi Alan između ostalog tvrdi da je on sam oslobodio mnoge opsjednute stavljajući im oko vrata krunicu.

87. Otac Ivan Amat, dominikanac, u korizmi je propovijedao u jednom predjelu aragonskog kraljevstva. Jednog dana su mu doveli djevojku koja je opsjednuta od đavla. On je više puta pokušavao osloboditi je, ali ne postigavši nikakav rezultat stavio joj je oko vrata svoju krunicu. Istog trena djevojka je pobjesnila i počela strahovito vikati: “Maknite ova zrnca koja me muče; nosite ih od mene.” Zbog samilosti prema jednoj djevojci otac Ivan je skinuo

krunicu. Slijedeće noći dok se ovaj odmarao, isti đavli koji su posjedali mladu djevojku bijesno su nasrnuli na njega kako bi i njega zaposjeli. Međutim on ih je, sa krunicom koju je čvrsto držao u ruci, unatoč svim naporima koje su oni činili da mu je istrgnu iz ruke, snažno bičevao i otjerao ponavljajući: “Sveta Marijo, Gospo od Krunice, pomози mi.”

Sutradan, dok je išao u crkvu, ponovno susretne nesretnu djevojku opsjednutu đavlina. Jedan od njih, izrugujući se, reče mu: “Fratre, da nisi imao krunicu udesili bi smo te za blagdane.” Otac je tada ponovno stavio krunicu oko djevojčinog vrata govoreći: “Zbog presvetih imena Isusa i Marije njegove Majke i po zaslugama svete krunice, zli dusi ja vam naređujem, da odmah izađete iz ovog tijela.” Đavli su bili prisiljeni poslušati istog trena i djevojka je bila oslobođena. Ovi događaji pokazuju kolika je snaga svete krunice za pobjedu u svakoj đavolskoj napasti i svakoj opasnosti od grijeha, jer ga blagoslovljena zrnca svete krunice otjeraju.

Dvadeset osma ruža

3.10. Po molitvi svete Krunice pred Bogom dobivamo velike zasluge

88. Sveti Augustin tvrdi da nema plodonosnije i za spasenje korisnije pobožne vježbe od čestog razmatranja muke Našeg Gospodina Isusa Krista⁵². Blaženi Albert Veliki, učitelj Sv. Tome Akvinskog znao je po objavi da jedan kršćanin zadobije više zasluga jednostavnim prisjećanjem, ili meditacijom Isusove muke nego posteći o kruhu i vodi svakog petka tijekom cijele godine ili bičujući se svaki tjedan ili moleći svaki dan Psaltir. Koja će, onda biti zasluga svete krunice koja podsjeća na cijeli život i muku Našega Gospodina Isusa Krista? Gospa je jednog dana objavila blaženom Alanu de la Roche⁵³ da poslije svete misne žrtve, prvog i živog spomen čina muke Našega Gospodina, nema uzvišenije i zaslužnije pobožnosti od krunice, koja kao drugi memorijal predstavlja život i muku Isusovu.

89. Otac Dorland izvješćuje da je Blažena Djevica Marija rekla časnom božjem sluzi kartuzijancu Dominiku, koji je bio jako privržen svetoj krunici, a 1481. je boravio u Treviri: “Svaki put kada vjernik moli krunicu u stanju milosti razmatrajući otajstva života i muke Isusove, zadobije potpun i cjelovit oprost za svoje grijehе.” I blaženom Alanu ona je rekla: “Znaj, iako su dani mnogi oprosti mojoj krunici, da ću ja nadodati mnoge druge za svakih pedeset *Zdravomarija* onima koji će ih pobožno moliti u stanju milosti na koljenima. Onome tko bude ustrajao u molitvi krunice pod ovim uvjetima i razmatrao petnaest otajstava, isprosit ću mu na kraju njegova života, kao nagradu za vjerno služenje potpuni oprost svih krivnji i kazni za sve njegove grijehе. Sve ovo neka ti se ne čini nemogućim jer je to meni lako budući da sam Majka nebeskoga Kralja, ako sam naime puna milosti, mogu je u izobilju dati svojoj dragom djeci.”⁵⁴

90. Sveti Dominik bio je toliko uvjeren u djelotvornost i zasluge svete krunice da gotovo nikada nije davao drugu pokoru onome tko se ispovijedao kod njega, osim da moli krunicu kako smo prije vidjeli kada smo govorili o onoj Rimljanki kojoj je dao za pokoru samo jednu krunicu. Čak bi i ispovjednici, ako žele slijediti primjer ovog velikog sveca, trebali naložiti osobama, koje ispovijedaju, krunicu s razmatranjem otajstava, umjesto drugih pokora koje nisu toliko zaslužne i Bogu ugodne niti toliko korisne dušama za napredak u krepostima niti toliko djelotvorne da bi spriječile da pokornici ponovno ne padnu u grijeh. A da i ne govorimo, da se moleći krunicu dobivaju mnogi oprosti kojima nisu obdarene druge pobožnosti.⁵⁵

⁵² Sv. Augustin, *Sermo 23 ad fratres in eremo*, PL 40, 1272.

⁵³ Alan, *De dignitate...*, p. 2. c. 17.

⁵⁴ Dorland, *Chronica*, knj. 7. c. 2; U rukopisu stoji godina 1481. ali se vjerojatno radi o 1431. godini.

⁵⁵ *Ros. myst.* p. 6. c. 9.

91. Opat Blossio kaže: “Krunica s razmatranjem života i muke Našega Gospodina zasigurno je jako mila Isusu i Mariji i jako djelotvorna za izmoliti svaku milost; zato je možemo moliti za nas same ili za one koji nam se preporučuju u molitve ili pak za cijelu Crkvu. U svakoj našoj potrebi pobožno molimo svetu krunicu i bez sumnje dobiti ćemo, što smo tražili od Boga za naše spasenje.”

Dvadeset deveta ruža

92. Prema sv. Dioniziju, ništa nije toliko božansko, plemenito, Bogu ugodno kao sudjelovanje u spasenju duša i rušenju zlobnih đavolskih planova koji čini sve kako bi se duše izgubile. Ovo je bio razlog zbog kojeg je Sin Božji došao na zemlju. On, osnovavši Crkvu, uništio je vlast Sotone. Nažalost, ovaj je tiranin ponovno smogao snage i okrutno mučio duše, kao što se to vidi po primjeru iz 11. stoljeća kada se pojavilo krivovjere albigeneza sa svim mržnjama, prepirkama i najodvratnijim porocima koje je đavlu ikad uspjelo da zakraljuju na svijetu.

Koji bijaše lijek ovim velikim neredima? Kako slomiti moć Sotone? Gospa, zaštitnica Crkve, kako bi stišala srdžbu Sina, iskorijenila krivovjere i obnovila kršćanski život, ponudi kao najdjelotvornije sredstvo bratovštinu svetog Ružarija. I događaji su to potvrdili: ljubav ponovno oživi, obnovi se često pristupanje sakramentima kao u prvom zlatnom dobu Crkve i kršćanski život procva.

93. Papa Lav X. u jednoj svojoj Buli,(od 4. listopada 1520.) kaže da je ova Bratovština osnovana na čast Boga i Marije da kao bedem odagna nesreće koje su prijetile da se obore na Crkvu. Grgur XIII. tvrdi da je krunica bila dana s Neba kao sredstvo za ublaženje Božje srdžbe i za ponizno traženje zagovora Presvete Djevice. Julije III. dodaje da je krunica bila nadahnutu kako bi nam se lakše, po Gospinu zagovoru, otvorilo nebo. Pavao III. i blaženi Pio V. izjaviše da je krunica tako sastavljena i darovana vjernicima kako bi mogli na najdjelotvorniji način doći do duhovne utjehe i odmora. Tko dakle može zanemariti upis u Bratovštinu utemeljenu za tako plemenite ciljeve?

94. Jednog dana otac Dominik, kartuzijanac, jako pobožan molitvi svete krunice, ugleda otvoreno nebo i cijeli nebeski dvor raspoređen u jednom očaravajućem redu. I začu pjevanje krunice s predivnom melodijom, u svakoj desetici se častilo jedno otajstvo života, muke i slave Isusa Krista i Presvete Djevice Marije. On primijeti da na sveto ime Marijino svi blaženici priginjaše glavu a na ime Isusovo klecaše i zahvaljivaše Bogu na svim dobročinstvima koja su primili na zemlji i na nebu po molitvi svete krunice. Vidje isto tako Djevicu Mariju i svece kako prikazuju Bogu Krunice koje su subraća Bratovštine molila na zemlji, te kako mole za sve one koji vrše ovu pobožnost. Zatim vidje bezbrojne krune od prekrasnog i miomirisnog cvijeća pripremljene onima koji pobožno mole Krunicu, krune koje oni sami pletu kako bi bili njima okićeni u nebu.

Viđenje pobožnog kartuzijanca prisjeća na viđenje ljubljenog učenika koji vidje golemo mnoštvo anđela i svetih kako zanosno hvale i blagoslivlju Našeg Gospodina Isusa Krista zbog onog što je učinio i pretrpio radi našeg spasenja. Dakle, nije li baš to ono što čine subraća svete Krunice ?

3.11. Krunica, molitva za svakog kršćanina

95. Ne treba smatrati da je Krunica dobra molitva samo za žene, malene i priproste ljude; ona je dobra također i za muškarce a među njima i one najuglednije. Čim je sv. Dominik priopćio

Papi Inocentu III. zapovijed koju je primio s neba da utemelji ovu bratovštinu, Papa je odobri i potaknu sveca da je propovijeda. Čak se je i on sam želio upisati, a poslije njega i sami kardinali upisaše svoje ime u imenik tako da Lopez bez ustručavanja reče: “Niti jedan spol, dob, društveni status nije izuzet od moljenja krunice.”⁵⁶ U ovu su bratovštinu upisane osobe svakog ranga: kneževi, prinčevi, kraljevi, crkveni dostojanstvenici, kardinali, pape. Predugo bi bilo nabrajati ih. Zbog toga, dragi čitatelju, ako udeš u ovu bratovštinu sudjelovat ćeš u njihovoj pobožnosti, njihovim milostima na zemlji i njihovoj slavi na nebu; pridružen njima u pobožnosti, bit ćeš dionik i dostojanstva.

Trideseta ruža

3.12. Potpuni i djelomični oprost za žive i mrtve koje je Crkva udijelila molitvi svete krunice

Napomena prevodioca: Sveti Ljudevit nam u dva iduća broja donosi jedno svjedočanstvo o crkvenoj praksi vezanoj za oprost dodijeljene svetoj krunici u vremenu kada je on živio, u 17. stoljeću. Napominjemo da je nauk o oprostima sastavni dio svete baštine naše vjere. Katekizam Katoličke Crkve nam o tome govori u brojevima 1471-1479. Poslije Drugog Vatikanskog Koncila, apostolskom konstitucijom “*Indulgentiarum doctrina*” od 1. siječnja 1967., papa Pavao VI. je obnovio crkvenu disciplinu oprosta. Krajnji cilj oprosta je “*potaći kršćane na jedan dublji kršćanski život*”. A cilj obnove crkvene discipline o oprostima je pojednostavljenje i približavanje prakse oprosta životu vjernika. *Enchiridion* oprosta objavljen 29. lipnja 1968. govori i o oprostima dodijeljenim molitvi svete Krunice. Oprost potpun ili djelomičan – više nema oprosta koji se mjere danima i godinama- može se uvijek primiti za sebe ili jednog pokojnika pod tri uobičajna uvjeta: ispovijed, pričest i molitva na nakane svetoga Oca Pape. Dovoljno je izmoliti jedan Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu po nakani sv. Oca. Uz to treba isključiti svojevolsnu navezanost na lake grijehe a naravno da je potrebno i iskreno raspoloženje vjere, ufanja i ljubavi prema Bogu te svjesna nakana što se traži i dobiva po oprostima. Potpuni oprost za sebe ili jednog pokojnika dobiva tko moli krunicu –dovoljno je moliti 5 otajstava- u Crkvi, oratoriju, redovničkoj zajednici, u obitelji, u nekoj pobožnoj udruzi. Moleći Krunicu treba razmišljati o otajstvima koja molimo ili ih se može navijestiti kratkim razmatranjem prije svakog dotičnog otajstva. S jednom Ispovjedi možemo primiti više potpunih oprosta u trajanju do 8 dana od ispovjedi ali po jednoj Pričesti uz molitvu za nakane svetog Oca možemo primiti samo jedan potpun oprost. Montfort u brojevima 151-154 dublje objašnjava praksu djelomičnih i potpunih oprosta.

96. Ako povlastice, dobročinstva i oprost čine jednu Bratovštinu preporučljivom, treba reći da je Bratovština svete Krunice najpreporučljivija u Crkvi jer je obdarena najvećim oprostima. Od njenog osnutka pa nadalje, gotovo sve Pape izdvajali su od crkvenog blaga milosti kako bi je obogatili. A budući da primjer može uvjeriti više od riječi i samih dobročinstava, Pape su najbolje svjedočili koliko su cijenili Bratovštinu upisujući se sami u nju.

Evo kratkog pregleda oprosta koje su Pape udijelili Bratovštini, oprost nedavno potvrđeni od Svetog Oca Inocenta XI., 31. lipnja 1679. i priopćeni, s dopuštenjem objavljivanja, pariškom nadbiskupu, 25. rujna iste godine: 1. potpuni oprost u trenutku upisa; 2. potpuni oprost u trenutku smrti; 3. djelomični oprost od 10 godina i 10 karantena (četrdesetdnevni post) za svaku od tri krunice; 4. djelomični oprost od 7 dana svaki put kada članovi Bratovštine pobožno izgovore ime Isusovo i Marijino; 5. djelomični oprost od 7

⁵⁶ J.Lopez, *De Beate Virginis Rosario*.

godina i 7 karantena onima koji pobožno prisustvuju procesiji svete Krunice; 6. opći oprost prve nedjelje u mjesecu i za blagdane Našeg Gospodina i Djevice Marije onima koji se istinski kaju i ispovjedu te posjete kapelicu Krunice u stolnoj Crkvi bratovštine; 7. djelomični oprost od 100 dana onima koji prisustvuju kod pjevanja antifone *Zdravo Kraljice*; 8. djelomični oprost od 100 dana onima koji pobožno i uočljivo, s nakanom da daju dobar primjer, nose krunicu; 9. potpuni oprost u određene dane za subraću koja su oboljela i ne mogu ići u crkvu, pod uvjetom da se ispovjedu i pričeste te mole tijekom dana cijeli Ružarij ili barem jednu krunicu; 10. po velikoj i posebnoj blagonaklonosti prema Bratovštini svete Krunice, Pape daju mogućnost dobivanja istih oprosta koji su dodijeljeni postajnim crkvama u Rimu, jednostavno posjećujući pet oltara i moleći pred svakim od njih pet *Očenaša* i pet *Zdravomarija* za dobrobit Crkve. Ako u stolnoj crkvi Bratovštine postoji samo jedan ili dva oltara može se pred njima izmoliti 25 *Očenaša* i *Zdravomarija*.

97. Ova zadnja je velika povlastica za subraću budući da se u rimskim postajnim crkvama dobivaju potpuni oprosti za duše u čistilištu i mnogi oprosti koje oni mogu zadobiti bez muke, troška i čak bez izlaženja iz vlastite domovine! Pa i ako Bratovština ne bi postojala tamo gdje oni stanuju, jednako bi mogli zadobiti spomenute oproste, po dopuštenju Pape Lava X., posjećujući pet oltara u bilo kojoj crkvi.

Dani utvrđeni i određeni, za one koji stanuju van Rima, u koje subraća mogu zadobiti ove oproste - prema dekretu Svete Kongregacije za oproste, odobrenom od Svetog Oca, 7. ožujka 1678., ukoliko se točno opslužuju uvjeti - jesu: sve nedjelje Došašća; tri dana *Kvatri* u Došašću; Badnjak, Misa ponoćka, zornica i dnevna misa na Božić; blagdan sv. Stjepana, sv. Ivana Evanđeliste, Nevine dječice, sv. Tri Kralja; tri nedjelje prije korizme, od Pepelnice do nedjelje *in Albis*; sveto trodnevlje; Uznesenje, bdijenje za Duhove, i cijela duhovska osmina; tri dana rujanskih *Kvatri*. Dragi subrate svete Krunice, postoje i drugi nebrojeni oprosti; ako ih želiš upoznati pročitaj *Pregled oprosta* koji su udijeljeni subraći svete Krunice, gdje ćeš isto tako naći i imena Papa koji su ih dali, godinu dopuštenja i razne pojedinosti koje je ovdje nemoguće sažeto iznijeti.

Četvrta desetica: UZVIŠENOST SVETE KRUNICE ZBOG ČUDESA KOJA JE BOG PO NJOJ UČINIO

Trideset prva ruža

4.1. Majka nerotkinja po molitvi svete Krunice zadobi milost rođenja djeteta

98. Prilikom jednog posjeta Bianki, kraljici Francuske koja nakon dvanaest godina braka još nije imala djece i zato je bila vrlo tužna, sv. Dominik joj je savjetovao da svaki dan moli Krunicu kako bi dobila tu milost s neba. Ona tako učini i 1213 rodi prvorođenog sina kojemu nadjenu ime Filip. Međutim smrt joj ga uzme dok je još bio u povojima, ali tada se pobožna kraljica više nego ikad prije uteče Mariji. Dijelila je veliki broj Krunica po cijelom dvoru i mnogim gradovima kraljevstva kako bi joj Bog udijelio milost koju je tako žarko željela. I bila je uslišana, 1215. rodi se sveti Ljudevit, slava Francuske i uzor kršćanskih kraljeva.⁵⁷

⁵⁷*Ros. myst.*, p.7. c.1.

4.2. Protjerani kralj po molitvi svete Krunice povрати svoje kraljevstvo

99. Alfons VIII. aragonski i kastiljanski kralj, koga je Bog kaznio na razne načine za njegove grijehе, bijaše prisiljen povući se u grad jednog svog saveznika. Dogodi se da baš u tom gradu, na Božić, sv. Dominik propovijedaše o svetoj krunici i milostima koje se po njoj dobivaju od Boga, kako je to uobičajno svetac radio. Između ostalog reče da oni koji pobožno mole krunicu pobjeđuju svoje neprijatelje i pronalaze svaku izgublјenu stvar. Pod dojmom tih riječi kralj naredi da potraže sv. Dominika i upita ga da li je istina to što je čuo u vezi Krunice. Svetac odgovori da ne treba u to sumnjati i uvjeri ga da će iskusiti učinke bude li pobožno molio Krunicu i upisao se u Bratovštinu. Tada, kralj odluči moliti krunicu svaki dan i bijaše ustrajan. Nakon godinu dana, točno na sam dan Božića, nakon što je završio molitvu krunice, Gospa mu se ukaza i reče : “Alfonso, već godinu dana me častiš pobožno moleći moju krunicu. Sada te dolazim nagraditi: znaj da sam ti od svog Sina izmolila oprost za sve tvoje grijehе. Evo ti jedna Krunica; nosi je na sebi i niti jedan od tvojih neprijatelja neće ti moći nauditi”.

Gospa nesta, a kralj osta utješен i pun povjerenja. On se vrati kući s krunicom u ruci, i pun radosti ispriča kraljici o milosti koje je dobio od Djevice Marije. Zatim sa dragocjenom krunicom dotaknu oči kraljice koja je već dugo vremena bila slijepa, i njoj se istog trena povрати izgublјeni vid. Nakon nekog vremena, kralj Alfons skupi vojsku, sklopi ugovore sa saveznicima i žestoko napadne svoje neprijatelje; pobjedi ih i prisili da mu vrate zemlju i nadoknade svaku štetu. Osim toga postao je toliko vješt u ratu da su mu sa svih strana dolazili vojnici kako bi ušli u vojsku pod njegovom zastavom, uvjereni da će se pobjeda uvijek njemu nasmiješiti. I ne bijaše to nikakvo čudo jer nikada nije počinjao bitku a da nije prvo na koljenima izmolio krunicu. Čak je upisao u Bratovštinu cijeli svoj dvor i nagovarao časnike i obitelji da mu budu uzorni članovi. Samu je kraljicu učlanio i oboje su primjernom pobožnošću ustrajali u Marijinoj službi.⁵⁸

Trideset druga ruža

4.3. Po molitvi svete Krunice veliki grješnik se obrati, ispovјedi i ustraja u milosti do smrti

100. Sveti je Dominik imao rođaka po imenu Don Perez ili Pedro, koji je vodio vrlo razuzdan život.

On je čuo jednog dana da svetac propovijeda u čudesnim učincima Krunice i da su se mnogi po njoj obratili i izmijenili život, te sam sebi reče: “Bio sam izgubio svaku nadu da ću se spasiti, ali sad se ponovno ufam; trebam i ja poći poslušati ovog Božjeg čovjeka”. I ode slušati propovijed sv. Dominika. Kad ga svetac ugleda, pomoli se u srcu Gospodinu za njega, da On njegovom rođaku otvori oči, i da postane svjestan bijednog stanja svoje duše; istovremeno je dvostruko jače grmio protiv grijehа. Don Perez je bio dosta potresen ali ne toliko da bi promijenio život. Ali ipak se vrati na slijedeću propovijed.

Kada ga Svetac opazi, uvjeren da će se to otvrdlo srce pokajati samo po jednom vanrednom zahvatu milosti, uzvikne na sav glas: ”Gospodine Isuse pokaži ovdje okupljenima u kojem se stanju nalazi onaj koji je sada ušao u tvoju kuću.” I cijeli je puk mogao vidjeti don Pereza okruženog hordom đavola u obliku strašnih zvijeri koje su ga držale zarobljenim željeznim lancima. Oni od straha bezumice počеше bježati. Don Pereza, beskrajno zbunjen i sam isto tako uplašen stidio se što je on bio predmet tolikog užasa. Sv. Dominik, međutim zaustavi ljude i okrenu se prema rođaku te mu reče: ”Prepoznaj, nesretniče, žalosno stanje

⁵⁸ idem, p. 7. c. 8.

svoje duše i baci se na koljena pred Gospom! Hajde, uzmi ovu krunicu, pobožno je moli, pokaj se za tvoje grijehе i promjeni život.”! Don Perez posluša te na koljenima izmoli krunicu; odmah potom osjeti se potaknutim ići na ispovijed što i učini s velikim kajanjem. Svetac mu potom naloži da svaki dan moli krunicu, a on ne samo da je to obećao, već upiše i svoje ime u imenik Bratovštine. Kada je izašao iz crkve, njegovo lice, koje je maločas zgrozilo nazočne, svjetlilo je poput lica jednog anđela. Saznalo se potom da je ustrajao u molitvi svete krunice, da je jako uredno živio te da je vedro umro.⁵⁹

Trideset treća ruža

4.4. Po molitvi svete Krunice krivovjernik i bogohulnik obrati se i bijaše oslobođen od đavolskog posjednuća

101. Dok je propovijedao krunicu u okolici Carcassonnea, sv. Dominiku su predstavili jednog albigenskog krivovjernika koji je bio opsjednut đavlom. Svetac, pred gomilom od preko dvanaest tisuća ljudi istjera zle duhove iz njega, i đavli koji su vladali tim jadnikom, njima usprkos, bijahu prisiljeni odgovoriti na pitanja egzorciste. I priznaše: 1. da ih je u njegovom tijelu bilo petnaest tisuća jer se on usudio boriti protiv petnaest otajstava krunice; 2. da sv. Dominik sa svojom krunicom terorizira čitav pakao, i da ga oni sami mrze više od bilo koga drugog jer je pobožnošću krunice oslobađao duše od njihove vlasti; 3. otkrili su još mnoge druge pojedinosti.

Sveti Dominik zatim stavi svoju krunicu oko vrata opsjednutog i upita đavle koga se oni od svih svetaca na nebu najviše boje i koji od njih zaslužuje najviše poštovanja i ljubavi od strane ljudi. Na to pitanje pakleni duši toliko zavikaše, da je većina prisutnih od straha pala na zemlju. Zatim zli duhovi da ne bi izravno odgovorili na pitanje, počnu plakati i jaukati na jedan toliko žalostan i dirljiv način da su mnogi nazočni osjećali sažaljenje. Na usta opsjednutog i s plačljivim glasom govorili su: “Dominiče, Dominiče, smiluj nam se i obećajemo da ti nećemo nikada više naškoditi. Ti koji si pun samilosti prema grješnicima i jadnicima, smiluj se i nama bijednicima. Oh! već toliko patimo: zašto se raduješ povećanju naših muka? Zadovolji se onima koje nas muče! Milosrđe, milosrđe, milosrđe!”

102. Ravnodušan nad plačem ovih zlih duhova, svetac odgovori da ih neće prestati mučiti sve dok ne odgovore na njegovo pitanje. Oni rekoše da će odgovoriti, ali potajno, na uho, a ne pred svima. Dominik ne popusti i naredi im da glasno govore; no sav je njegov trud bilo uzaludan, i demoni utihnu. Tada Svetac pade ničice i počе moliti Gospu: ”Djevice moćna, Marijo, po zaslugama tvog pozdrava *Zdravo Marijo* i tvoje krunice naredi ovim neprijateljima ljudskog roda da odgovore na moje pitanje”. Odmah nakon ovog zaziva jedan gorući mlaz plamena iziđe iz usta, nosnica, i ušiju opsjednutog; nazočni su se tresli od užasa ali nitko nije bio povrijeđen. Čuli se vriskovi zlih duhova : “Dominiče mi te molimo u ime muke Kristove i po zaslugama njegove Presvete Majke i svetaca: Dopusti nam da izađemo iz ovog tijela bez da išta kažemo. Anđeli će ti to objaviti kada ti to budeš htio. Uostalom, zašto želiš vjerovati nama? Nismo li mi možda lažci? Nemoj nas više mučiti, smiluj nam se”.

“Nesretnici ne zaslužujete da budete uslišani” - nastavi Sv. Dominik, i ponovno na koljenima zamoli Djevicu: ”O predostojna Majko Mudrosti preklinjem te zbog naroda koji je ovdje prisutan i koji je već započeo kako treba moliti *Anđeoski pozdrav*, prisili ove tvoje neprijatelje da javno objave cjelovitu i čistu istinu o Ružariju”.

Nakon što je završio molitvu, svetac vidje pored sebe Djevicu Mariju okruženu mnoštvom anđela, koja je zlatnom šibom udarala opsjednutog i govorila mu: “Odgovori

⁵⁹ idem, p.7. c. 1.

mome sluzi Dominiku prema njegovom zahtjevu”. Treba napomenuti da nitko nije čuo niti vidio Gospu osim sv. Dominika.

103. Na tu zapovijed, đavli počеше vikati:

“ O inimica nostra, o nostra damnatrix, o nostra inimica, o nostra damnatrix, o confusio nostra, quare de coelo descendisti, ut nos hic ita torqueres? Per te quae infernum evacuas et pro peccatoribus tanquam potens advocata exoras: o Via coeli certissima, cogimur sine mora et intermissione ulla, nobis quamvis invitis, et contra nitentibus, totam rei proferre veritatem. Nunc declarandum nobis est simulque publicandum ispusum medium et modus quo ipsimet confundamur, unde vae et maledictio in aeternum nostris tenebrarum principibus.

Audite igitur vos, christiani. Haec Christi Mater potentissima est praeservandis suis servis quominus praecipites ruant in baratrum nostrum inferni. Illa est quae dissipat et enervat, ut sol, tenebras omnium machinarum et astutiarum nostrarum, detigit omnes fallacias nostras et ad nihilum redigit omnes nostras tentationes. Coactique fatemur neminem nobiscum damnari qui ejus sancto cultui et pio obesequio devotus perseverat. Unicum ipsius suspirium, ab ipsa et per ipsam sanctissimae Trinitati oblatum, superat et excedit omnium sanctorum preces, atque pium et sanctum eorum votum et desiderium, magisque eum formidamus quam omnes paradisi sanctos; nec contra fideles ejus famulos quidquam preavalere possumus.

Notum sit etiam vobis plurimos christianos in hora mortis ipsam invocantes contra nostra jura salvari, et nisi Marietta illa obstitisset nostrosque conatus repressisset, a longo jam tempore totam Ecclesiam exterminassemus, nam saepissime universos Ecclesiae status et ordines a fide deficere fecissemus. Imo planius et plenius vi et necessitate compulsi, adhuc vobis dicimus, nullum in exercitio Rosarii sive psalterii ejus perseverantem aeternos inferni subire cruciatus. Ipsa enim devotis servis suis veram impetrat contritionem qua fit ut peccata sua confiteantur, et eorum indulgentiam a Deo consequantur.”

104. “O naša neprijateljice, naša propasti i naša pomutnjo! Zašto si sišla s neba da toliko trpimo? O zagovornice grješnika koje iz pakla izvodiš, o sigurni rajski pute, jesmo li mi baš prisiljeni, sebi usprkos reći svu istinu? Trebamo li baš ispovjediti pred svima ono što će nas posramiti i biti uzrokom naše propasti? Teško nama! A vječno prokletstvo našim knezovima tmine! Dobro čujte vi kršćani: Ova Majka Kristova je svemoguća i može spriječiti da njene sluge padnu u pakao. Ona je ta koja kao sunce raspršuje tamu naših prepredenosti i profinjenosti, osujećuje naše spletke, razara naše zamke, i čini uzaludnima i neučinkovitima sve naše napasti.

Prisiljeni smo priznati vam da nitko od onih koji su ustrajali u njenoj službi nije s nama proklet. Samo jedan uzdah koji Ona prikazuje Presvetome Trojstvu vrijedi više od svih molitava, zavjeta, i želja svetaca. Mi je se bojimo više od svih blaženika zajedno i ne možemo ništa protiv njenih vjernih slugu. Naprotiv, događa se da mnogi kršćani, koji bi po uobičajnim zakonima bili prokleti, zazivajući je u trenutku smrti uspijevaju se spasiti zahvaljujući njenom zagovoru. Ah, da se ova Marijetina - tako su je zvali iz bijesa - nije usprotivila našim planovima i našim nasrtajima već odavno bi mi srušili, uništili Crkvu i zaveli u krivovjerje i nevjernost sve njene hijerarhije. Obznanjujemo, priklješteni silom koja nas tlači, da nitko od onih koji ustraju u molitvi Krunice, nije proklet jer Ona zadobije svojim vjernim slugama iskreno pokajanje za njihove grijeha te dobivaju oprostjenje i oproste”.⁶⁰

Tada sv. Dominik pozva sve nazočne da polagano i pobožno mole Krunicu. I gle čuda! Na svaku *Zdravo Mariju* koju su svetac i narod molili, iz tijela tog opsjednutog izlazilo je mnoštvo đavola u obliku gorućeg ugljena. Kad je nesretnik bio potpuno oslobođen, Presveta Djevica, koja je sve vrijeme bila nevidljiva blagoslovi narod i svi osjetiše jednu blagu i živu

⁶⁰ Usp. Teodoric Apoldian, *Vita s. Dominici*; Montfort je preuzeo ovaj izvještaj od Boissieua, str. 622. QN 193-194.

radost. Ovo je čudo bilo uzrok obraćenja mnogih krivovjernika koji su se čak upisali u Bratovštinu svete Krunice.

Trideset četvrta ruža

4.5. Po molitvi svete Krunice kršćanski kraljevi i vitezovi bijahu zaštićeni u ratovima

105. Kako se mogu dostojno prepričati pobjede Simone-a, grofa Montferta, nad albigenzima koje učini uz pomoć i zaštitu Gospe od svete Krunice? Bile su toliko poznate da svijet ne upozna slične. Jedamput sa 500 ljudi on izazva deset tisuća krivovjernika i pobjedi; jednom sa trideset porazi ih tri tisuće; drugi put sa osam stotina konjanika i tisuću pješaka rastjera vojsku aragonskog kralja od sto tisuća ljudi, izgubivši samo jednog konjanika i osam vojnika.

106. Od kojih sve opasnosti Djevica Marija ne oslobodi Alana de l'Anvally, bretonskog viteza, neustrašivog borca za vjeru protiv albigenza! Jednog dana, kada su ga neprijatelji okružili sa svih strana Djevica obori na njih sto pedeset stijena i izbavi ga iz njihovih ruku. U jednoj drugoj prilici, dok je njegov brod tonuo, božanstvena Majka učini da ispliva iz vode sto pedeset grebena, preko kojih se on mogao izvući i vratiti u Bretanju. Za trajnu uspomenu na ova čudesa koja je zadobio od Djevice, zahvaljujući svetoj Krunici koju je molio svaki dan, on podignu u Dinanu samostan za redovnike novog reda sv. Dominika; kasnije i on sam je postao redovnik i sveto je umro u Orléansu.

107. Otero, i on bretonski vojnik iz Vaucoulersa, rastjera više puta cijele čete krivovjernika i lopova samo držeći u ruci ili na dršci mača Krunicu. Njegovi vlastiti neprijatelji, nakon što su doživjeli poraz, priznaše mu da su vidjeli njegov mač kako bliješti živom svjetlošću. Čak su jednom vidjeli samog Otera dobro zaštićena štitom na kojem su se isticale slike Isusa, Gospe i svetaca što ga je činilo nevidljivim i što mu je davalo snagu u borbi. Jednom, sa deset postrojbi suprotstavi se vojsci od dvadeset tisuća krivovjernika bez da je izgubio i jednog od svojih vojnika. Ta činjenica se toliko dojmila zapovjednika vojske krivovjernika da se uputio u posjet Oteru, odrekao krivovjerja i izjavio da ga je tijekom okršaja vidio oklopljenog plamenim oklopom.

Trideset peta ruža

108. Blaženi Alan svjedoči da je jedan kardinal imenom Petar, naslovnik crkve Svete Marije u Trasteveru, bliski prijatelj sv. Dominika, koga je ovaj podučio o molitvi svete Krunice, pobožno ustrajao u moljenju krunice i postao njen gorljivi apostol. Bio je poslan kao izaslanik križarima u Svetu Zemlju koji su tada bili u ratu protiv Saracena. On je njima govorio o djelotvornosti krunice, i svi su u to bili uvjereni. Molili su krunicu tražeći pomoć s neba u neposrednoj bitci; pobijedili su neprijatelja iako ih je bilo tri tisuće naspram sto tisuća.

Već smo vidjeli kako se đavli na nevjerojatan način boje Krunice. Sveti Bernard kaže da ih anđeoski pozdrav progoni i zbog njega čitav pakao strepi. Blaženi Alan uvjerava da je sreo mnoge osobe, koje su se predale đavlu dušom i tijelom, odričući se krštenja i Isusa Krista i bile su oslobođene tiranije pakla nakon što su prihvatile molitvu svete Krunice.⁶¹

⁶¹ Alan, *De dignitate...*, p. 4. c. 40-41.

4.6. Po molitvi svete Krunice žena koja je bila predala dušu đavlu bi oslobođena od đavolskog posjednuća

109. Godine 1578. jedna žena iz Anverse predala se đavlu uobičajnim ugovorom potpisanim vlastitom krvlju. Nakon nekog vremena osjeti veliku grižnju savjesti i želeći činiti zadovoljštinu za grijeh koji je učinila, potraži razboritog i milostivog ispovjednika kako bi saznala na koji bi se način mogla osloboditi od ropstva sotone. Nađe jednog mudrog i pobožnog svećenika koji joj savjetova da se uputi nekom ocu Henriku iz samostana svetog Dominika, upravitelju Bratovštine svete Krunice, kako bi se ispovjedila i učlanila.

Ona otiđe, ali umjesto oca Henrika nađe đavla preodijevenog u fratra koji ju oštro prekori i daje joj do znanja da za nju nema više nikakve nade da zadobije Božju milost niti opozove čin potpisanog predanja. Ožalošćena ali puna povjerenja u božansko milosrđe, uboga se žena ponovno vrati ocu ali ponovno zateknu đavla koji ju odbije kao i prvi put. Ustrajući u dobroj nakani, ona se pojavi u samostanu i treći put, te konačno po Božjoj volji, susretne se sa pravim ocem Hrenrikom, koji je primi s ljubavlju, potaknu na povjerenje u dobrotu Gospodnju i pozove je da učini dobru ispovijed. Zatim joj naloži da često moli krunicu i upiše ju u Bratovštinu. Ona učini što joj je bilo rečeno. I tada jednog jutra, dok je otac Henrik služio misu za nju, Djevica Marija primora đavla da vrati ženi zloglasan papir i u jednom trenutku žena bijaše oslobođena od Zloga zahvaljujući Marijinom autoritetu i molitvi svete krunice.⁶²

4.7. Po molitvi svete Krunice samostan u kome je bila popustila disciplina obnovi se u izvornom duhu

110. Jedan čovjek plemenitog porijekla otac brojne obitelji, smjestio je svoju kćer u jedan samostan koji je bio potpuno raspušten: redovnice su težile samo za taštinom i užicima. Ispovjednik, Božji čovjek i gorljivi molitelj krunice, želeći voditi putem savršenstva barem onu mladu redovnicu, savjetova joj da svaki dan moli Krunicu u čast Gospe, meditirajući život, muku i slavu Isusa Krista. Ona milo primi savjet i prihvati ga; malo po malo dosadi joj neuredan život sestara te poče voljeti tišinu i molitvu ne obraćajući pažnju na prezir i poruge onih koje su je okruživale niti se obazirala kad su je smatrale pobožnjakušom.

U to vrijeme jedan cijenjeni redovnički poglavar zvanično posjeti samostan i dok je molio imao je posebno viđenje. Učini mu se da vidi jednu redovnicu u molitvi u vlastitoj ćeliji pred jednom Gospodom nevjerovatne ljepote, u pratnji povorke anđela, koji su užarenim strelicama držali na odstojanju mnoštvo đavola koji su pokušavali ući u ćeliju. Učini mu se još da vidi one zloduhe u obliku odvratnih nečistih životinja kako se sklanjaju u ćelije drugih redovnica i navode ih na grijeh, na koji su mnoge nesretnice pristajale.

Po tom viđenju opat shvati žalosno stanje samostana i mislio je da će umrijeti od tuge. Pozove sebi mladu redovnicu i ohrabri je da ustraje. Razmišljajući zatim, o uzvišenosti Krunice odluči obnoviti samostan ovom pobožnošću. Nabavi velik broj krunica, razdjeli ih svim redovnicama savjetujući im da mole Krunicu svaki dan, obećavajući im da ako prihvate savjet neće ih prisiliti na reformu. Prihvatile su krunice i obećale, pod tim uvjetom, da će je moliti. Čudo! Divna stvar: malo po malo sve su se redovnice odrekle ispraznosti, povratila se tišina i sabranost i nakon nepunih godinu dana same su zatražile obnovu.

⁶² *Ros. myst.*, p. 7.

Krunica je djelovala na njihova srca više nego što je to mogao opat sa svim nagovorima i ovlastima.⁶³

Trideset osma ruža

4.8. Po molitvi svete Krunice jedan biskup obnovi kršćanski život u svojoj biskupiji

111. Jedna španjolska grofica, koju je sveti Dominik poučio o svetoj Krunice molila ju je svaki dan i čudesno je napredovala u kreposti. Ništa nije žarče željela nego napredovati u savršenstvu; zbog toga je pitala jednog drugog crkvenog dostojanstvenika, poznatog propovjednika, na koji način će ga postići. On joj reče da ga prvo treba upoznati sa stanjem njene duše i njenim pobožnim vježbama. Ona odgovori da joj je od svih najvažnija Krunica koju moli svaki dan meditirajući radosna, žalosna i slavna otajstva s velikom duhovnom koristi. Biskup presretan, čuvši koliki je dragocjeni nauk sadržan u otajstvima, odgovori joj: "Već sam dvadeset godina doktor teologije, imao sam mogućnost upoznati mnogo vrsnih pobožnih vježbi, ali ne vidim niti jednu koja je plodonosnija i primjerenija kršćanstvu od ove. Želim vas nasljedovati; propovijedati ću Krunicu".

To je i učinio s tolikim uspjehom da je došlo do velike promjene u ponašanju vjernika u njegovoj biskupiji: obraćenja, povrata, izmirenja, prestanak raskalašenosti, igara, oslobađanje od svega suvišnoga, ponovni procvat mira, poštovanja i ljubavi u obiteljima. Promjena je bila toliko više zadivljujuća što je prije toga biskup puno radio na tome da obnovi svoju biskupiju i uvijek s oskudnim rezultatom. Kako bi potaknuo svoje vjernike na pobožnost Krunice nosio je uza se lijepo napravljenu krunicu koju je pokazivao govoreći: "Znajte braćo da je Krunica Blažene Djevice Marije toliko uzvišena, da se ja vaš biskup, doktor teologije, doktore civilnog i crkvenog prava, ponosim što je uvijek nosim na sebi kao najčasniji znak mog biskupstva i doktorata."⁶⁴

Trideset deveta ruža

4.9. Po molitvi svete Krunice jedan župnik obnovi kršćanski život u svojoj župi

112. Župnik jedne danske župe često je pričao, na veću slavu Božju i na radost svoje duše, kako je u svojoj župi iskusio plodove pobožnosti svete Krunice jednake onima koje je postigao onaj biskup u svojoj biskupiji.

"Propovijedao sam – govorio je – o najvažnijim i najkorisnijim temama, ali bez ikakva uspjeha. Nisam vidio nikakva napretka u mojoj župi i tada sam odlučio propovijedati Krunicu: objašnjavao sam njenu uzvišenost i molitvu. Dakle ja mogu reći, nakon što su moji župljani iskusili ovu pobožnost, da sam uočio jednu vrlo osjetnu promjenu. Zaista, ova je molitva djelotvorna, ona je puna Božjeg pomazanja koje dira srce, izaziva zgražanje nad grijehom i ljubav prema kreposti."

Jednog dana Bogorodica reče svetom Alanu: "Kao što je Bog izabrao anđeoski pozdrav kako bi učinio djelo Utjelovljenja svoje Riječi i Otkupljenje ljudi, tako i oni koji žele promijeniti ponašanje i obnoviti narode u Isusu Kristu, moraju me častiti i iskazivati mi poštovanje istim pozdravom. Ja sam put izabran od Boga, po kojem je On došao ljudima; stoga, poslije Isusa Krista, meni se trebate obratiti kako biste zadobili milost i krepost."⁶⁵

⁶³ idem, p.7. c.5.

⁶⁴ idem, p.7. c.6.

⁶⁵ idem, p. 7.c. 6.

4.10. Pastoralno iskustvo sv. Ljudevita Montfortskoga o učinkovitosti molitve svete Krunice u svim potrebama

113. Što se tiče mene koji ovo pišem, osobno sam vidio djelotvornost ove molitve za obraćanje najtvrdokornijih srdaca. Tijekom jednih misija susreo sam ljude koji nisu bili nimalo dirnuti propovijedima o najstrašnijim istinama, ali su prihvatili moj savjet da svakog dana mole Krunicu te su se potom obratili i potpuno se predali Bogu. Čak sam uočio i ogromnu razliku u ponašanju među stanovništvom župa u kojima sam propovijedao misije: jedni su, napustivši molitvu Krunice ponovno zapali u grijeh; drugi su, ustrajući u njenoj molitvi, sačuvali Božju milost i iz dana u dan rastu u kreposti.

Četrdeseta ruža

114. Blaženi Alan, oci Ivan Dumont i Thomas, ljetopisi sv. Dominika te drugi autori koji su često bili očevici, navode veliki broj izvanrednih obraćanja, koja su postignuta po ovoj divnoj pobožnosti Krunice: obraćanja grješnika i grješnica koji su se vratili na dobar put nakon dvadeset, trideset ili četrdeset godina neurednog života, a kojima nikad prije ništa nije koristilo kao poticaj za obraćanje. Ne navodim ih, da se ne bih suviše odužio, isto kao što ne mogu otkriti ona koja sam vidio vlastitim očima: šutim iz razloga koji se mogu lako naslutiti.

Dragi čitatelju, ako vršiš i propovijedaš ovu pobožnost, iz svog osobnog iskustva ćeš znati više nego čitajući bilo koju knjigu koja obrađuje ovu temu. I sam ćeš se radosno uvjeriti u djelotvornost obećanja koja je Djevica Marija dala svetom Dominiku, Blaženom Alanu, te svima onima koji se zalažu u širenju ove pobožnosti, koja joj je vrlo draga. Gospa, zapravo, uči kršćane svojim i Sinovljevim krepostima, nasljedovanju Isusa Krista, uvodi ih u misaonu molitvu, potiče na pohađanje sakramenata, te na ozbiljno nastojanje oko kreposti i dobrih djela. Osim toga pridonosi zadobivanju mnogih dragocjenih oprosta, koje ljudi ne poznaju samo zato što im propovjednici o njima gotovo nikad ne govore, ograničavajući se na male, danas uobičajene, propovjedi o svetoj Krunici. Propovjedi koje ponekad izazivaju divljenje, ali nimalo ne poučavaju.

115. Da ne duljim zadovoljit ću se da ti kažem s blaženim Alanom da je Krunica izvor i riznica svakog dobra. Zahvaljujući Krunici: grješnici zadobivaju oprost; onima koji žude za savršenstvom žeđ biva ugašena; sužnjima se kidaju okovi; ožalošćeni pronalaze radost; napastovani pronalaze mir; ubogi dobivaju pomoć; redovnici se obnavljaju; neuki se poučavaju; živi likuju nad ispraznostima; pokojnima dolazi u obliku utjehe iščekivano milosrđe.⁶⁶

“Želim – reče jednog dana Djevica Marija blaženom Alanu – da vjernici pobožni mojoj Krunici postignu milost i da budu blagoslovljeni od mog Sina za života, u smrti i nakon smrti. Želim da budu oslobođeni svake vrste ropstva, da budu pravi kraljevi sa krunom na glavi i žezlom u ruci u vječnoj slavi. Amen.”

Peta desetica: SVETI NAČIN MOLJENJA KRUNICE

Četrdeset prva ruža

5.1. Razlozi plodnosne i neplodnosne molitve svete Krunice

116. Ne dužina već žar molitve sviđa se Bogu, ona privlači i osvaja njegovo srce. Jedna jedina dobro izmoljena *Zdravo Marijo* zaslužnija je nego sto i pedeset slabo izmoljenih. Gotovo svi

⁶⁶ J.A. Coppestein, B.F., *Alani Redivivi, Tractatus Mirabilis*, p.1. c. 3.

katolici mole Kronicu, ili jedan njen dio ili barem nekoliko desetica. Zašto je onda tako malo onih koji ispravljaju svoje nedostatke i napreduju u krepostima, ako ne zato što ne mole ove molitve onako kako bi trebali moliti?

117. Pogledajmo dakle, na koji je način potrebno moliti kronicu, kako bi molitva bila Bogu ugodna, te da bi nas posvetila. Prije svega, onaj koji moli Kronicu mora živjeti u Božjoj milosti ili barem odlučiti izići iz stanja grijeha, jer po teološkom nauku, dobra djela i molitve učinjene u smrtnom grijehu su mrtva djela, gube svoju vrijednost, nisu Bogu ugodna, i nemaju nikakve zasluge za vječni život. Tako treba shvatiti ono što je napisano: *Njegova hvala ne dolikuje ustima grješnika* (Sir 15,9).

Pohvale, anđeoski pozdrav, Zdravo Marijo i sam Oče Naš ne mogu biti ugodne Bogu, ako ih je izmolio grješnik koji se ne kaje: *Ovaj me narod časti usnama, ali mu je srce daleko od mene* (Mk 7,6). Osobe koje postaju članovi mojih bratovština – govori Isus Krist – i svakog dana mole Kronicu, ili jedan njezin dio, bez ikakvog pokajanja za vlastite grijeha “istina, časte me usnama, ali im je srce daleko od mene”.

Rekao sam: “... ili barem odlučiti izići iz stanja grijeha”: jer ako bi bilo apsolutno potrebno biti u milosti Božjoj da bi naše molitve bile ugodne Bogu, to bi značilo da oni koji su u smrtnom grijehu nikada se ne bi mogli moliti, dok je upravo njima molitva potrebija nego pravednima. Ovo je zabluda koju je Crkva osudila iz razumljivih razloga: kad bi to bilo tako, grješniku ne bi nikada trebalo savjetovati da moli Kronicu, jer bi mu to bilo uzaludno!

Kad bi s odlukom da ostanemo u grijehu i bez ikakve namjere da ga se oslobodimo, postali članom bratovštine Presvete Djevice ili molili Kronicu ili kakovu drugu molitvu, ubrajali bismo se u lažne Marijine štovatelje, one ohole i nepokajane, koji pod njenim plaštem, sa škapularom na prsima i kronicom u ruci idu vičući: “Djevice sveta, o Djevice dobra, ja te pozdravljam Marijo”. A istovremeno Isusa razapinju na križ i okrutno ga ranjavaju svojim grijesima, padajući tako sa stolica najsvetijih Marijinih bratovština u pakleni oganj.

118. Svima dakle preporučamo Kronicu: pravednima da sačuvaju Božju milost i rastu u njoj, grješnicima da napuste putove grijeha. Daleko od nas da potičemo grješnika da učini plašt Marijine zaštite, plaštem osude pod kojim bi mogao skriti svoje vlastite grijeha i preokrenuti Kronicu, lijek za svako zlo, u zlokobni i smrtonosni otrov. Uzoran kada padne, padne u najveće izopačenosti. *Corruptio optimi pessima*.

Učeni kardinal Hugues kaže: “Potrebno je da budemo čisti poput anđela, da bismo se mogli približiti Presvetoj Djevici i uputiti joj anđeoski pozdrav.” Jednom je sama Gospa, nekom bludniku koji je svakog dana molio Kronicu, pokazala prekrasne plodove na jednom ogavnom poslužavniku. On se zgrozio nad tim prizorom, a Marija mu reče: “Evo kako me služiš. Ti mi uistinu prikazuješ prekrasne ruže, ali na jednom prljavom i oskvrnutom poslužavniku. Sam prosudi da li ja to mogu cijiniti!”⁶⁷

Četrdeset druga ruža

5.2. Sabrana molitva svete Krunice; namjerne i nenamjerne rastresenosti

119. Da bismo dobro molili, nije dovoljno iznijeti svoje prošnje moleći kronicu, najljepšu među molitvama; potrebna je i velika usredotočenost, jer Bog više sluša glas srca, nego glas koji dolazi s usana. Kad bismo molili svojevoljno rastreseni, time bismo iskazivali veliko nepoštovanje prema Bogu, što bi učinilo neplodonosnima naše Krunice, a nas ispunilo grijesima. Možemo li očekivati od Boga da nas sluša, ako mi sami sebe ne slušamo?

Zar dok molimo, strahopoštovanja dostojno Božje Veličanstvo, koje promatra zemlju i na njoj pobuđuje strepnju, da se namjerno bavljamo trčkarajući za leptirom? To bi značilo

⁶⁷ *Ros.myst.* p.8. c. 1.

da želimo udaljiti od sebe blagoslov ovog velikog Gospodina, te tako riskirati da padnemo u prokletstvo kojim On prijete onima koji nemarno čine djela Božja: *Proklet bio tko nemarno obavlja djela Božja* (Jr 48,10).

120. Istina, nije ti moguće moliti Kronicu bez makar jedne nenamjerne rastresenosti. Naprotiv, jako je teško izmoliti i samo jednu *Zdravomariju*, bez da nam, uvijek nemirna mašta, ne oduzme mrvicu naše pažnje. Ali je ipak možeš moliti bez namjernih rastresenosti, te moraš unaprijed poduzeti sve potrebno za očuvanje pažnje i smanjivanje nenamjerne rastresenosti.

Da bi to postigao, uđi u Božju prisutnost: zamisli da te promatraju Bog i njegova sveta Majka, da Anđeo čuvar, koji je tebi s desna, prikuplja tvoje *Zdravomarije*, ako su dobro izmoljene, kao jednako toliko ruža, kojima će načiniti krunu Isusu i Mariji; potom zamisli da tebi s lijeva obilazi đavao, tražeći da proždere tvoje *Zdravomarije*, ako su izmoljene bez pažnje, pobožnosti i čednosti, te da ih zabilježi u knjigu smrti. Pogotovu, nemoj zaboraviti prikazati pojedine desetice na čast otajstava, niti tijekom kontemplacije, zaboraviti sebi predočiti Našeg Gospodina i njegovu svetu Majku u otajstvu kojeg kaniš častiti.

121. U životopisu blaženog Hermana iz reda Premonstrateza⁶⁸ može se pročitati, da kada bi on pobožno i sabrano molio Kronicu, razmišljajući o otajstvima, ukazivala bi mu se Presveta Djevica sjajna od svjetlosti, u veličanstvenoj i očaravajućoj ljepoti. S vremenom se njegova pobožnost ohladila. Kronicu je molio nepažljivo i na brzinu. Tada mu se Marija ukaza izborana, sjetna i rastužena lica. Herman se začudi toj promjeni, ali mu Majka Božja reče: “Ukazujem ti se onakvom kakvom me sada vidiš u svojoj duši, jer se već neko vrijeme odnosiš prema meni kao prema kakvoj nepoznatoj osobi dostojnoj prezira. Gdje je vrijeme kad si me, svjestan mojih otajstava i moje veličine, pozdravljao sa smjernim poštovanjem?”

Četrdeset treća ruža

5.3. Borba protiv rastresenosti i đavolskih napasti

122. Nijedna molitva ne donosi toliko zasluga duši, niti više slavi Isusa i Mariju, kao dobro izmoljena Krunica. Ali ipak, teško ju je moliti onako kako bi trebalo i potrebno je mnogo truda da se u tome ustraje, upravo zbog posebnih rastresenosti koje se skoro prirodno javljaju uslijed neprestanog ponavljanja iste molitve. Kada se moli mala služba Marijina ili sedam Psalama, ili druge molitve, raznolikost izraza i različitost riječi zaustavljaju maštu i preporučaju duh i kao posljedica na taj način pomažu duši dobro moliti te molitve.

Ali u Krunici, koja zahtjeva neprestano ponavljanje *Očenaša* i *Zdravomarije* uvijek u istom obliku, vrlo je teško ne dosađivati se ili čak i ne uspavati se ili ne napustiti molitvu svete Krunice i potražiti kakvu drugu ugodniju i manje dosadnu molitvu. Stoga, ako želimo ustrajno moliti Kronicu, moramo imati neusporedivo dublju pobožnost od one koju zahtjeva bilo koja druga molitva, pa i sam Davidov Psalterij.

123. Povećanju poteškoća pridonose, bilo naša prevrtljiva mašta koja gotovo nikad ne miruje, bilo zloba đavla koji neumorno pokušava odvući našu pažnju i spriječiti nas u molitvi. Što sve zlobni duh nije spreman učiniti protiv nas kada vidi kako smo odlučni moliti Krunice s nakanom da predusretremo njegove zamke? Uvećava našu urođenu slabost i našu lijenost prije nego li i započnemo moliti; povećava dosadu, rastresenosti i umor.

Ukratko, tijekom molitve nas opsjeda sa svih strana, da bi mogao, nakon što izmolimo Kronicu s mnogo napora i rastresenosti, izrugivati nam se i govoriti: “Tvoja molitva ništa ne vrijedi; tvoja Krunica nema nikakvu vrijednost, bilo bi ti bolje da si radio, bavio se svojim obvezama. Ne uočavaš li da gubiš vrijeme rastreseno brbljajući usmene molitve, dok bi sa pola sata provedenih u meditaciji ili čitajući kakvu dobru knjigu postigao mnogo više koristi?”

⁶⁸ *Chronica Virginis*, anno 1235.

Sutra kada budeš manje pospan molit ćeš pažljivije. Ostatak Krunice ostavi za sutra!” Na taj način davao uspijeva svojom lukavošću nagovoriti te da zapostaviš cijelu krunicu ili jedan njen dio, da zamijeniš krunicu drugom molitvom, ili da je barem odgodiš.

124. Ne vjeruj mu, dragi subrate Krunice i ohrabri se ako je tijekom cijele Krunice tvoja mašta bila ispunjena rastresenošću i čudnim mislima koje si, čim si ih uoči, pokušavaosi ih odagnati što si bolje mogao. Tvoja je Krunica toliko bolja koliko je zaslužnija; ona je toliko zaslužnija koliko je teža; toliko je teža koliko je manje prirodno duši ugodna, i više uznemirivana dosadnim mravima i mušicama koje lutaju bez reda i protivno tvojoj volji vrte se u mašti te ne dopuštaju duši da uživa u onom što govori niti da se odmori u miru.

125. Čak i onda kad se moraš boriti protiv rastresenosti tijekom cijele Krunice, bori se hrabro sa oružjem u ruci, to jest nastavi je moliti iako bez ikakve slasti ili osjetne utjehe. Bit će to strašna, ali i spasonosna bitka za vjernu dušu.⁶⁹ Naprotiv, ako položiš oružje, to jest, ostaviš svoju Krunicu, biti ćeš pobijeden. I tada će te davao, koji je trijumfirao nad tvojom voljom, ostaviti na miru, ali na sudnji dan, spočitavat će ti tvoju malodušnost i nevjernost. *Onaj koji je vjeran u malim stvarima, vjeran je i u velikim* (Lk 16,10): onaj koji vjerno potiskuje male rastresenosti tijekom vrlo kratke molitve, taj će biti vjeran u velikim stvarima. Ništa nije sigurnije od ovog: to su riječi Duha Svetoga! Hrabro dakle, vi dobri sluge i vjerne sluškinje Isusa i njegove svete Majke, koji ste odlučili svakog dana moliti Krunicu!

Neka vas nikada mnogobrojne mušice – nazovimo tako rastresenost koja vas muči tijekom molitve – ne uspiju podlo navesti na to da napustite druženje s Isusom i Marijom, u kojem se nalazite dok molite Krunicu. Malo naprijed ću vam predložiti nekoliko sredstava kojima možete umanjiti rastresenost.

Četrdeset četvrta ruža

5.4. Praktični savjeti za dobro moljenje svete Krunice

126. Nakon što zazoveš Duha Svetoga, da bi dobro molio Krunicu, na trenutak se saberi pred Bogom, i na način koji ćeš kasnije vidjeti, prikaži pojedine desetice.⁷⁰ Prije nego što započneš deseticu, zaustavi se na trenutak, duže ili kraće, ovisno o vremenu kojim raspolažeš, kako bi sagledao otajstvo koje slaviš, te po tom otajstvu i po zagovoru Presvete Djevice, uvijek traži jednu od kreposti koja je na poseban način sadržana u tom otajstvu i koja ti je najpotrebnija. Najviše pazi na dvije pogreške koje čine gotovo svi oni koji mole Krunicu.

Prva, da ne formuliraju nikakvu nakanu prije nego počnu moliti; ako ih pitaš zašto mole, ne znaju odgovoriti. Zbog toga uvijek imaj na pameti da moliš za neku milost; da nasljeduješ neku krepost ili da se oslobodiš nekoga grijeha. Druga greška, u koju se redovno pada moleći Krunicu, je ta da već od početka molitve mislimo samo na to da je što prije završimo. Do toga dolazi jer se Krunica smatra jednom tegobnom pobožnom vježbom koja

⁶⁹ I drugi sveci govore o iskustvima takve molitve bez ikakve osjetne utjehe koja je strašna ali donosi puno plodova duši. Takva iskustva i ta molitva su veliki znak napretka na putu svetosti i vezana je uz nutarnja čišćenja. Tako sv. Ivan od Križa kaže: “Prva je noć strašna za osjete, no druga se ne može usporediti s njom, jer je jednostavno užasna i strahovita za duh... Nešto drugo veoma žalosti i muči dušu a to je da joj tamna noć drži vezane duševne moći, tako da ne može kao prije uzdizati osjećaje i pamet k Bogu niti mu se može moliti.” (*Taman noć* I, 8, 2; II, 8,1.). Blaženi pater Pio potanko opisuje takvo svoje iskustvo: “ Stanje moje duše je ogorčeno, užasno i zastrašujuće. Sve oko mene i u meni je tama, tama u razumu, žalost u volji, nemir u sjećanjima, samo misao na čistu vjere me drži na nogama... dragi moj oče, umjesto utjehe primam veća mučenja. Kad bih barem mogao moliti i vikati. Izgleda mi kao da Isus odbacuje moje molitve.” (*Pensieri, esperienze, suggerimenti*, San Giovanni Rotondo 1995., st.109 i 115).

⁷⁰ Montfort jako insistira na ovom načinu moljenja krunice. U tu svrhu sam svetac je sastavio cijelu metodu moljenja svete krunice koju donosimo u dodatku ovog izdanja.

nas jako opterećuje dok je ne izmolimo, pogotovo ako smo se na to obvezali u savjesti, ili ako smo je, protivno našoj volji, dobili za pokoru.

127. Žalosno je vidjeti kako većina osoba moli Kronicu. Mole je začuđujućom brzinom, i djelomično gutajući riječi!... A da i ne spominjemo, da se ni najzadnjem čovjeku ne bi htjelo na tako smiješan način iskazivati poštovanje, dok se istovremeno misli da se tako časte Isus i Marija!... I onda zašto se čuditi što najsvetije molitve kršćanske vjere ostaju skoro bez ploda i što nakon tisuću ili deset tisuća izmoljenih Krunica nismo svetiji nego prije? Zaustavi, molim te dragi subrate, svoju uobičajenu žurbu dok moliš Krunice. Zaustavi se na pola *Očenaša* i *Zdravomarije*, te napravi jednu kraću pauzu nakon riječi koje ću ti označiti križićem:

Oče naš koji jesi na nebesima + Sveti se ime tvoje + dođi kraljevstvo tvoje + budi volja tvoja + kako na nebu tako i na zemlji +. Kruh naš svagdašnji + daj nam danas + i otpusti nam duge naše + kako i mi otpuštamo dužnicima našim + i ne uvedi nas u napast nego izbavi nas od zla. Amen.

Zdravo Marijo, milosti puna, + Gospodin s tobom + blagoslovljena ti među ženama + i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus. + Sveta Marijo, Majko Božja + moli za nas grješnike + sada i na času smrti naše. Amen.

Zbog loše navike da moliš na brzinu, bit će ti možda, u početku teško slijediti ove pauze, ali jedna desetica izmoljena na ovako miran način bit će ti plodonosnija od tisuću Krunica izmoljenih na brzinu, bez razmišljanja i bez pauze.

128. Blaženi Alan i ostali pisci, među kojima i Belarmino, donose priču o dobrom svećeniku koji je trima sestrama, koje je ispovijedao, savjetovao da svakog dana pobožno mole Kronicu tijekom cijele godine, s ciljem da učine Blaženoj Djevici Mariji prekrasnu haljinu slave. Radi se – on je govorio – o tajni koja je s neba objavljena. Poslušne, tri sestre su tijekom cijele godine točno slijedile savjet. I zaista, na dan Svijećnice, uvečer, kada su već bile u postelji, u sobu im uđe Gospa u društvu svete Katarine i Janje. Bila je obučena u haljinu koja se sjajila od svjetla; na njoj su zlatnim slovima bile napisane riječi pozdrava: *Zdravo Marijo, milosti si puna*. Nebeska Kraljica se približila postelji najstarije sestre i reče: “Pozdravljam te, kćeri moja! Ti si me tako često i tako lijepo pozdravljala: sada ti dolazim zahvaliti na prekrasnoj haljini koju si mi načinila.” I njene pratilje, dvije svete djevice, zahvale djevojci, a zatim sve tri nestanu.

Sat vremena kasnije, presveta Djevica se ponovno vrati, opet u pratnji dviju svetica. Ovog puta obučena u zelenu haljinu, bez zlatnog veza i bez ikakvog sjaja. Približi se postelji druge sestre i zahvali joj na haljini koju joj je načinila moleći Kronicu. Ova primijeti da je u prvom ukazanju Gospina haljina bila mnogo ukrašenija i zapita za razlog te razlike. “Zato, - odgovori Marija – što mi je tvoja starija sestra, moleći Kronicu bolje od tebe, načinila puno ljepšu haljinu.” I nestane.

Otprilike pola sata kasnije, Gospa se ponovno ukaza obučena u izderane i prljave dronjke. Približi se najmlađoj sestri i reče joj: “Kćeri moja, ovako si me obukla, zahvaljujem ti.” Potpuno smetena djevojka uzvikne: “Ali zar je to moguće, Gospo moja! Ja da sam vas tako loše obukla? Oprostite mi i dopustite mi još malo vremena, kako bi vam mogla, bolje moleći Kronicu, načiniti ljepšu haljinu!”

Kad je prestalo ukazanje, jedna jako ožalošćena djevojka ode kod ispovjednika kako bi mu ispričala što joj se dogodilo. Svećenik nju i sestre nagovori da još jednu godinu mole Kronicu, ali ovog puta s više truda i pobožnosti; ove tako i učine. Nakon godinu dana, istog dana Svijećnice, u sumrak se sestrama ponovno ukaza Gospa. Isto kao i prvog puta bila je u pratnji svete Katarine i Janje koje su nosile krune, i Gospa bijaše obučena u jednu zaista prekrasnu haljinu. Reče im: Budite sigurne, kćeri moje: doći ćete u Raj. Već sutra ćete tamo ući i vaša će radost biti velika.” Sestre jednostavno odgovore: “Naše je srce spremno, ljubljena Gospo; ništa drugo ne želimo.” Ukazanje prestane.

Te iste noći, osjetivši se slabo, pošalju po ispovjednika, prime posljednju pomast i zahvale mu što ih je naučio ovoj svetoj molitvi. Slatko iščekivanje potraje do Povečerja kada se ukaza Gospa u pratnji velikog mnoštva djevoja i preobuče sestre u tunike bjelje od snijega. Tri sretnice se upute prema domu nebeskome, dok je Anđeoski zbor pjevao: “Dodite, zaručnice Kristove, i primit ćete krunu koju ste vi same pripravile za vječnost”.⁷¹

Iz ove zgrade proizlaze mnoge poruke: 1. koliko je važno imati dobre duhovne vođe koji savjetuju svete vježbe pobožnosti, a posebno Krunicu; 2. koliko je korisno pažljivo i pobožno moliti Krunicu; 3. koliko je blaga i milosrdna Gospa prema onome tko se kaje za prošlost i odluči da će ubuduće bolje živjeti; 4. koliko ona velikodušno uzvraća za života, u smrti i u vječnosti, za sve one male usluge koje za nju vjerno činimo.

Četrdeset peta ruža

129. Nadodajem da Krunicu valja skrušeno moliti, ako je moguće na koljenima, skupljenih ruku s Krunicom u ruci. Ipak, onaj tko je bolestan, može je moliti u postelji, onaj tko ja na putu hodajući, onaj tko je nemoćan i ne može klečati, može je moliti sjedeći ili stojeći na nogama. Dobro ju je moliti i dok se bavimo vlastitim poslovima koje nam nije moguće prekinuti zbog staleških obaveza.

Fizički rad ne ometa usmenu molitvu. Istina, naša duša budući da je ograničena djelovanjem vlastitih sposobnosti, kada je zauzeta fizičkim radom, manje je koncentrirana na duhovne djelatnosti, kakva je, primjerice, molitva. Ipak, ako je to potrebno, i takva molitva ima svoju vrijednost u očima Presvete Djevice koja više cijeni dobru volju, nego izvanjski čin.

130. Savjetujem ti da molitvu Ružarija raspodijeliš na tri krunice u tri različita doba dana: to je bolje nego moliti svih petnaest desetica jednu za drugom. Ako ne možeš pronaći dovoljno vremena da izmoliš odjedanput krunicu- trećinu ružarija- moli sad jednu, sad drugu deseticu; na taj ćeš način uspjeti izmoliti cijeli Ružarij prije nego što pođeš na počinak, usprkos tvojim obavezama.

U ovome nasljeduj vjernost svetog Franje Saleškoga. Jednom, kad je zbog dnevnih posjeta bio jako umoran, sjeti se oko ponoći da mu je još preostalo izmoliti nekoliko desetica Krunice. Kleknuo je i izmolio ih prije no što je pošao u postelju, iako ga je njegov ispovjednik, vidjevši ga umornog, pokušao nagovoriti da molitvu ostavi za sljedeći dan. Nasljeduj još vjernost, skromnost i pobožnost onog svetog redovnika koji se spominje u ljetopisu svetog Franje, a koji je običavao prije objeda skromno i usredotočeno izmoliti jednu Krunicu. O tome sam prije govorio.

Četrdeset šesta ruža

5.5. Važnost zajedničke molitve svete Krunice

131. Između svih načina moljenja Krunice, psalmirati, to jest javno moliti krunicu u dva kora, je onaj koji Bogu iskazuje najviše slave, najspasonosniji je za dušu i njega se đavao najviše boji. Bog voli zajednice. Anđeli i sveci na nebu združeni, neprestano pjevaju slavu Bogu; na zemlji, udruženi u svojim zajednicama, pravednici dan i noć zajedno mole. Naš je Gospodin izričito preporučio Apostolima i učenicima zajedničku molitvu, onda kada je obećao da će biti s njima, svaki put kada se dvije ili tri osobe nađu da u Njegovo ime zajedno mole. Koje li radosti, imati Isusa među nama! Da bi je postigli, dovoljno se udružiti u molitvi Krunice.

⁷¹ J. A. Coppestein, B.F., *Alani Redivivi, Tractatus Mirabilis*, c. 70.

Prvi su se kršćani često okupljali da zajedno mole, iako su bili proganjeni, i iako su carevi zabranjivali njihova druženja: više su voljeli izložiti se smrti nego li se odreći zajedničkih sastanaka i biti u društvu Isusa Krista.

132. Zajednička molitva je spasonosnija za dušu: 1. jer je duh redovito budniji u zajedničkoj molitvi, nego u onoj osobnoj; 2. jer kad su sjedinjene, molitve pojedinca se stapaju u molitvu cijele zajednice, to jest sve zajedno čine jednu molitvu. Zbog toga ako netko ne moli dovoljno dobro, netko drugi iz zajednice tko moli bolje, nadoknađuje manjkavost ovog prvog. Jači podupire slabijega, gorljivi prenosi svoj žar na mlakoga, bogati obdaruje siromaha, loši ulazi među dobre. Kako prodati mjericu kukolja? Dovoljno ju je pomiješati sa četiri ili pet mjerica dobrog žita, i sve je prodano!

3. Onaj tko sam moli Krunicu, ima zasluge jedne Krunice, a onaj tko je moli zajedno s trideset osoba, primit će zasluge za trideset Krunica: takvi su zakoni zajedničke molitve. Velika prednost, ah kolika korist!

4. Urban VIII., vrlo zadovoljan što se pobožno molila Krunica u dva kora na mnogim mjestima u Rimu, pogotovo u Minervinom samostanu, dodijelio je sto dana oprosta svaki put kad se Krunica moli u dva kora, *toties quoties* (Kratko *Ad perpetuam rei memoriam* iz 1626.) Tako svaki put kad se zajednički moli Krunica, dobije se sto dana oprosta.⁷²

5. Zajednička je molitva učinkovitija od osobne da ublaži Božju srdžbu i privuče njegovo milosrđe. Crkva je vođena Duhom Svetim, uvijek poticala na nju u vrijeme nesreća i opće oskudice. Papa Grgur XIII. je izjavio u papinskoj Buli da treba smatrati istinom da su javne molitve i procesije bratovština svete Krunice mnogo pridonijele da se od Boga zadobije velika pobjeda kršćana nad turskom flotom u Lepantskom zaljevu, prve nedjelje u listopadu, 1571. godine.

133. Ljudevit Pravedni, svete uspomene, prilikom opsade La Rochelle-a, gdje su buntovni krivovjernici imali svoju utvrdu, pisao je majci kraljici da zapovijedi javne molitve kako bi pobijedili. Kraljica je odredila da sav narod moli Krunicu u dominikanskoj crkvi u predgrađu Pariza, *Saint- Honoré*. Nadbiskup je odobrio tu odredbu i 20. svibnja 1628. započela je pobožnost. Tom su događaju prisustvovala kraljica i kraljeva majka, vojvoda iz Orléansa, kardinali La Rochefoucault i De Bérulle, mnogi crkveni dostojanstvenici, cijeli dvor i jedan veličanstven skup naroda.

Nadbiskup je čitao naglas meditacije o otajstvima Krunice. Započinjao je, *Oče naš* i *Zdravo Marijo* prije svake desetice, a redovnici s prisutnima su odgovarali. Na kraju su u procesiji nosili Gospinu sliku i pjevali litanije. Ceremonija se divnom gorljivošću ponavljala svake subote, a nebeski je blagoslov bio više nego vidljiv: kralj je, na Kraljevskom otoku trijumfirao nad Englezima, a nešto kasnije, na dan Svih Svetih te iste godine pobjednički je ušao u La Rochelle. To jasno pokazuje snagu javne molitve.

134. Na kraju, đavao se mnogo više boji Krunice kada je zajednički molimo, jer se tako formira vojska koja će ga napasti. On, ponekad, lako trijumfira nad molitvom pojedinca, ali mu to jako teško uspijeva kada molimo s drugima. Lako je slomiti jedan prut, ali ako mu pridodamo još pruća i načinimo snop, neće se više lako slomiti. *Vis unita fit fortior*: Zajedništvo čini snagu. Vojnici se udružuju u vojne korpuse kako bi pobijedili neprijatelja, zlobnici se često udružuju u svojim razuzdanostima i igrama; i sami đavli se udružuju kako bi nas uništili. A zašto se onda i kršćani ne bi udružili da uživaju u Isusovoj prisutnosti, ublaže Božju srdžbu, privuku njegovu milost i milosrđe, te na kraju s više snage pobijede i protjeraju đavle?

⁷² Sv. Ljudevit govori o crkvenoj praksi oprosta kakvu je on poznavao u svoje vrijeme. Crkva je danas zajedničkoj molitvi svete krunice udijelila potpuni oprost koji se može primijeniti za žive i mrtve uz uobičajne uvjete. Više o tome možete pročitati u našoj napomeni prije broja 96 ovog izdanja.

Dragi subrate svete Krunice, bilo da živiš u gradu ili na selu, u blizini župe ili kakve kapelice, idi tamo barem svake večeri, i uz dopuštenje crkvenog predstavnika, moli zajedno Krunicu s onima koji ti se žele pridružiti. A ako nisi u mogućnosti ići u crkvu, čini to u svojoj kući ili u kući neke druge osobe iz mjesta.

5. 6. Plodovi obnove kršćanskog duha koje je sv. Ljudevit zadobio u pučkim misijama po molitvi svete krunice

135. Krunica je pobožna vježba koju je Bog, u svom milosrđu, potaknuo u mjestima gdje sam ja propovijedao misije, s namjerom da sačuva i umnoži plodove misija te da spriječi ponovni pad u grijeh. Prije nego li se uvela molitva Krunice, u tim su se selima i mjestima mogle vidjeti samo igre, opaćine, razuzdanosti, nečednost, razvratnost, krivokletstva, svađe i rastave. Čule su se samo nemoralne pjesme i riječi dvosmislena značenja. Sada se tamo čuju samo himni i melodija *Očenaša* i *Zdravomarije*. Vide se samo sveta okupljanja od dvadeset, trideset, sto ili više osoba, koje se skupljaju u dogovoreno vrijeme, kako bi, poput redovnika, pjevali hvale Bogu. U nekim se mjestima običava svakog dana zajednički moliti Krunicu, u tri različita doba dana. Kakvog li nebeskog blagoslova!

Kako posvuda ima odbačenika budite sigurni da ih ima i tamo gdje vi živite. Budite sigurni: i kod vas neće nedostajati osoba koje će zanemariti dolazak na molitvu svete Krunice. Možda će vam se čak i smijati, te ogovaranjem i lošim primjerom poduzimati sve moguće da vas spriječe u ustrajnoj molitvi svete Krunice. Ali, nemojte odustati i nemojte se čuditi njihovim reakcijama. Jer, jednog će dana ovi nesretnici u paklu biti zauvijek odvojeni od Boga i njegova raja, i zato je potrebno da se oni već u ovom svijetu počnu odvajati od zajedništva s Isusom Kristom, te od njegovih vjernih slugu i službenica.

Četrdeset sedma ruža

5.7. Primjer Isusa Krista molitelja i važnost molitve

136. Narode Božji, predodređene duše, odvojite se od zlih; da biste im izmakli i spasili se od onih koji se gube zbog bezbožnosti, nepobožnosti i lijenosti, bez oklijevanja odlučite često moliti Krunicu s vjerom, poniznošću, ufanjem i ustrajnošću. Tko ozbiljno promisli o Isusovoj zapovijedi da treba neprestano moliti, razmisli o primjeru kojeg nam je on sam dao i o našoj krajnjoj potrebi za molitvom zbog tmina naše duše, neznanja, slabosti, i naših duhovnih neprijatelja on se neće zadovoljiti molitvom Krunice samo jednom na godinu, kako to zahtjeva bratovština trajne Krunice, ili jednom tjedno, kako propisuje bratovština tjedne Krunice, već ćeš je moliti redovno svakog dana, kako propisuje bratovština dnevne Krunice, iako to ne proizlazi iz druge obveze osim brige za vlastito spasenje.

137. Potrebno je uvijek moliti i nikada ne sustati (usp. Lk 18,1): to su vječne riječi Isusa Krista, kojima trebamo vjerovati i vršiti ih ako ne želimo biti osuđeni. Objasnite ih sebi kako želite, samo da ih ne protumačite na moderan način, s jedinom namjerom da ih živite po uzoru na današnju "modu". Isus Krist nam je dao pravo objašnjenje sa svojim primjerima koje nam je ostavio: *Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih* (Iv 13,15); *Isus iziđe na goru da se pomoli. Tu provede cijelu noć moleći se Bogu* (Lk 6,12).

Kao da Isusu nije bio dovoljan dan, u molitvi je provodio i čitave noći. Isus Krist je svojim apostolima običavao ponavljati ove dvije riječi: *Bdijte i molite!* (Mt 26,14). Duh je slab, a kušnja trajna i uvijek podmukla; bez trajne molitve pad je neizbježan. Apostoli su mislili da je Spasiteljev poziv samo savjet, preblago su po modi tumačili njegovu riječ, i unatoč tome što su se družili s Isusom Kristom, pali su u kušnju, čak i u grijeh.

5.8. Po molitvi svete Krunice dobijamo neophodne milosti za vjerodostojan kršćanski život i za vječno spasenje

138. Dragi subrate, ako želiš živjeti po modi današnjeg vremena i izgubiti dušu; to jest, ako s vremena na vrijeme želiš sebi dopustiti pokoji smrtni grijeh, da bi ga kasnije čim prije ispovjedio, ili pak izbjegavati samo najočitije i najskandaloznije grijeha, brinući se da očuvaš samo svoje prividno poštenje, dakako da ti nije potrebno toliko moliti ili izmoliti toliko Krunica. Dovoljno ti je na brzinu izmoliti pokoru molitvicu ujutro i navečer, koju krunicu koju si dobio za pokoru, te kada ti se prohtije, nesabrano promrmljati nekoliko desetica *Zdravomarija*. Ne treba ti više da bi živio kao formalni kršćanin. Ako bi manje molio, na putu si da postaneš raspušteni slobodnjak; kad bi više molio na putu si da postaneš čudak i bogomoljac.

139. Ako se kao pravi kršćanin, iskreno želiš spasiti i ići stopama svetaca, te želiš potpuno izbjeći pad u bilo koji smrtni grijeh, slomiti svaku đavolsku zamku i ugasiti sve đavolske goruće strijele, onda moli onako kako nas je naučio i zapovjedio Isus Krist. Dakle, potrebno je svakoga dana moliti barem Ružarij, ili neku drugu molitvu jednake vrijednosti.

Rekao sam “barem”, jer ćeš svakodnevno moleći Krunicu zadobiti onoliko milosti koliko je potrebno da se držiš daleko od svakoga smrtnog grijeha, da pobijediš svaku napast usred bujica bezakonja svijeta, koje za sobom često i jače povlače, usred gustih tmina koje potamnjuju i one najprosvjetljenije, među zlim duhovima koji, vještiji više nego ikad, imaju manje vremena za napastovanje, zato napastuju lukavije, profinjenije i s više uspjeha. Oh kojeg li čuda milosti po molitvi svete Krunici, da pobjegneš svijetu, đavlu, grijehu i tijelu, te spašen dođeš u nebo!⁷³

140. Ako ne želiš vjerovati ovome što govorim, vjeruj barem tvom osobnom iskustvu! Pitam te: kada si malo molio, onako kako se obično radi u svijetu, da li si, možda, uspijevao izbjeći neke veće padove i teške grijeha, koji su ti se u tvojoj zaslijepljenosti činili lakima? Stoga otvori oči, i ako želiš sveto živjeti i umrijeti bez grijeha, barem smrtnoga, neprestano moli: moli krunicu svakog dana, onako kako su to činila subraća na samom početku Bratovštine (niže pogledaj dokaz za ovo što govorim).

Kada je Gospa povjerala Krunicu svetom Dominiku, zapovjedila mu je da je moli, i da naredi drugima da je mole svakog dana; zbog toga je svetac primao u Bratovštinu samo one koji su bili spremni prihvatiti svakodnevnu molitvu Krunice. Sada se u Bratovštini redovne Krunice, zahtjeva samo njena tjedna molitva, što treba pripisati hlađenju vjerskoga žara i ohlađenju ljubavi. Više se i ne može očekivati od onog koji moli gotovo protiv svoje volje: ali od početka ne bijaše tako.

141. Treba napomenuti još neke stvari: 1. ako želiš ući u Bratovštinu svakodnevne Krunice, te sudjelovati u molitvama i zaslugama njenih članova, nije dovoljno biti samo članom neke druge udruge ili Bratovštine, zvane redovna, ili osobno obećati da ćeš svakoga dana moliti Krunicu. Trebaš se upisati kod onoga tko ima ovlasti da te primi u tu Bratovštinu, (bilo bi dobro da se i ispovjediš, te pričestiš na tu nakanu), jer redovna Krunica ne sadrži onu svakodnevnu, dok svakodnevna sadrži redovnu.

2. Strogo govoreći, nije nikakav grijeh, niti laki, propustiti svakodnevnu, tjednu ili godišnju molitvu Krunice.

⁷³ Svetac je duboko uvjeren u učinkovitost molitve svete Krunice. On drži da molitva krunice, ako se moli u duhu i po napatcima koje on daje, prije ili poslije sigurno vodi dušu do obraćenja i ustrajnosti u milosti do kraja. U brojevima 4 i 5 Montfort sam daje napatke za to a u brojevima 113 i 135 on donosi svoja svjedočanstva i pastoralna iskustva o toj tajni milosti. U idućem broju 140 on poziva čitatelja da se sam iskustveno uvjeri u to.

3. Ako propustimo molitvu Krunice zbog kakve bolesti, opravdane poslušnost ili potreba, ili pak nesvojevoljno je zaboravimo, tada ne samo da podjednako primaš zasluge, već i sudjeluješ u zaslugama Krunica koje su izmolila tvoja subraća. Dakle, nije potrebno da sutradan moliš dvije Krunice kako bi nadoknadio onu koju nisi izmolio ne svojom krivnjom. Ali ako ti bolest dopušta da moliš barem dio Krunice, to trebaš i učiniti. Gospodine Isuse, blagoslovljena subraća svakodnevnice Krunice, koja svakoga dana stoje uz tebe u Nazaretskoj kućici, pod tvojim Križem na Kalvariji, koji su oko tvoga nebeskog prijestolja, spremni razmatrati i kontemplirati tvoja radosna, žalosna i slavna otajstva! Sretni li su na zemlji zbog tvojih posebnih milosti kojima ih obilno obasipaš, a koliko će tek biti sretni u nebu kada će te na poseban način hvaliti u vjeke vjekova.

5.9. Treba moliti Krunicu s vjerom nehajnom za izvanredne doživljaje, poniznošću, ufanjem i u suhoćama

142. Krunicu treba moliti s vjerom, sjećajući se Isusovih riječi: *Sve što god moleći pitate, vjerujte da ste to već primili i bit će vam* (Mk 11,24). On će ti reći: *Idi, neka ti bude kako si vjerovao*” (Mt 8,13). *“Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga... Ali neka ište s vjerom, bez ikakva sumnjanja(Jk 1,6) moleći Krunicu, i bit će mu dano.*

143. Osim toga, potrebno je moliti ponizno, poput carinika. On je molio klečeći na zemlji, a ne s jednim podignutim koljenom ili u klupi kako više manje rade oholi svjetovnjaci. Stajao je u dnu hrama, ne u svetištu kao farizej; držao je oči prikovane za zemlju, ne usuđujući se niti pogledati prema nebu; nije, poput farizeja, visoko držao glavu, niti je promatrao uokolo. Udarao se u prsa, priznajući da je grešnik i moleći oprost: *Bože, milostiv budi meni grješniku* (Lk 18,13); a ne poput farizeja koji se uznosio zbog svojih dobrih djela i prezirao druge u svojim molitvama.

Čuvaj se, dakle, nemoj nasljedovati farizejevu oholu molitvu, koja ga je učinila još tvrdokornijim i prokletijim. Radije se povedi za poniznim carinikom u svojim molitvama, koje mu pribaviše oprostjenje njegovih grijeha.

Izbjegavaj sve posebnosti, i nemoj željeti, niti moliti za posebne objave ili izvanredne milosti, koje ponekad Bog daruje nekim Svecima dok mole Krunicu. Dosta ti je čista vjera. Sada kada su Evanđelje, sve pobožnosti i vjerske dužnosti dovoljno utvrđene, potrebna ti je samo vjera.

U vrijeme suhoće, odbojnosti ili nutarnje žalosti, nemoj nikada izostaviti ni najmanji dio Krunice: time bi pokazao svoju oholost i nevjernost.⁷⁴ Naprotiv, kao pravi Isusov i Marijin atleta, svejedno moli *Oče naš* i *Zdravo Marijo* bez da išta vidiš, osjećaš ili uživaš kakvu utjehu; jednostavno u potpunoj suhoći moli svoje *Očenaše* i *Zdravomarije* razmatrajući koliko bolje možeš otajstva. Nemoj željeti kolačić ili marmeladu, kako to običavaju djeca, da bi jeo kruh svagdašnji. Naprotiv kako bi što bolje nasljedovao Isusa Krista u smrtnoj agoniji, ponekad produži molitvu Krunice upravo onda kada moleći osjećaš veće teškoće. Tako će se moći reći i o tebi ono što je rečeno o Isusu: *A kad je bio u smrtnoj stisci, još je žarče molio* (Lk 22,44).

144. Na kraju, moli s puno povjerenja koje se temelji na dobroti i beskrajnoj Božjoj darežljivosti, te na Isusovim obećanjima. Bog je izvor žive vode koja se izljuje u srce onog koji moli. Isus, to su Očeva vječna prsa, puna mlijeka, svake milosti i istine. Najveća želja koju Otac ima za nas jest udijeliti nam ove spasonosne vode svoje milosti i milosrđa. Doista,

⁷⁴ I drugi sveci naglašavaju važnost molitve u takvim iskustvima suhoće. Sv. Ivan od Križa piše: “Nikada ne propustiti molitvu kad nadodu suhoće i poteškoće, sa svim tim ustraj u njoj, jer Bog često želi spoznati što je u duši, a to se ne dokazuje lakoćom ni užitkom.” (*Gradi di perfezione, - Stupnjevi savršenstva* 9. u *Opere*, Rim 1963, st. 1079.).

On u molitvi viče: *O svi vi koji ste žedni pravednosti, koji tražite Gospodina, dođite na vodu* (Iz 55,1). Dođite i pijte moje vode u molitvi, a ako ga ne molimo, on se žali da smo ga napustili: *Oni ostaviše mene, izvor žive vode* (Jer 2,13).

Moliti milost od Gospodina Našega Isusa znači pružiti mu zadovoljstvo, zadovoljstvo veće od onog kojeg osjeća dojlja dok se dijete hrani njezinim mlijekom. Molitva je vodovod Božje milosti i izvor milosrđa Isusa Krista. Ako se u molitvi ne približimo njemu i ne primamo hranu koju nam je pripremio, kako bi to trebala činiti sva Božja djeca, on se pun ljubavi tuži. *Do sada ništa niste tražili... molite i dat će vam se, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se* (Mt 7,7). S nakanom da u nama pobudi veće povjerenje u molitvu, On se sam za to pobrinuo i uvjerava nas da će nam Otac dati sve što smo tražili u njegovo ime (usp. Iv 14,13).

Četrdeset osma ruža

5.10. Treba ustrajno molitvi svetu Krunicu i razloži zašto Bog ponekad odugovlači s uslišanjem naših molitava

145. Povjerenju trebamo dodati i ustrajnost: samo onaj koji ustrajno moli, traži i kuca, primit će, pronaći će i ući će. Nije dovoljno moliti mjesec dana, godinu, deset ili dvadeset godina da bismo izmolili neku milost od Gospodina. Ne smije nam dosaditi, treba moliti Krunicu do smrti i biti odlučan da ćeš izmoliti ono što tražiš za vlastito spasenje ili umrijeti. Našu ustrajnost u molitvi i povjerenje u Boga treba pratiti spremnost na smrt, sve dok sa Jobom ne ponovimo: *Kad bi me i ubiti htio i dalje bi se u njega pouzdavao*⁷⁵ i od njega ću očekivati ono što tražim.

146. Darežljivost velikih i bogatih ljudi svijeta očituje se u pružanju pomoći onim osobama kojima je ta pomoć potrebna, i to prije nego li one to same zatraže. Bog, naprotiv, očituje svoju veliku darežljivost time što pušta da ga dugo molimo i tražimo od njega milost koju želi udijeliti. Dapače, što je veća i dragocjenija milost koju nam želi udijeliti, to više pušta da je iščekujemo. Koji je razlog tome?

1. Da bi milost bila što obilnija; 2. Da bi je onaj koji je prima više cijenio; 3. Da nakon što ju je dobio dobro pazi da je ne izgubi: ne cijeni se puno ono što se olako dobije i uz mali napor.⁷⁶

Dragi subrate svete Krunice, moleći Krunicu, ustraj u traženju svih duhovnih i materijalnih dobara od Boga koja su ti potrebna, a osobito traži božansku Mudrost, koja je neiscrpno blago (usp. Mudr 7,14.). Prije ili kasnije sigurno ćeš je primiti uz uvjet da ne ostaviš molitvu Krunice i ne obeshrabriš se na pola puta. *Dug je put kojeg još moraš prijeći* (1Kr 19,7). Još je dugačak put koji moraš prijeći. Morat ćeš se suočiti sa mnogim nevoljama, prevladati mnoge poteškoće, pobijediti mnoge neprijatelje prije nego što prikupiš dovoljno blaga za vječnost. Potrebno je da izmoliš mnogo *Očenaša* i *Zdravomarija* kako bi zaslužio Raj i zavrijedio lijepu krunu koja očekuje svakog vjernog subrata Krunice.

Čvrsto drži što imaš, da ti nitko ne ugrabi vijenca (Otk 3,11). Pazi da netko drugi, tko vjernije moli Krunice od tebe, ne odnese tvoju krunu. Tvoju krunu, ona je pripadala tebi, Bog ti ju je pripremio, već si je bio napola zaslužio svojim dobro izmoljenim Kronicama; a poslije si se zaustavio na putu, na dobrom putu na kojem si tako dobro trčao, i tako te je netko drugi prestigao i došao prvi. Vredniji i vjerniji od tebe, on je sa Kronicama i dobrim djelima zadobio

⁷⁵ Prema Vulgati Job 13,15.

⁷⁶ Pazimo na riječi koje koristi sv. Ljudevit. Radi se o milostima koje nam Bog želi udijeliti a ne o svim našim prošnjama. Mi u našoj molitvi trebamo prvo u Duhu Svetom tražiti volju Božju a tek onda dolaze naše prošnje koje trebaju biti u skladu s voljom Božjom.

i platio ono što je bilo potrebno da dobije tu krunu. *Tko li ti je samo zapriječio put* (usp. Gal 5,7.) da zadobiješ svoju krunu? Jao, koliko su mnogobrojni neprijatelji Krunice!

5.11. Zapreke na putu ustrajnosti molitve svete Krunice

147. Vjeruj mi, samo *siloviti ga prisvajaju* (Mt 11,12). Takve krune nisu za strašljivce, za one koji se boje poruga i prijetnji svijeta. Nisu ni za one lijene i nemarne koji Krunicu mole nehajno, na brzinu ili iz navike, samo ponekad, ovisno o hiru. Nisu ni za one kukavice koji se prestraše i predaju oružje čim ugledaju kako pakao navaljuje na njih dok mole Krunicu. Ako ti, dragi subrate, želiš služiti Isusu i Mariji moleći svakog dana Krunicu, pripravi se na kušnju: *Sine, ako želiš služiti Gospodinu, pripravi svoju dušu na kušnju* (Sir 2,1). Nemoj se zavaravati: krivovjernici, razvratnici, “pošteni” svjetski ljudi, polu-pobožni, lažni proroci, svi oni skupa s tvojom naravi iskvarenom grijehom i cijeli pakao, pokrenuti će strašne bitke protiv tebe, kako bi te naveli da napustiš i ostaviš ovu pobožnost.

148. Da bi se zaštitio od napadaja, ne kažem krivovjernika niti razvratnika, već onoga takozvanog poštenoga svijeta, čak i onih pobožnih osoba kojima Krunica nije po volji, evo ti donosim nekoliko izreka njihova uobičajenog načina razmišljanja i svakodnevnog govorenja.

“Ma što uopće hoće podučavati ovaj brbljavac?” “ Postavimo zamku pravedniku, jer nam smeta i protivi se našem ponašanju.”

Ma što to uopće mrmlja ovaj brbljavac koji moli Krunice? Što to neprestano gunda? Kakva danguba! Ništa ne radi, samo moli Krunicu... bilo bi mu bolje da radi nego da gubi vrijeme baveći se sličnim pobožnjaštvom i vjerskim zatucanostima!

E da, treba samo moliti Krunicu i pečene prepelice će pasti s neba! Krunica će nam pribaviti sve potrebno za ručak! ...Dobri Bog kaže: pomози sam sebi i ja ću ti pomoći,... i zašto se onda treba zaplitati u tolike molitve?... Jedna kratka molitva dopire do neba, jedan dobro izmoljeni *Očenaš* i *Zdravomarija* su više nego dovoljni. Bog nije zapovjedio moliti Krunicu, koja je dobra, dapače odlična ako imaš vremena za moliti, ali nam ta pobožnost neće osigurati spasenje. Koliko ima svetaca koji je nisu nikada molili!

Ima ljudi koji sve prosuđuju po vlastitoj mjeri; nametljivci koji u svemu pretjeruju, skrupulozne osobe koje grijeh vide i tamo gdje ga nema, te govore da će svi oni koji ne mole Krunicu pasti u pakao.

Dobro je moliti Krunicu neukim ženama koje ne znaju čitati. Zašto moliti Krunicu? Nije li, možda, bolje moliti malu Marijansku službu, ili sedam Psalama? Postoji li išta bolje od Psalama, koje je nadahnuo Duh Sveti?

Odlučio si svakog dana moliti Krunicu? Tvoja je odluka poput vatre od slame, čiji plam neće dugo trajati. I stoga, nije li se bolje angažirati u manje pobožnih vježbi i biti vjieran samo u nekima?

Daj, prijatelju, vjeruj ti meni: dobro moli jutarnju i večernju molitvu, a tijekom dana radi za Gospodina. Bog od tebe više i ne traži. Da ti ne moraš - a moraš - zarađivati za život, čak bi se i mogao obavezati u moljenju Krunice. Stoga, moli je nedjeljom ili u slobodne dane, kako ti više odgovara, ali ne i u radne dane, kada se mora raditi.

Što! Želiš u rukama držati tako dugu Krunicu, poput kakve ženice? Ma daj, ja sam vidio Krunice sa samo jednom deseticom, koje vrijede jednako kao i one od petnaest desetica.

Želiš nositi Krunicu oko pasa? Ma to je pobožnjaštvo! Radije je stavi oko vrata, kako to običavaju španjolci koji su veliki molitelji Krunice, a koje možeš susresti sa velikim Krunicama u rukama, ali su spremni potajno napasti nožem, kojeg drže u drugoj ruci. Ostavi, ostavi po strani te izvanjske znakove pobožnosti; prava pobožnost dolazi iz srca, itd.

149. Nadarene osobe, veliki doktori znanosti ali i veliki oholi kritičari, nikada ti neće preporučiti Krunicu; radije će te pokušati uvjeriti da moliš Sedam pokorničkih Psalama, ili

kakvu drugu molitvu. Ako ti kakav dobar ispovjednik za pokoru dade moliti Krunicu petnaest ili mjesec dana, dovoljno ti poći na ispovijed kod jednog od ove gospode, i pokora će biti zamijenjena drugim molitvama, postom, misama ili milostinjom.

Ako se posavjetuješ s nekim od pobožnih molitelja – a takvih u svijetu ima puno – koji ne poznaje iz osobnog iskustva uzvišenost i važnost Krunice, on ne samo da je neće nikome preporučiti nego će radije uputiti na kontemplaciju, kao da su Krunica i kontemplacija međusobno nespojive, te kao da mnogi Sveci, koji su bili vjerni molitelji Krunice, nisu bili uzdignuti od najuzvišenijih kontemplacija!

Vaši kućni neprijatelji napast će vas toliko žešće koliko ste bili dublje s njima sjedinjeni. Kanim govoriti o duševnim moćima i tjelesnim osjetilima, o rastresenosti duha i dosadama volje, o suhoći srca, o potištenostima i bolestima; svi ovi protivnici skupa sa zlim duhovima, koji će se među njih umiješati vikat će ti: “Ma ostavi krunicu! Zbog Krunice te boli glava! Dakle, pusti je! Ionako molitva krunice nije obavezna u savjesti te je izostaviti nije grijeh. Ili bolje, moli samo jedan njen dio. Tvoje su muke samo jedan dokaz da Bog ne želi da je moliš, ostavi krunicu za sutra, kada se budeš bolje osjećao, itd.”

150. Ukratko, dragi subrate, svakodnevna Krunica od petnaest otajstava ima puno neprijatelja te ja držim da je jedan od najvećih Božjih darova milost njene ustrajne molitve do smrti. Stoga, budi ustrajan u njoj i dobit ćeš divnu krunu, pripremljenu u nebu kao dar za tvoju vjernost: *Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života* (Otk 2,10).

Četrdeset deveta ruža

5.12. Objašnjenje značenja potpunog i djelomičnog oprosta

151. Da moleći Ružarij, uzmognete dobiti i oproste⁷⁷ koji se dodjeljuju subraći svete Krunice potrebne su neke napomene.

Općenito govoreći oprost je potpuno ili djelomično otpuštenje vremenitih kazni koje su posljedica aktualnih grijeha koji su već bili oprosteni: to otpuštenje je moguće zahvaljujući primjeni preobilne zadovoljštine Isusa Krista, Marije i Svetaca, a koje su sadržane u blagu Crkve.

Potpuni oprost je potpuno otpuštenje svih kazni koje proizlazi iz grijeha. Nepotpuni oprost (na primjer onaj od sto ili tisuću godina), je oprost za toliko veliku kaznu kakvu bi netko mogao okajati za sto ili tisuću godina da je za nju primio pokoru po starim Crkvenim kanonima koja bi trajala toliko vremena.

Navesti ću jedan primjer: ako su ti kanoni propisivali, za samo jedan smrtni grijeh, sedam godina pokore (ponekad i deset i dvadeset godina!), za krivicu od dvadeset smrtnih grijeha trebalo bi propisati barem dvadeset puta sedam godina pokore. I tako dalje.

152. Tri su uvjeta koja subraća Krunice trebaju zadovoljiti za dobijanje oprosta: 1. istinsko pokajanje, ispovijed i pričest, kako je propisano u Papinskim bulama o oprostima; 2. ne smije se sačuvati ni najmanja navezanost i privrženost prema ikakvom malom grijehu; naime, ustrajući u takvoj privrženosti ostaje krivica, a ako krivnja ostane ni zaslužena kazna nije oprostena; 3. moliti i činiti dobra djela koja su propisana Bulom.

Po mišljenju Papa mogu se dobiti djelomični oprosti, na primjer od sto godina, bez da se zadobije potpuni oprost, u tom slučaju nije uvijek potrebno biti ispovjeden i pričestiti se. Ovo vrijedi i za oproste koje su udijeljeni molitvi ružarija, procesijama, blagoslovljenim krunicama, itd. Ne treba zapustiti ove oproste.

153. Flammin i ostali brojni autori spominju da se neka Aleksandra, gospođa iz ugledne obitelji, koja se čudesno obratila i upisala u Bratovštinu Krunice svetog Dominika, nakon

⁷⁷ Ove brojeve treba čitati skupa s brojevima 96-97 i našom napomenom prije njih.

smrti ukazala svecu da mu kaže kako je osuđena na sedamsto godina čistilišta zbog grijeha koje je počinila i onih na koje je navela druge svojom svjetovnom taštinom i ispraznošću. I zamoli ga da joj priskoči u pomoć i zatraži od subraće Krunice da daju zadovoljštinu za njezinu dušu. To sveti Dominik i učini.

Petnaest dana kasnije ona se ponovo ukaza svetom Dominiku sjajnije od sunca i zahvali svecu što je pomoću molitava subraće, tako brzo oslobođena iz Čistilišta. Obavijestila je Sveca da je došla i zato da ga zamoli, u ime duša iz Čistilišta, da nastavi propovijedati krunicu i da potakne njihovu rodbinu da ih uključe u molitve njihovih Krunica. One bi ih, kasnije bogato nagradile čim bi ušle u Raj.

154. Kako bi vam olakšao molitvu evo donosim vam nekoliko načina kako da sveto molite krunicu razmatrajući o radosnim, žalosnim i slavnim otajstvima Isusa i Marije.⁷⁸ Prihvatite onaj način koji vam najviše odgovara; ili još bolje, vi sami pronađite neki drugi način, kao što je to već učinio ne mali broj svetih duša.⁷⁹

ZAKLJUČAK

Napomena prevodioca: Rukopis sv. Ljudevita završava s Metodama za molitvu svete Krunice i nekoliko stranica na latinskom jeziku preuzeti iz knjige Justina Mieckovica, "Discursus praedicabiles super Litanias Lauretanis", 224 i 313, br. 6, 7, 12 sl. Mi ovdje donosimo prijevod tih odlomaka na hrvatskom jeziku a izvorni tekst se može pronaći u kritičkom izdanju dijela sv. Ljudevita str. 428-437 kao dodatak Metodama molitve svete Krunice. Većina ovog teksta su lokucije koje su stavljene u Marijina usta a više puta se navode i izvor iz kojeg su preuzete.

1. Glavna pravila svete Krunice

155. 1. Upisati se u imenik bratovštine, ispovjediti se, pričestiti i ako je moguće moliti taj isti dan cijeli Ružarij od petnaest desetica. 2. Držati kod sebe blagoslovljenu krunicu. 3. Moliti Ružarij svaki dan ili barem tjedno. 4. Ispovjediti se i pričestiti, kada je to moguće, prve nedjelje u mjesecu i sudjelovati u procesijama svetog Ružarija. Jasno je, da nijedno od ovih pravila nas ne obavezuje tako da bi propust održavanja bio grijeh.

2. O vrijednosti i dostojanstvu svete Krunice

156. " Mnogi grješnici i grješnice su se po molitvi krunici obratili i provodili sveti život iskreno se kajući i oplakujući svoja zlodjela. Čak su i djeca činila nevjerovatne pokore: pobožnost prema mome Sinu i meni je bila tako procvala da je izgledalo kao da su anđeli sišli na zemlju. Rasla je vjera i mnogi su vjernici velikodušno željeli umrijeti za vjeru opirući se krivovjericima".

157. " Po propovijedanju meni dragog Dominika i po snazi svete Krunice, pokrajine gdje je zavladao krivovjere su se ponovno vratile u Crkvu; narod je velikodušno pridonosio za izgradnju crkava i bolnica; vodili su pošten i čist život, događale su se čudesne stvari. Prezir svijeta, poštovanje prema Crkvi, pravednost upravitelja, mir seljaka, poštenje u udrugama i u obiteljima jasno su svjedočili veliku svetost. Što više, radnici su počinjali svoj posao pozdravljajući me mojim Psalterijem i nisu odlazili na počinak a da me nisu na koljenima

⁷⁸ U dodatku donosimo najvažniju metodu moljenja svete Krunice koju je sastavio svetac. Upućujemo i na važnost uvodnih napomena koje dublje objašnjavaju taj način moljenja Krunice.

⁷⁹ U rukopisu nema pedesete ruže. Možda su *Metode molitve svete Krunice* u nakani sveca ta pedeseta ruža koja nedostaje.

molili. Ako bi se u noći sjetili da su propustili ovo čašćenje odmah bi se dizali iz postelje i kajuci se s više poštovanja bi me pozdravljali. Toliko se poštovala Krunica da su osobe koje su je molile bile smatrane članovima ove bratovštine. O javnom grješniku ili nekom psovaču kao poslovice se govorilo: “Taj nije brat svetog Dominika”.

“Ne mogu prešutjeti znakove i čudesa koja sam učinila po svetoj Krunici: zaustavila sam opću kugu, okrutni ratovi su prestali, zaustavila sam prolijevanje krvi, očuvala sam narod od groznica i svakoga drugog zla. Tada je svijet uistinu uživao moja dobročinstva. Anđeli su se radovali zbog vaših Krunica, Presveto Trojstvo je bilo zadovoljno, moj Sin se njima radovao i ja sam po njima osjećala nezamislivu radost”.

158. “Poslije svete Mise Krunica mi je najdraža od svih crkvenih pobožnosti”. Ovo reče Djevica Marija bl. Alanu tijekom jednog ukazanja (*Knjiga IX., De dignitate psalterii...*).

“Poslije propovijedi blaženog Dominika sva subraća i časne sestre njegova Reda častili su moga Sina i mene iskrenom pobožnošću moleći Psalterij Presvetoga Trojstva. Svatko je molio barem jedan Ružarij od petnaest desetica svaki dan; smatrali su izgubljen dan ako bi bili propustili ovu molitvu. Toliko se cijenila Krunica da su subraća sv. Dominika rado išla u crkvu i kor. Ako bi netko davao znakove lijenosti u vlastitom poslu, u povjerenju mu se govorilo: “Dragi subrate ti više ne moliš Krunicu - Marijin Psalterij - ili je moliš bez pobožnosti.”

3. O dostojanstvu andeoskog pozdrava, Zdravo Marijo

159. “Anđeli na nebu u duhu a ne glasom pozdravljaju Mariju pozdravom *Zdravo*. Oni znaju da je po tom pozdravu nered među anđelima bio popravljen, Bog je postao čovjekom i svijet je bio obnovljen” (Bl. Alan, *De origine et progressu fraternitatis, c. VII*).

“Poznajući vrijednost navještenja Gospodinova, gorljivo sam molio ovaj pozdrav. I uistinu u mojoj ljudskoj naravi molio sam Mariju, uzvišenu u milosti i slavi”. (Blaženi Alan)

“Gospa se ukaza jednoj članici Bratovštine svete Krunice dok se noću odmarala i reče joj: Ne boj se kćeri svoje nježne Majke kojoj se svaki dan pobožno moliš, potičem te da ustraješ. Znaj da zbog andeoskog pozdrava *Zdravo* kušam toliku radost da je nitko ne može nikada objasniti”. (G. Pepin, *Zlatna krunica, govor 47.*).

160. Sveta Gertruda to potvrđuje u jednom viđenju. U svojim *Objavama* u knjizi IV., pog. 11. se čita: “Za blagdan Navještenja Marijina ujutro dok se u samostanu gdje je boravila pjevalo *Zdravo Marijo* sveta Gertruda vidje tri potoka koja izvire iz Oca, Sina i Duha Svetoga i na blag način ulaze u Srce Djevice Marije te se iz njenoga Srca odmah vraćaju svome izvoru. Iz ovog izlivanja i prelijevanja proizlazi veličina Marijinog dara, tako da je ona najmoćnija poslije Oca, najmudrija poslije Sina i najljubeznija poslije Duha Svetoga. Tom prigodom sveta Gertruda shvati da kada vjernici mole *Zdravo Marijo*, tri nabujala potoka otajstveno okružuju Gospu, ulijevaju se u njeno Srce i kad su ga ispunili slašću vraćaju se u krilo Božje. Sveci, anđeli i oni koji na zemlji mole *Zdravo Marijo* imaju udio u preobilju te radosti jer je to pozdrav koji obnavlja svako dobro u sinovima Božjim”.

161. Evo riječi koje Majka Božja reče svetoj Matildi: “Nitko nikada nije sastavio ljepši pozdrav od *Zdravomarije*. Nemoguće je pozdraviti moje srce na miliji način nego istim riječima punim poštovanja kojima me sam Bog Otac pozdravio.”

Jednoga dana Gospa reče svetoj Matildi: “Evo na ovom plaštu ispisane sve *Zdravomarije* koje si mi izmolila. Kada ova druga strana plašta bude do kraja ispisana *Zdravomarijama* ja ću te uzeti u kraljevstvo svoga ljubljenog Sina”.

Dionizije kartuzijanac govoreći o Marijinom ukazanju jednome od njenih miljenika primjećuje: “Pozdravimo Presvetu Djevicu srcem, ustima i djelima da ona ne bi s pravom rekla da je ovaj narod pozdravlja samo riječima a srce mu je daleko od nje”.

162. Rikard od sv. Lovre nabraja razloge zbog kojih se na početku propovijedi moli *Zdravo Marijo*:

1. Vojujuća Crkva želi nasljedovati ponašanje arkandela Gabrijela, koji prije nego li će navijestiti radosnu vijest utjelovljenja Sina Božjega, s poštovanjem pozdravlja Mariju *Zdravo*. Tako i Crkva prije nego li naviješta Evandjelje pozdravlja Gospu.
2. Slušatelji Božje Riječi ubiru veće plodove po ovom pozdravu. Propovjednici umjesto anđela pozdravljaju slušatelje da bi oni u svojoj duši po vjeri porodili Krista, a za to trebaju imati ovu Gospinu milost, koja ga je prva rodila, te da tako skupa s njom postanu majke Sina Božjega. Bez Marije oni neće moći oživotvoriti u sebi Isusa Krista.
3. Po *Zdravomariji* zadobivamo pomoć Presvete Djevice kod učinkovitosti Evandelja.
4. Izbjegavaju se zamke propovijedanja: Marija prosvjetljuje propovjednike.
5. Slušatelji po Marijinu primjeru pažljivije slušaju i brižnije čuvaju Božju Riječ.
6. Đavao, neprijatelj ljudskoga roda i Evandelja, treba biti daleko otjeran, jer se moramo bojati da će, po Isusovoj Riječi, doći i odnijeti sa sobom sjeme Riječi iz srca slušatelja da se oni ne bi spasili po vjeri.

163. Klement Losow, u prvom govoru o svetoj Krunici kaže: “Kad je umro sveti Dominik i otišao u nebo, pobožnost svete Krunice je oslabila i skoro ugasla. Tada jedna strašna epidemija kuge pogodi i opustoši neke pokrajine. Nesretni stanovnici odoše kod jednog svetog pustinjaka i preklinjaše ga da ih preporuči Bogu u svojoj molitvi. Božji čovjek se pomoli Spasiteljevoj Majci pozivajući je da im pomogne jer je zagovornica grješnika. Gospa mu se ukaza i reče: “Oni su ostavili moju Krunicu i zato trpe tu nevolju. Neka se vrate na pobožnost koju su nekada gajili i iskusit će moju zaštitu. Providjet ću za njihovo spasenje ako me budu častili moleći Ružarij. To je pozdrav koji jako volim”.

Oni nesretnici prihvatiše Marijin poziv, napraviše krunice i svim srcem moljaše Ružarij...

DODATAK

1. RAZMATRANJE KRUNICE PO SV. LJUDEVITU MONTFORTSKOM S PROŠNjom ZA SUDJELOVANJE U MILOSTIMA OTAJSTAVA ŽIVOTA, MUKE I SMRTI ISUSA I MARIJE

Napomena prevodioca: Osim što je sv. Ljudevit propovijedao o Krunici u svim svojim pučkim misijama i napisao ovu knjigu o uzvišenosti svete Krunice, on je sastavio i pet praktičnih metoda razmatranja svete Krunice. Mi u ovom pastoralnom izdanju “Čudesne tajne svete Krunice za obratit se i spasiti se” donosimo sažetak dviju najvažnijih metoda koje najbolje odražavaju duh molitve svete krunice kako ju je zamišljao sv. Ljudevit.

Skrećemo pažnju na slijedeće elemente ovog načina molitve svete Krunice:

1. Uvod u svako otajstvo je u obliku molitve koje je upućena “Gospodinu Isusu” (usp. Otk 22,20); na taj način Montfort nas želi odmah dovesti u osobni i neposredni odnos s Isusom Kristom koga susrećemo u njegovim otajstvima.
2. Po Marijinom zagovoru moli se za krepost koja je na poseban način vezana uz to otajstvo života Isusa i Marije. Montfort se oslanja na karakterističnu postavku Francuske škole

duhovnosti, a posebno na kardinala de Berulla, koja razlučuje u otajstvima života Isusa Krista povijesne prolazne činjenice i trajno nutarnje stanje milosti tako da kardinal može reći: ta otajstva "kao događaj pripadaju prošlosti ali su sada prisutna po njenim krepostima". (De Berulle, opuscule de piété, 77, 1052.). Sličnu misao donosi i Katekizam katoličke Crkve u broju 521., citirajući sv. Ivana Eudesa, koji i sam pripada istoj školi duhovnosti: "Moramo u sebi nastavljati i dopunjavati stanja Otajstva Isusova i često ga moliti da ih sam dovrši i ostvari u nama i u svoj svojoj Crkvi (...) jer Sin Božji je naumio uspostaviti stanovito zajedništvo te svoja otajstva u nama i u svoj svojoj Crkvi nekako proširiti i nastaviti po milostima koje nam želi priopćiti i plodovima što ih tim otajstvima želi u nama izvesti. Time želi da ih u nama dovrši"(sv.Ivan Eudes, "Tractatus de regno Jesus").

3. Na ovaj način Krunica je istovremeno marijanska i kristološka molitva. Zapravo kontempliramo s Marijom otajstva života Isusa Krista u skladu s poslanjem koje je Majka Božja imala u povijesti spasenja a koje se sastoji u tome da nas vodi k svome Sinu,
4. Na kraju napominjemo na važnost zaziva koji slijedi iza Slava Ocu... Radi se o molitvi kojom se traži da otajstva Isusova života sada prožmu život molitelja, kako je to naglašeno u gore navedenoj primjedbi broj 2, te da potaknu rast u krepostima. Moleći na ovakav način krunicu mi molimo za sve važnije evanđeoske kreposti i sve velike potrebe Crkve.

O dođi Stvorče, Duše Sveti...

U jedinstvu sa svima svetima na Nebu, sa svim pravednicima na zemlji, sjedinjujem se s Tobom, o moj Isuse, da uzmognem dostojno hvaliti Tvoju Presvetu Majku i Tebe u Njoj i kroz Nju. Odbijam svaku rastresenost, koja bi mi mogla doći za vrijeme moljenja te krunice.

Prikazujem Ti, Presveta Djevice, ovo Vjervanje da počastim Tvoju vjeru na zemlji i da Te zamolim da mi dadeš udjela u njoj!

Vjerujem u Boga Oca ...

Prikazujem Ti, Gospodine, ovaj Oče naš, da Ti se poklonim u Tvome jedinstvu i da dadem priznanje Tebi, koji si Početak i Svršetak.

Oče naš ...

Prikazujem Ti, Presveto Trojstvo, ove tri Zdravomarije, da Ti zahvalim za sve milosti, što si ih ostvario u Mariji i koje si nama dao po njezinu zagovoru.

Zdravo Marijo (triput) nakon riječi "Isus" doda se:

1. koji neka nam umnoži vjeru!
2. koji neka nam učvrsti ufanje!
3. koji neka nam usavrši ljubav!

Slava Ocu ...

RADOSNA OTAJSTVA

Prvo otajstvo: UTJELOVLJENJE SINA BOŽJEGA

Plod otajstva: PONIZNOST

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: BESKRAJNA BOŽJA LJUBAV

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast Tvoga Utjelovljenja i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Tvoje Presvete Majke za duboku poniznost srca.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti otajstva Utjelovljenja neka siđu u moju dušu i neka je učine doista poniznom!

Drugo otajstvo: POHOĐENJE MARIJINO

Plod otajstva: LJUBAV PREMA BLIŽNJEMU

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: BOŽJA UZVIŠENOST

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse Kriste, deseticu na čast pohođenja Tvoje Majke rođakinji Elizabeti, i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Marijinu za savršenu ljubav prema bližnjemu.

Oče naš – 10 - Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti otajstva pohođenja Marijina neka siđu u moju dušu i neka je uistinu učine ljubeznom.

Treće otajstvo: ROĐENJE ISUSOVO

Plod otajstva: PREZIR BOGATSTVA I LJUBAV PREMA SIROMAŠTVU

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: BESKRAJNO BOŽJE BOGATSTVO

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse Kriste, deseticu na čast tvoga svetoga Rođenja u Betlehemu i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Marijinu odvojenost od dobara ovoga svijeta i ljubav prema siromaštvu.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti otajstva Isusova rođenja neka siđu u moju dušu i neka je učine doista siromašnom u duhu!

Četvrto otajstvo: PRIKAZANJE U HRAMU

Plod otajstva: ČISTOĆA TIJELA I DUŠE

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: VJEČNA BOŽJA MUDROST

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast Tvoga prikazanja u hramu po rukama Marije, i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Tvoje Presvete Majke za milost čistoće tijela i srca.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti prikazanja u hramu neka siđu u moju dušu i neka je doista učine čistom!

Peto otajstvo: ISUSA NAĐOŠE U HRAMU

Plod otajstva: PRAVO OBRAĆENJE

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: NEDOKUČIVA BOŽJA SVETOST

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast otajstva kada Te Marija i Josip nađoše u hramu među pismoznancima, nakon što su Te izgubili, i molim Te, po tom otajstvu i po zagovoru Tvoje Presvete Majke i svetoga Josipa za mudrost, naše obraćenje i za obraćenje onih grješnika koji žive u krivim naukama, koji su odvojeni od Crkve i koji u Boga ne vjeruju.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti otajstva Isusova našašća u hramu neka siđu u moju dušu i neka je doista obrate!

ŽALOSNA OTAJSTVA

Prvo otajstvo: ISUSOVA SMRTNA MUKA

Plod otajstva: POKAJANJE

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: BOŽANSKA NEPOMUĆENA RADOST

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast Tvoje smrtne tjeskobe u Getsemanskom vrtu i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Tvoje Presvete Majke za pravo pokajanje za svoje grijehе i za potpuno slaganje s Tvojom svetom voljom.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Isuse, neka milosti otajstva Tvoje smrtne tjeskobe i muke siđu u moju dušu i neka je doista skruše i učine Tebi sličnom!

Drugo otajstvo: BIČEVANJE ISUSOVO

Plod otajstva: MRTVLJENJE SJETILA

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: ČUDESNO BOŽJE STRPLJENJE

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast Tvoga bičevanja i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Tvoje Presvete Majke za potpuno mrtvljenje mojih sjetila.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti otajstva Isusovog bičevanja neka siđu u moju dušu i neka je doista nauče pravom odricanju!

Treće otajstvo: KRUNJENJE TRNOVOM KRUNOM

Plod otajstva: PREZIR SVJETOVNOGA DUHA

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: NEIZRECIVA BOŽANSKA LJEPOTA

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast Tvoga groznog krunjenja trnovom krunom i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Tvoje Presvete Majke za veliki prezir prema svjetovnome duhu.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti otajstva trnovog krunjenja neka siđu u moju dušu i neka joj dadnu pravi prezir prema svjetovnome duhu !

Četvrto otajstvo: KRIŽNI PUT

Plod otajstva: STRPLJIVOST U TRPLJENJU

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: NEOGRANIČENA BOŽJA SVEMOGUĆNOST

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast Tvoga Križnog puta i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Tvoje Presvete Majke za veliku strpljivost da nosim za Tobom svoj križ u sve dane svoga života!

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti otajstva križnoga puta neka siđu u moju dušu i neka joj dadnu pravu strpljivost!

Peto otajstvo: RAZAPINJANJE I SMRT ISUSOVA NA KRIŽU

Plod otajstva: SRETAN SMRTNI ČAS

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: STRAHOPOŠTOVANA BOŽJA PRAVEDNOST

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast Tvoga razapinjanja i smrti na križu i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Tvoje Presvete Majke za veliku odvratnost prema grijehu, ljubav prema križu, dobru smrt, za one koji sada umiru i za duše u čistilištu!

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti otajstva trpljenja i smrti našega Gospodina Isusa Krista neka siđu u moju dušu i neka je doista posvete, te neka siđu na umiruće i na duše u čistilištu!

SLAVNA OTAJSTVA

Prvo otajstvo: USKRSNUĆE ISUSOVO

Plod otajstva: LJUBAV PREMA BOGU I APOSTOLSKI ŽAR
Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: BOŽJA VJEČNOST

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast Tvoga slavnog uskrsnuća i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Tvoje Presvete Majke Marije za živu vjeru i za ljubav prema Isusu i za apostolski žar.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti otajstva Uskrsnuća našega Gospodina Isusa Krista neka siđu u moju dušu i neka je doista učine vjernom i da gori ljubavlju!

Drugo otajstvo: UZAŠAŠĆE

Plod otajstva: ČEŽNJA ZA NEBOM
Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: BOŽJA BESKONAČNOST I
SVEPRISUTNOST

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast Tvoga slavnog Uzašašća i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Tvoje Presvete Majke za čvrstu nadu i za goruću čežnju za Nebom.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti Uzašašća Isusova neka siđu u moju dušu i neka je doista ispune nadom i učine nebeskom!

Treće otajstvo: SILAZAK DUHA SVETOGA

Plod otajstva: DAROVI DUHA SVETOGA
Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: SVEOPĆA BOŽJA PROVIDNOST

Prikazujem Ti, Duše Sveti, ovu deseticu na čast Tvoga duhovskog otajstva i molim Te po tom otajstvu i po zagovoru Marije, Tvoje vjerne i podne Zaručnice, za ljubav i božansku Mudrost da je uistinu upoznamo, da je kušamo i vršimo, te da svi ljudi imaju u tom udjela!

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti otajstva silaska Duha Svetoga neka siđu u moju dušu i neka je doista učine mudrom u očima Božjim!

Četvrto otajstvo: UZNESENJE MARIJINO NA NEBO

Plod otajstva: LJUBAV PREMA MARIJI

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: NEIZRECIVA BOŽJA DAREŽLJIVOST

Prikazujem Ti , Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast Bezgrješnog Začeca i Uznesenja tijela i duše Tvoje Presvete Majke na Nebo i molim Te po tim otajstvima i po zagovoru Marijinu za pravu pobožnost prema Njoj tako da dobro živimo i sretno umremo.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Milosti Bezgrješnog Začeca i Uznesenja Marijina na Nebo neka sidu u moju dušu i neka joj dadnu pravu pobožnost prema Mariji!

Peto otajstvo: KRUNJENJE MARIJINO

Plod otajstva: USTRAJNOST U MILOSTI – KRUNJENJE U SLAVI

Božje savršenstvo koje slavimo u ovom otajstvu: NEPRISTUPAČNA BOŽJA SLAVA

Prikazujem Ti, Gospodine Isuse, ovu deseticu na čast slavnog krunjenja Tvoje Presvete Majke Marije na nebu i molim Te po tom otajstvu i po Njezinu zagovoru za milost ustrajnosti do kraja, napredak u krepostima sve do smrti i vječnu krunu koja nam je pripravljena. Istu milost molim i za sve vjernike, za sve naše dobrotvore i za sve koji nam se preporučuju u molitve i za koje smo dužni moliti.

Oče naš – 10 Zdravo Marijo – Slava Ocu ...

Pomolimo se: Molimo te, Gospodine Isuse, po otajstvima tvoga života, trpljenja, smrti i slave i po zaslugama tvoje Presvete Majke, obrati grešnike, pomoz umirućima, oslobodi duše iz čistilišta i svima nama podaj milost da sveto živimo, sretno umremo i napokon te licem u lice gledamo i te kroza svu vječnost ljubimo!

Zdravo Kraljice...

2. MOLITVA OSOBNE POSVETE ISUSU KRISTU, UTJELOVLJENOJ MUDROSTI PO MARIJINIM RUKAMA OD SV. LJUDEVITA MONTFORTSKOGA

“O vječna i utjelovljena Mudrosti! O preljubezni i poklona dostojni Isuse, pravi Bože i pravi čovječe, jedini Sine vječnoga Oca i Marije vazda Djevice! Duboko ti se klanjam u krilu i slavi tvog Oca u vječnosti i u djevičanskom krilu Marije, tvoje predostojne Majke, u vrijeme tvoga utjelovljenja. Zahvaljujem ti što si poništio sama sebe uzevši oblik roba, da me izbaviš iz okrutnog vražjeg ropstva; hvalim te i slavim zato što si se htio u svemu podložiti Mariji, svojoj svetoj Majci da me učiniš po njoj svojim vjernim robom.

Ali, jao! Nezahvalan i nevjeran kakav jesam, nisam čuvao zavjete i obećanja koja sam ti tako svečano zadao na svom krštenju; nisam ispunio svoje obveze; ne zaslužujem se zvati ni tvojim djetetom ni tvojim robom; i, budući da u meni nema ništa što ne zaslužuje tvoj prezir i tvoju srdžbu, ne usuđujem se sam približiti tvome svetom i uzvišenom Veličanstvu.

Radi toga se utječem zagovoru i milosrđu tvoje presvete Majke, koju si mi dao za posrednicu kod tebe; i njezinom se pomoću nadam isprositi od tebe pokajanje i oproštenje svojih grijeha, postići i sačuvati Mudrost.

Pozdravljam te, dakle, o Marijo bezgrješna, živo svetohranište Božanstva, u koje se sakrila Vječna Mudrost i hoće da joj se tu klanjaju anđeli i ljudi! Pozdravljam te, o Kraljice neba i zemlje, čijoj je vlasti podložno - sve što je pod Bogom. Pozdravljam te, o sigurno utočište grješnika, čije milosrđe nikome nikada nije bilo uskraćeno; ispuni težnje moje za Božanskom Mudrošću, i primi u tu svrhu zavjete i darove koje ti prinosi moja nevrjednost.

Ja N. N., nevjerni grješnik, obnavljam i potvrđujem danas pred tobom i predajem u tvoje ruke zavjete svoga krštenja: odričem se zauvijek Sotone, njegova sjaja i njegovih djela, i potpuno se predajem Isusu Kristu, utjelovljenoj Mudrosti, da nosim za njim svoj križ sve dane svoga života, i da mu budem vjerniji nego što sam bio do sada; ja te, o Marijo, danas izabirem pred cijelim nebeskim dvorom za svoju Majku i Gospodaricu. Predajem ti i posvećujem, u svojstvu roba, svoje tijelo i svoju dušu, svoja izvanjska i unutarnja dobra, pa i samu vrijednost svojih dobrih djela, prošlih, sadašnjih i budućih, prepuštajući tebi potpuno i neograničeno pravo da raspolažeš sa mnom i sa svim što mi pripada, bez izuzetaka, kako se tebi sviđa, na veću slavu Božju u vremenu i vječnosti.

Primi, o dobrostiva Djevice, ovaj mali dar moga ropstva na čast i u jedinstvu s podložnosti kojom se Vječna Mudrost htjela podložiti tvome majčinstvu; kao priznanje moći koju vi oboje imate nad tim crvićem i bijednim grešnikom, i u zahvalu za povlastice kojima vas je obdarilo Presveto Trojstvo. Svečano izjavljujem da ću od sada, kao tvoj pravi rob, tražiti samo tvoju čast i u svemu te slušati. O Majko divna! Predstavi me svome dragom Sinu kao svoga vječnog roba, te kao što me je po tebi otkupio da me po tebi i primi. O Majko milosrđa! pomoz mi da zadobijem pravu Božju mudrost i radi toga me uvrsti u broj onih koje ti ljubiš, učiš, upravljaš, hraniš i braniš kao svoju djecu i svoje robove. Djevice vjerna, daj da budem u svakoj stvari tako savršen učenik, nasljedovatelj i rob utjelovljene Mudrosti, Isusa Krista, tvoga Sina, da dostignem tvojim zagovorom, po tvome primjeru do punine njegove dobi na zemlji i slave u nebu. Tako budi.”(Ova posvetna molitva je uzeta iz svečeva djela *Ljubav vječne Mudrosti* brojevi 223-227).

Napomena: Svetac nam preporuča da svoju posvetu redovito obnavljamo. Najbolje je to učiniti svaki dan, pa i nekoliko puta na dan. Navedeni tekst molimo na dan posvete, na godišnjicu posvete, na velike blagdane i kad nam vrijeme dopušta. Inače se služimo skraćenim oblikom posvetne molitve koju nam Montfort donosi u broju 233 Rasprave o pravoj pobožnosti: “**Tvoj sam sav, i sve moje pripada Tebi, moj ljubezni Isuse po Mariji tvojoj Presvetoj Majci**”.

3. POKRET KRUNICE ZA OBRAĆENJE I MIR

*U različitim povijesnim vremenima u Crkvi su nicali različite udruge koje se nadahnjuju na molitvi svete krunice. Tako je i u naše vrijeme u Hrvatskoj utemeljen **Pokret krunice za obraćenje i mir**. Sveti Ljudevit će puno puta u knjizi potaći vjernike da pristupe Bratovštini svete Krunice; u tom duhu sve one koji žele potičemo da pristupe ovom pokretu Krunice koji je jako raširen među katolicima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini i broji preko 80 000 članova. U tu svrhu ovdje donosimo sve potrebne informacije.*

Pokret krunice za obraćenje i mir su osnovali biskupski i redovnički svećenici, zajedno s laicima, a Uzoriti kardinal Franjo Kuharić odobrio ga je 1. 11. 1993. U međuvremenu su ga odobrili za područja svojih biskupija svi ostali biskupi u R. Hrvatskoj te Uzoriti kardinal Vinko Puljić za sarajevsku nadbiskupiju i biskup Franjo Komarica za banjalučku biskupiju.

Glavni cilj Pokreta je promicanje svakodnevnog moljenja krunice ili barem jedne desetice za: obraćenje grješnika, mir u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, kršćansku obnovu bračnog i obiteljskog života, rađanje začete djece, borbu protiv psovke, droge, alkoholizma, pornografije, za redovnička i svećenička zvanja, te povratak svih prognanih i izbjeglih na stoljetna ognjišta i njihovu obnovu. U tu svrhu tiskani su razni promidžbeni listići s pozivom

na molitvu koji se dijele po župama. Tiskana su 4 broja glasila s nazivom *Krunica*. Pokret je zajedno s Milosrdnicama iz Rijeke preko pola milijuna listića u boji *Kako moliti Krunicu* i dijelio ih diljem Domovine. U kolovozu 1996., s istom svrhom tiskan je novi listić, koji se sada dijeli svima koji žele naučiti moliti krunicu i postati članovi **Pokreta krunice**. Svi dosadašnji članovi, posebno povjerenici mogu dobiti te listiće kako bi promovirali molitvu krunice i pristupanje Pokretu. U suradnji s **Obiteljskim centrom** iz Zagreba Pokret dijeli knjižicu *Tvoj dan s krunicom*, zatim knjige *Temelji vjere* i *Gospodine što želiš da činimo*, te slike: *Presvetog Srca Isusova* i *Bezgrješnog Srca Marijina*.

Pokret krunice sudjeluje u bitnim vjerskim događajima u hrvatskom narodu sa željom da čitav narod poveže u jedan neraskidivi lanac Božje ljubavi. Neka Hrvatska, poput golubice raskriljenih krila, postane zemlja žive krunice. I Vi možete tome doprinijeti! Najprije njegovanjem dostojanstvenog kršćanskog života, a zatim dnevnom molitvom krunice ili barem jedne njezine desetice. Svaki član ima puno pravo daljnjeg širenja djelatnosti Pokreta, dapače svi oni koji se oko toga angažiraju primit će poseban Gospin blagoslov i zaštitu, jer će na taj način postati Njezini apostoli.

Pozivaju se svi ljudi dobe volje, poglavito vjernici, da se priključe zajedničkoj molitvi i sveopćem hrvatskom katoličkom ***Pokretu krunice za obraćenje i mir***.

Pristupiti se može tako da se osobni podaci jave: pismom, telefonom na broj (01) 655-04-00 ili faksom na broj (01) 655-20-22. Svaki novoprijavljeni član dobiva iskaznicu kao vidljivi znak molitvenog zajedništva sa preko 80 tisuća članova pokreta.

Sadržaj

Predgovor

Skraćenice

ČUDESNA TAJNA SVETE KRUNICE ZA OBRATITI SE I SPASITI SE

Uvod

Bijela ruža: svećenicima
Crvena ruža: grešnicima
Mistični ružičnjak: vjericima
Ružin pupoljak: djeci

Prva desetica: UZVIŠENOST SVETE KRUNICE ZBOG NJENOG PORIJEKLA I IMENA

- 1.1. Usmena i misaona molitva svete Krunice
- 1.2. Čudesno porijeklo svete Krunice
- 1.3. Sveta Krunica u propovjedima svetaca
- 1.4. Obnova pobožnosti svete Krunice
- 1.5. Bratovština svete Krunice i kršćanska sloboda u preuzimanju obveza njene molitve
- 1.6. Psalterij Isusa i Marije, Ružarij, Krunica: različiti nazivi ove molitve i njihovi razlozi
- 1.7. Vrijednost Krunice u očima Majke Božje
- 1.8. Kojom vjerom vjerovati izvještajima o čudesima?

Druga desetica: UZVIŠENOST SVETE KRUNICE ZBOG MOLITAVA OD KOJIH JE SASTAVLJENA

- 2.1. Vjerovanje i važnost vjere
- 2.2. Važnost molitve Očenaša
- 2.3. Kratko objašnjenje Očenaša
- 2.4. Božja savršenstva koja častimo molitvom Očenaša
- 2.5. Molitva Očenaša i vježbanje u kršćanskim krepostima
- 2.6. Otajstvena narav anđeoskog pozdrava Zdravo Marijo
- 2.7. Zdravo Marijo, znak razlikovanja duhova
- 2.8. Zdravo Marijo, izvor Božjeg blagoslova
- 2.9. Kratko objašnjenje Zdravomarije

Treća desetica: UZVIŠENOST SVETE KRUNICE ZBOG MEDITACIJE ŽIVOTA, SMRTI

I USKRSNUĆA NAŠEGA GOSPODINA ISUSA KRISTA

- 3.1. Narav otajstava i njihovo razmatranje u svetoj Krunici
- 3.2. Razmatranje otajstava nas suobličuje Isusu Kristu
- 3.3. Krunica, spomen života, smrti i uskrsnuća Isusa Krista
- 3.4. Razmatranje otajstava muke i rana Isusa Krista veliko sredstvo za postizanje savršenstva i izvor snage u protivštinama
- 3.5. Blaga posvećenja sadržana u molitvama i razmatranju Krunice
- 3.6. Put rasta u molitvi: vježbanje u krepostima te po meditaciji do kontemplacije
- 3.7. Duhovna oholost uzrok zabluda i padova u molitvi
- 3.8. Molitva svete Krunice sigurnim putem uzdiže dušu po meditaciji do kontemplacije
- 3.9. Važnost molitve svete Krunice za obraćenje i pobjedu u duhovnim borbama
- 3.10. Po molitvi svete Krunice pred Bogom dobivamo velike zasluge
- 3.11. Krunica, molitva za svakog kršćanina
- 3.12. Potpuni i djelomični oprosti za žive i mrtve koje je Crkva udijelila molitvi svete krunice

Četvrta desetica: UZVIŠENOST SVETE KRUNICE ZBOG ČUDESA KOJA JE BOG PO NJOJ UČINIO

- 4.1. Majka nerotkinja po molitvi svete Krunice zadobi milost rođenja djeteta
- 4.2. Protjerani kralj po molitvi svete Krunice povratu svoje kraljevstvo
- 4.3. Po molitvi svete Krunice veliki grješnik se obrati, ispovjedi i ustraja u milosti do smrti
- 4.4. Po molitvi svete Krunice krivovjernik i bogohulnik obrati se i bijaše oslobođen od đavolskog posjednuća
- 4.5. Po molitvi svete Krunice kršćanski kraljevi i vitezovi bijahu zaštićeni u ratovima
- 4.6. Po molitvi svete Krunice žena koja je bila predala dušu đavlu bi oslobođena od đavolskog posjednuća
- 4.7. Po molitvi svete Krunice samostan u kome je bila popustila disciplina obnovi se u izvornom duhu
- 4.8. Po molitvi svete Krunice jedan biskup obnovi kršćanski život u svojoj biskupiji
- 4.9. Po molitvi svete Krunice jedan župnik obnovi kršćanski život u svojoj župi

4.10. Pastoralno iskustvo sv. Ljudevita Montfortskoga o učinkovitosti molitve svete Krunice u svim potrebama

Peta desetica: SVETI NAČIN MOLJENJA KRUNICE

- 5.1. Razlozi plodonosne i neplodonosne molitve svete Krunice
- 5.2. Sabrana molitva svete Krunice; namjerne i ne namjerne rastresenosti
- 5.3. Borba protiv rastresenosti i đavolskih napasti
- 5.4. Praktični savjeti za dobro moljenje svete Krunice
- 5.5. Važnost zajedničke molitve svete Krunice
- 5.6. Plodovi obnove kršćanskog duha koje je sv. Ljudevit zadobio u pučkim misijama po molitvi svete krunice
- 5.7. Primjer Isusa Krista molitelja i važnost molitve
- 5.8. Po molitvi svete Krunice dobijamo neophodne milosti za vjerodostojan kršćanski život i za vječno spasenje
- 5.9. Treba moliti Krunicu s vjerom nehajnom za izvanredne doživljaje, poniznošću, ufanjem i u suhoćama
- 5.10. Treba ustrajno molitvi svetu Krunicu i razlozi zašto Bog ponekad odugovlači s uslišanjem naših molitava
- 5.11. Zapreke na putu ustrajnosti molitve svete Krunice
- 5.12. Objašnjenje značenja potpunog i djelomičnog oprosta

ZAKLJUČAK

1. Glavna pravila svete Krunice
2. O vrijednosti i dostojanstvu svete Krunice
3. O dostojanstvu anđeoskog pozdrava, Zdravo Marijo

DODATAK

1. Razmatranje krunice po sv. Ljudevitu Montfortskom s prošnjom za sudjelovanje u milostima otajstava života, muke i smrti Isusa i Marije

Radosna otajstva
Žalosna otajstva
Slavna otajstva

2. Molitva osobne posvete Isusu Kristu, utjelovljenoj Mudrosti po Marijinim rukama od sv. Ljudevita Montfortskoga

3. Pokret krunice za obraćenje i mir

NIZ “ MONTFORTSKA DUHOVNOST”

Djela sv. Ljudevita Marije Grigniona Montfortskoga:

1. Marijina tajna ili sveto ropstvo ljubavi
2. Rasprava o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji
3. Ljubav vječne Mudrosti

4. Čudesna tajna svete Krunice za obratiti se i spasiti se
5. Pismo prijateljima Križa
6. Goruća molitva

Spisi o duhovnosti i životu sv. Ljudevita:

1. Životopis
2. Meditacije o pripravi na posvetu Isusu Kristu po Mariji